

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

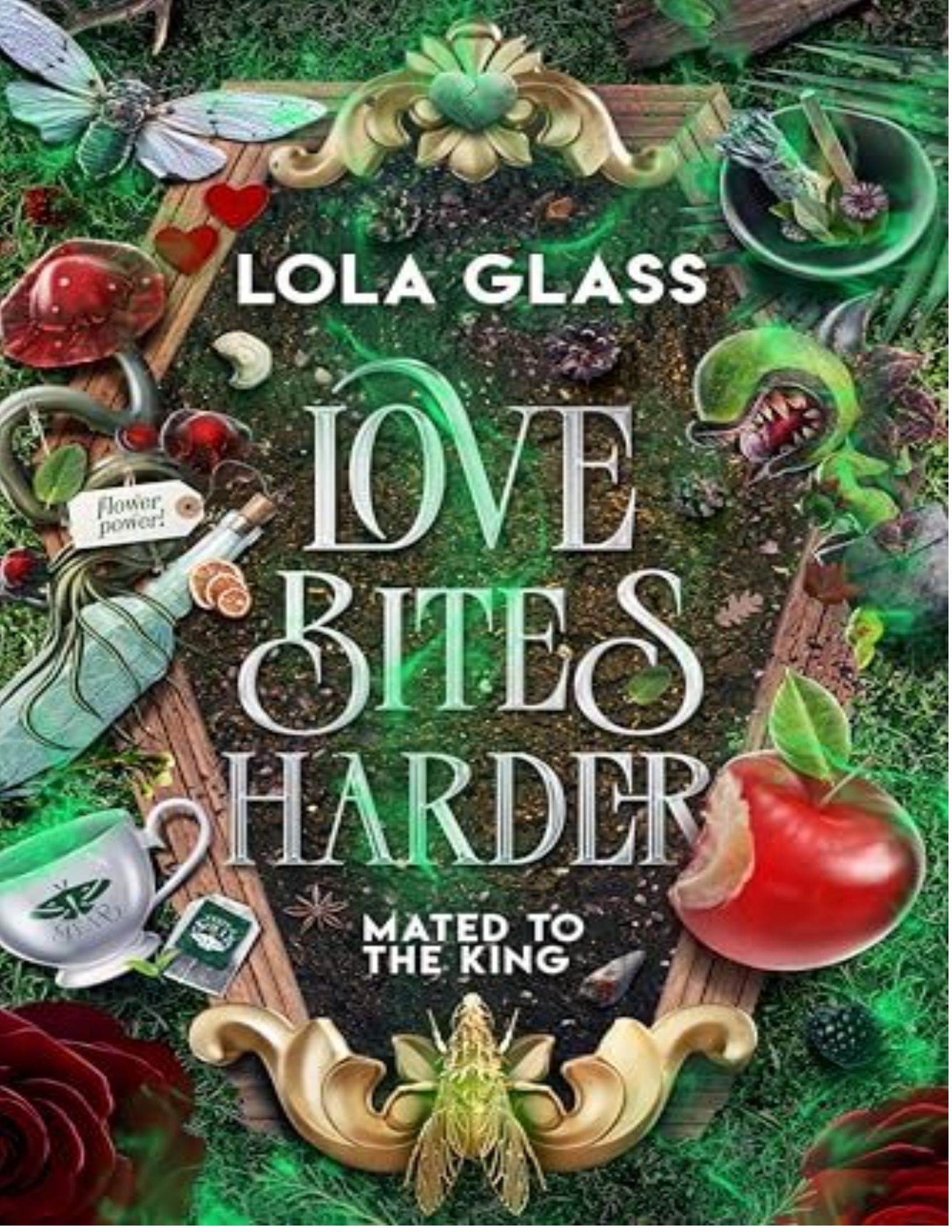
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LOLA GLASS

LOVE
BITES
HARDER

MATED TO
THE KING

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Sove bi3er Gacdec

KRALLA ÇİFTLEŞTİ

LOLA GLASS

contents

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Sonsöz Son](#)

[Düşünceler](#)

[İletişimde](#)

[Kalın](#)

[Lola Glass'ın Tüm Serileri](#)

[Yazar Hakkında](#)

Telif Hakkı © 2025 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Kapak Francesca Michelin

<https://www.merrybookround.com/>

Kocama

Çünkü o benim en büyük hayranım, sessizce gülünç olduğumu düşünse bile

one

CLEMENTINE

Vampirlerle dolu bir malikaneden kaçmak zor olmalıydı. Sihrime hazırlıklı olsalardı belki de olurdu.

Ama annem bana bir siren olarak istediğinizi elde etmenin tek yolunun onu sihrinizle gerçekleştirmek olduğunu defalarca öğretti. Ben de tam olarak bunu yaptım.

"Evrakları almadım da ne demek?" Kaşlarımı çatarak sordum, sihrimi hem kelimelerime hem de havaya dokuyordum. Tam doğru zamanda, tam doğru dokunuş, muhafızın duygularını tam doğru şekilde manipüle edecekti.

İnsanları manipüle *etmeyi sever*

miydin? Hayır.

Ancak sirenlerin büyüleri besin zincirinin en altında yer aldığı düşünülürse, bazen yapılması gerekiyordu.

Temelde duyguları içen vampirlerdik. Ve *ısırtığımız*, tabiri caizse, insanların kendilerini *iyi* hissetmelerini sağlıyordu. Şehvetli, iyi. Bu da bizi büyük, kırmızı bir hedef haline getiriyordu.

Saçımdan daha kırmızı.

Sihrimizin verdiği his bizi çoğu zaman bir avdan biraz daha fazlası haline getirdi.

Bir siren olarak kendinizi güvende tutmanın en iyi taktiği, av şeyine yaslanmak ve gerektiğinde insanları sinsice manipüle etmektir. Seksi kıyafetler giymek de bunun bir parçasıydı. Üzerimdeki deri görünümlü tayt ve sırtımda stratejik kumaş parçaları eksik olan kurdeleli, askılı, parçalı bluz da bunun bir parçasıydı. Benim için pek rahat sayılmazdı ama beni daha güvenli kılıyordu ki bu daha önemliydi.

Her neyse, Malikânenin vampir kanadında kapana kısılmış olmaktan bıkmıştım. Malikane, ortasında tarafsız bölge olarak işlev gören devasa bir bina bulunan kapalı bir şehirdi. Ona bağlı daha da büyük beş bina daha vardı. Her kral için bir tane. Vampir kral Hale, kız kardeşim Blair ile çiftleşmişti. Onun halkı bizi güvende tuttu ve biraz boğulmuş olsak da besledi.

Yine de eğlenceliydiler.

Kurt kralı Porter, kız kardeşim Izzy ile çiftleşmişti. Kurtlar vahşiydi ve daha önce onlarla hiç vakit geçirmemiştim.

Ama Izzy beni sürüsüyle birlikte koşmaya davet etmişti. Saatlerce düşündüm. *Tamamen güvenliydi ama denemeye karar vermiştim.

Bu yüzden gece 1:30'da gizlice çıktım.

Blair, Hale ve diğer kız kardeşlerim kurt adamların vahşi dolunay koşusuna katılmamı onaylamayacaklardı.

Ama emebilirler.

Fena halde bir eş istiyordum. Yalnız olmaktan bıkmıştım. Ve bildiğim kadarıyla kurtadamlar çoğu doğaüstü türden daha sık eş ediniyordu. Vampirlerin koruması altına girmeden önceki yıllar boyunca birkaç tanesiyle yatmıştım.

Izzy'nin sürüsüyle birlikte mükemmel erkeği bulacağımı umuyordum.

"Son dakika onayı için Hale'i aramaya çalışabilirim," dedi adam, argümanı zayıflayarak.

"Eminim uyuyordur. Ve Curtis öldü, Carlos. Dışarısı benim için tamamen güvenli. Sürünün arazisine yürüyeceğim ve Izzy ile orada buluşacağım.

Her şey yoluna girecek," diyerek ona güvence verdim, bir elimi koluna koydum ve biraz daha büyü kanalize ettim.

"Tamam," diye gönülsüzce kabul etti. "Yine de ona e-posta göndermem gerekecek." "Gönder. O zaten bunu biliyor," dedim gülümseyerek.

Carlos fikrini değiştirmeye fırsat bulamadan kolunu bıraktım ve kapıdan içeri girdim.

"Dikkatli ol," diye seslendi arkamdan.

"Her zaman." Omzumun üzerinden el salladım, kafamın içinde zafer dansı yapıyordum. Bir puan, sirenler.

Yaklaşık bin puan, diğer herkes. Yine de bir tane alırım.

Koridorlarda insan hızından biraz daha hızlı ilerledim. Sahip olduğumuz tek vampir yeteneği buydu, yani gerçekten hızlı hareket edebiliyorduk. Ancak söz konusu büyülu varlıklar, özellikle de canavarlar olduğunda kovalama içgüdüsü oldukça tehlikeliydi. Bu yüzden yeteneğimizi kullanmak genellikle akıllıca olmazdı.

Bu da baştan çıkarma dışında gerçekten iyi olduğumuz tek şeye gölge düşürüyordu. Ve gerçekten, kim *baştan* çıkarmada iyi olmak ister ki?

Çok geçmeden sürünün bulunduğu yere vardım. Dolunay nedeniyle güvenlik kontrol noktasında kimse yoktu, ben de kimsenin izlemediği kameraya el sallayarak geçtim.

Eğer bana bir şey olursa, kesinlikle hareketi yakalarlar. En azından beni nerede arayacaklarını bilirlerdi.

Oldukça yavaş olan insan hızıyla ormana doğru yürüdüm. Ama hayal kırıklığıma rağmen tek bir kurt bile görmedim.

Bir tane bile yok.

Izzy'nin bana mesaj atıp atmadığını görmek için telefonumu tekrar kontrol ettim. Davetini alalı saatler olmuştu ve yirmi dakika öncesine kadar ona geleceğimi söylememiştim, yani... belki de tek başımaydım.

Oh iyi.

Zaten Vampir Malikanesi'nden çıkmam gerekiyordu. Orayı *seviyordum* ama iyi bir şeyden çok fazla var.

Kurtların ormanlarında yolumu bilmiyordum, bu yüzden bildiğim yöndeki patikadan aşağıya doğru ilerledim:

Göle doğru.

Elbette hayallerimdeki muhteşem kurt adam göl kenarında ay banyosu yapıyor olurdu, değil mi? Sirenler ve su, fıstık ezmesi ve jöle gibiydi. Ayrılmaz, temelde.

Izzy, eşiyle bağ kurduktan sonra onun gölüne el koymuştu. Şimdi orası cennet gibiydi. Berrak, temiz su. Muhteşem kaya oluşumları. Güzel su altı bitkileri. Sağlıklı balık sürüleri.

Kısacası, bu benim hayalimdi.

Tabii ki mükemmel kürklü bir eşle birlikte.

Yine de kürklü olması gerekmiyordu.

Sadece beni istemesi gerekiyordu. Ve Curtis gibi tam bir pislik olmamalıydı, benimle zorla bağ kuran adam gibi. Neyse ki Izzy'nin arkadaşı onu öldürmüştü.

...Evet, bu uzun bir hikayeydi.

Ama her neyse. Sonu iyi bitti. Bir pislikle evlenmemiştim ve Bay Mükemmel'i bulmakta özgürdüm.

Göl kenarında, umarım.

Çünkü gittiğim yer orasıydı.

Oraya varmak delicesine uzun bir yürüyüştü, bu yüzden giderken etrafımdaki ormanı yakından izledim. Ne de olsa Bay Mükemmel'i kaçırmak istemiyordum.

Ama talihsizliğime bakın ki, tek bir kişi bile görmedim.

Şu ana kadar gezim pek iyi gibi görünmüyordu.

Ama hey, hala göl vardı.

Onu görecek kadar yaklaşıp kadar umudumu

korudum. Sonra durdum.

Alnım kırıktı.

İnsanlar vardı. Gölde. Kurtadamlar mı?

Fae kralı Kai olduğunu hemen anladığım sarışın bir adam gördüm. Mistwood'un magazin gazetelerinde sık sık yer alıyordu, ancak onun hakkında yazdıkları saçmalıkları destekleyecek bir fotoğrafını hiç görmemiştim.

Yine de bu kadar güzel bir yüzü ve kadar mükemmel bir vücudu sürekli paylaşmamak utanç *verici olurdu*. Magazin dergilerinde birden fazla kez ağzımın suyu akmıştı.

Kai, ejderha kralı Talon kadar düşünceli ve tehlikeli ya da canavar kralı Bane kadar sakın ve ölümcül değildi ama yine de gerçekten muhteşemdi.

Fae'lerde bir sireni gerçekten baştan çıkaran çiğ ve baştan çıkarıcı bir şey vardı. Baştan çıkarma, ne yazık ki, bizim göbek adımızdı.

Bakışlarım sudaki diğer balıkları ve kıyıdağıkların nasıl dans ettiklerini gördüm.

Sudakiler de öyleydi.

Havada sihir vardı. Güçlü bir sihir. Bunu hissedebiliyordum.

Ve eğer gölde büyü varsa... bunu kaçırmak istemezdim. Bay Mükemmel Kurt Adam'ı bulmak bir fiyaskoydu, ama belki de gölde benim için bir fae vardı.

Dolunay yüzünden sürüyle birlikte koşmanın benim gibi çok arzulanan, çiftleşmemiş bir siren için güvenli olduğunu hatırlamak için birkaç dakikamı ayırmalıydım. Ay, onları canavarca zihniyetlerine sıkı sıkıya yerleştirdi, böylece ne olduğumu fark etme şansları olmayacaktı. Bu nedenle de beni yakalayamayacak ya da çiftleşmeye zorlayamayacaklardı.

Yine de o birkaç dakikayı almadım.

Bunun yerine, aptal bir romantik gibi doğruca göle daldım. En azından Kral Kai'yi atlatacak kadar akıllıydım.

İhtiyacım olan son şey o fae pisliğinin beni Vampir Malikânesi'ne sürüklemesi ve Hale'e teslim etmesiydi. Kesinlikle bir resmimi görecekti, çünkü tüm krallar beni ve diğerkız kardeşlerimi biliyordu.

Grubun arasına karışırken bakışlarını üzerimde hissettiğimi sandım ama saçmaladığımı biliyordum. Evet, baştan çıkarıcı bir Siren'dim (vurgu için büyük harflerle), ama kalabalıkta, büyümü artırmadığım sürece gerçekten fark edilmiyordum. Kendimi korumak için tercih ettiğim açık saçık kıyafetlere rağmen, kısa boyum, aşırı soluk tenim ve kıvılsaçlarımı beni ultra becerilebilir bir süper modelden çok komşukızı gibi gösteriyordu.

Yine de takılacak insan bulmakta sorun yaşamadım.

Etrafta yatıp kalkmayı sevmezdim ve genellikle tanımadığım bir erkekle bile birlikte olamazdım ama biriyle aynı yatağı paylaşmak yalnızlığımı biraz olsun hafifletiyordu.

Fae adamlarından biri beni belimden yakaladı. Neye benzediğini göremedim ama umurumda da değildi. Kıçıma sürtünüyordu, su baldırlarımın etrafında sallanıyordu ve bu harika hissettiriyordu.

Çoğunlukla yalnızlığın tam tersi olduğu için. Bu yüzden dans ettim.

Müzik yoktu ama hiçbir fae bunu umursamıyor gibiydi.

Başka bir adamın kıcı ön tarafıma sürtündü, bu farklıydı ama onu kucaklamaya çalıştım.

Fae'lerle birdim. Yaşıyordum. *Büyüleyiciydi*. Ta ki arkamdaki adam boynumu öpene kadar.

Dürüst olmak gerekirse, bokuma karıştı.

Sıçradım ve büyüm, onu eğittiğim gibi korkuma karşılık verdi. Onu uzaklaştırdı ama siren büyüsbirini uzaklaştırmaya çalıştığında onu daha da yakınlaştırıyordu.

"Özür dilerim!" Özür diledim, omzumun üzerinden bir çift muhteşem yeşil gözle utangaç bir gülümsemeyle karşılaştım.

"Özür dilemene gerek yok, güzelim." Ellerini daha yukarı kaydırđı. "Buradan ister misin?"

"Henüz değil. Dans ediyorum," dedim ve gülümseyerek önümdeki adamı işaret ettim.

Arkamdaki adam tutuşunu sıkılaştırdı.

İyi değil.

Büyülü varlıklar, genel olarak, çok sahipleniciydi.

Paylaşmak mümkün değildi.

"Bir yer biliyorum," dedi.

Gerçekten iyi değil.

Sihrimi hissetmişti.

Onunla bir yere gitmek, kendimi başka bir istenmeyen eş bağına hapsedmek anlamına gelebilirdi. Ve Hale ya da Porter'dan benim için başka birini öldürmelerini istemeyi gerçekten istemiyordum.

Belki de Vampir Malikânesi'nden gizlice kaçmak

kötü bir karardı. "Hayır, teşekkürler," dedim, hâlâ gülümseyerek.

Gülümsemenin kalması gerekiyordu. Kızdığım ya da kaba davrandığım anda, erkek onun peşinde olduğunu anlayacaktı. Genelde erkekler gülümsemediğim zaman beni istemezlerdi, tabii sadece sihrimi istemedikleri sürece. Bu da itiraf etmek istediğimden daha sık oluyordu.

", siren." Sesi ama gözlerinde beni tedirgin eden bir şey vardı.

Gözlerin tekrar üzerimde olduğunu hissettim ve

omzumun üzerinden baktım. Bakışlarım kralinkilerle çarpıştı.

Gerçekten bana bakıyordu.

Gerçekten, gerçekten iyi değil.

Arkamdaki adamdan uzaklaşmaya çalıştım ama o beni göğsüne doğru çekti ve dünya etrafımda dönmeye başladı.

Birdenbire küçük bir açıklığın içinde bulduk kendimizi. Yapraklar ve sarmaşıklar o kadar parlaktı ki neredeyse neon ışığı gibiydiler. Bitkilerin arasında sadece bir boşluk vardı; ayaklarımızın altında aynı krem rengi taştan yapılmış bir patika.

Resmen *çok* ama *çok kötü* durumdan *çok* ama *çok kötü* duruma düşmüştüm. Çünkü artık Dünya'da değildim.

Fae alemindeydim.

Ve diyarlarını terk edebilecek tek insanlar fae'lerdi - ya da kalıcı olarak biriyle çiftleşen birileri.

Ağaçların çok yukarısında, gökyüzünde her iki uyduyu da görebiliyordum. Ve koyu kırmızı gezegenler tarafından tutuluyorlardı. Yıldızlar mı? Hiçbir fikrim yoktu. Gerçi pek de önemli değildi. O an için değil.

"Ne oluyor ?" Adama tısladım ve karnına dirsek attım. Beni bırakmadı.

Aslında, gözlerinin akının üzerimizdeki gezegenler gibi kırmızı renk almasını izledim.

O da mı daha
uzundu?

Daha uzun
görünüyordu.

Birden sırtışı vahşileşti.

Beni ısırmaya çalıştı ama dizimi taşaklarına vurdum ve vampir hızıyla kaçtım. Kovalama içgüdüsünü biraz hissedecekti -ya da çok fazla- ama beni yakalamasına izin veremezdim.

Fae'lerin eşlerine nasıl davrandıkları hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Ve beni kaçıran adam hakkında *gerçekten* hiçbir şey bilmiyordum, beni eşi olmaya zorlamayı o kadar çok istiyordu ki, kelimenin tam anlamıyla çaldı.

Dünya'dan beni.

Son hızımla ağaçların arasında kayboldum, sonunda tırmanabileceğimi düşündüğüm bir tane görmeden önce devasa gövdelerinin etrafından dolandım.

Kendimi gövdeye doğru atarken kalbim hızla çarpıyor, dallar, yapraklar ve ağaç kabukları beni kestiğinde bile kendimi yukarı doğru zorluyordum.

Fae'ler diğer büyülü varlıklar kadar iyi koku alamazlar. Umarım bu benim lehime olur.

Bana ulaşamayacağı kadar yükseğe tırmandım ve geri gelirse o piçin suratına tekmeyle basabilecek şekilde kendimi ayarladım.

Taş patikaya o kadar yaklaştım ki bana seslendiğini duyabiliyordum.

"Eninde sonunda ortaya çıkmak zorunda kalacaksın, siren." Cehennem gibi.

Yüzümü en yakın dala dayadım ve kendimi düzenli nefes almaya zorladım. İyiydi.

Bana bir şey olmaz.

Her nasılsa.

Garip bir ses duydum ve ardından adamın hava almak için çırpınışını duydum. Alnım kırıştı.

"Nerede o?" diye sordu ipeksi bir ses. İlk piç boğuk bir sesle, "Kaçtı," dedi.

"Eğer savaş başlattıysan, seni bizzat lanet olası balıklara yem yapacağım," dedi ipeksi ses.

İçimden bir ses bu dünyadaki balıkların benimkilerden daha acımasız olduğunu söylüyordu.

Hareket ederken ayak seslerini duymadım ama sesini yükseltti ve seslendi, "Siren, benim adım Kai. Fae'lerin lideriyim. Kız kardeşlerin Blair ve Izzy'yi tanıyorum. Nerede olduğunuzu fark ettiniz mi bilmiyorum ama Shorin'e götürüldünüz. Fae alemine. Eğer benimle gelmezseniz, hayatta kalamazsınız ve intikam için geldiklerinde kız kardeşlerinizle savaşmak zorunda kalacağım."

Gözlerimi sıkarak kapattım.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Kral haklıydı.

Fae alanında tek başıma hayatta kalamazdım. Kesinlikle yapmayacaktım tek başına kaçamazsın.

Ona ihtiyacım vardı.

Bana yardım etmesine izin vermek birçok nedenden dolayı gerçekten çok kötü bir karar olsa bile. Birincisi, Avery ve Zora'yı, yani çiftleşmemiş iki kız kardeşimi riske atabilirdi.

Blair, Izzy ve arkadaşları Vampir Malikânesi'nde saklanan çiftleşmemiş sirenler olduğunu inkâr ediyorlardı. Eğer Kai ile çiftleşirsem, muhtemelen bu saçmalığı artık satamayacağız.

Ama diğer seçeneğim neydi?

Fae aleminin beni öldürmesine

izin vermek mi?

"Sana zarar vermeyeceğim," diye seslendi Kai, sesi biraz daha uzaktan geliyordu. "Ben... İkizler burcuyum. Vejetaryenim. Bugünlerde neredeyse hiç uyumuyorum, bu yüzden büyüünüzün en ufak bir fırçası beni çok güçlü bir şekilde etkileyecektir. Aylar tutulduğu için, tüm fae'lerim akıl sağlığını korumak için mücadele ediyor ve ben de buna karşı bağışık değilim. Lütfen bana nerede olduğunu söyle ki ormandan çıkabilelim. sizin ne de başka bir için güvenli değil. Büyük böcekler var..."

Büyük bir şey gördüğümde onun muhteşem sesini duymazdan geldim. Ve yeşil.

Ve bana doğru sürünüyor.

Bir kırkayaktı. Uyuşturucu almış. Ya da eroin. Ya da başka bir tür uyuşturucu -uyuşturucu hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama bu şey?

Küçük bir köpek büyüklüğündeydi.

Ürpertici küçük kafasını kaldırıp bana iğneye benzeyen keskin dişlerle dolu yuvarlak bir ağız gösterdiğinde kanlı bir çığlık attım.

Yere bile bakmadan kendimi ağaçtan aşağı attım.

Ayaklarım yere çarptı ve ellerimin ve dizlerimin üzerine sertçe düştüm.

Başım yukarı doğru sarsıldı ve bakışlarım çatlak kırkayağın yüzüyle çarpıştı.

Ayağa fırladım ve sadece üç adım atarak Kai'nin muhteşem, yontulmuş göğsüne doğru koştum.

Beyaz düğmeli gömleğinin düğmeleri çözülmüş ve üst kısmı açılmıştı, bu da muhteşem, bronz tenini biraz ortaya çıkarıyordu. Kot pantolonunun alt paçaları ıslaktı, sanki azıcık göl suyunda durmuş gibiydi. Saçları sarıydı ve magazin fotoğraflarında gördüğümünden daha uzundu. Daha da vahşiydi.

Bakışlarımı onunkilere doğru kaldırdım ve ruhuma bakan bir çift parlak mavi göz buldum.

"Bir şey var," dedim, kanayan bir elimle ağaca doğru işaret ederken kalbim küt küt atıyordu.

Kai bakışlarını kaldırdı. "Sadece bir kırkayak."

"Çatlak. Ve sen..." Başımı kaldırıp ona baktığımda, onu beklediğimden daha uzun ve güçlü buldum. "Daha büyük."

"Fae aleminde her şey daha büyüktür. Fae'ler de dahil."

"Yani her şey çatlak."

"Crack genelde bir şeyleri büyütür mü?"

"Bilmiyorum." Kolumu kraldan kurtardım ve o da beni serbest bıraktı. "Eve dönebilmek için bir eş bulmalıyım."

"Farkındayım. Önce seni kaleme götürmeliyim, böylece seni canlı canlı yemeyecek birini bulana kadar güvende olursun."

Onunla alay ettim. "Ben bir sirenim. Kimse *beni canlı canlı yemeyecek*."

Tabii cinsellikten bahsetmiyorsak. Ama devasa, muhteşem, korkunç krala konuyu açmayacaktım.

"Boyun bir metre falan," dedi. "Beş,"

diye ısırdım. "*Tam olarak* beş."

"Beş," dedi. "Ve sen kırkayaktan daha az korkutucusun. Seni canlı canlı yemeyecek tek bir fae bulabilirsem bu bir mucize olur."

Beni bir *pısırtık* mı arıyordu? Kötü karar.

Çok kötü bir karar.

Siren 101, sizinle çiftleşmeye ikna edebileceğiniz en güçlü orospu veya piçle çiftleşmekle ilgili çok önemli bir ders içeriyordu.

"Beni en zayıf fae ile eşleştiremezsin. Bunu yaparsan Dünya'da beni canlı canlı yerler. Sadece oraya geri dönmem gerekiyor. Burada hayatta kalmama gerek yok," diye karşı çıktım.

"Çiftleşmiş fae'ler eşleri olmadan diyarları dolaşmazlar, *Beş*. Ayrılma riski çok yüksektir. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, burada çok zaman geçireceksin."

"Boyumu bir lakap olarak kullanıyorsan, sonuçta bir savaş olacak," diye karşılık verdim ve kaçtığım yola doğru ilerlemeye başladım. "Ve eminim ki beni eşleştirmek üzere olduğun ezik, siren büyüleriyle birlikte gelirse tüm zamanını Dünya'da geçirmekten mutluluk duyacaktır. Biz sıcak bir meta gibiyiz."

"Burada olmaz."

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun."

Kai yanımdaki yerine oturdu. "Ayları görüyor musun? Fark etkirmızılar."

"Bariz olanı gösterdiğin için teşekkürler, göt herif."

"Şey, tutulma yüzünden kırmızılar. Tutulmanın Fae'lere ne yaptığını biliyor musun?"

"Bunu nasıl bilebilirim?"

"Dolunayın kurtlara yaptığı gibi bizi canavarlara dönüştürüyor. Ama bu tutulmanın ne kadar sürdüğünü biliyor musun?"

"Senin lanet aklını okuyamıyorum,

Kai." "Bir ay."

Alnım kırıştı. "Bir ay mı? Dolunay sadece bir gece."

"Aynen öyle. Şu anda insandan çok canavar gibiyiz. Son birkaç yıldır öyleyiz, çünkü lanet tutulmalar nadiren durur. Bir tanesine son vermek üzereydim ki sen içeri girdin ve beni buraya dönmeye zorladın."

"Kendi kendim halletmem için beni bırakabilirdin," diye karşılık verdim.

"Ve bir savaşa mı neden olalım? Halkım sevişmek ve öldürmekten başka bir şey yapmazken mi? Bu harika olurdu," diye alay etti.

"Açıkçası bunun olmasını istememiştim. Kurtları arıyordum -Halkınızdan birinin beni sizin diyarınıza kaçıracağını düşünmemiştim, yoksa kesinlikle dans etmeye başlamazdım."

"Niyetinin bir önemi yok Beş. Çok doğal bir sonuç gibi görünen bir şekilde bir yabancıyla çiftleşmek üzeresin, bu yüzden gerçekten, şaka senin üzerinde."

"Fark ettim, *Seven*."

"Canavar bir fae'ye sıvı enerji pompaladığınızda ne olduğunu biliyor musunuz?"

"Muhtemelen iyi bir şey değil."

"Aynen öyle. Büyün şu anda zehir gibi."

Arkamızda yer gümbürdedi ve Kai'nin yüzünde endişeye benzer bir şey belirdi. Bana baktı. "Ne kadar hızlı hareket edebilirsin?"

"Senden daha hızlı."

"kaleyi görüyor musun?" Uzun, parıldayan beyaz bir kuleyi işaret etti. "Belli ki."

"Seninle yarışacağım."

"korkuyorsun?" Arkamıza baktım ve elini sırtıma koyarak hızımı biraz artırdı.

"Hatırlarsanız ormandaki böceklerden bahsetmiştim."

"Evet. Kırkayağı gördüm."

"Benim bahsettiğim o değildi. Ve inan bana, tutulma sırasında bununla karşılaşmak istemezsin. Kaleye koş. Yolu takip et. Arkana bakma. Ve arkasındaki yıkılmış şehrin yakınına bile gitme."

Korku göğsümde kabardı. "Bu seni öldürecek mi?"

"Boyum 1.80 değil, yani hayır."

"Bu bir cevap değil." "Git,

Beş."

"Ben Clementine."

"Yürü, çabuk." Beni kaleye doğru itti ve ben de daha fazla zaman kaybetmedim. Parıldayan binaya doğru olabildiğince hızlı ilerledim, sadece bir kez arkama baktım.

Kai değildi.

Ama aptalca bir nedenden ötürü hâlâ hayatta olmasını umuyordum.

two

CLEMENTINE

Sonunda kalenin devasa, ağır kapılarından geçmeyi başardığımda şiddetli bir şekilde TERLİYORDUM. Hızlı hareket edebilmeme rağmen formda değildim, bu da hızlı hareket etmenin yorucu olduğu anlamına geliyordu. Deri taytım ve sürekli düşme tehlikesi geçiren, yarısı eksik üstüm de yardımcı olmuyordu. Üstümün tamamı yamuktu ve kesiklerden biri tehlikeli bir şekilde göğüslerimden birine yakındı.

Metal kapılar en az iki kat yüksekliğindeydi ve her santimine doğa resimleri işlenmişti. Metalin içine sarmaşıklar örülmüştü ve bunun onları daha güçlü kılmak için mi yoksa fae'lerin onları kontrol edebilmesi için mi yapıldığından emin değildim. Ne de olsa Fae bitkileri kontrol ediyordu.

Ben içeri girdiğimde Kai bir tahtta oturmuş, tavandaki bir duvar resmini inceliyordu.

"Beni buraya nasıl getirdin?" Nefes nefese kaldım, eğildim ve ellerimi dizlerimin üzerine koyarak nefesimi içime çektim.

Üstümün kesimi, sütyenle örtülmeyen göğüs ucuma yaklaştı. Bu talihsiz bir durumdu, baştan çıkarıcı değil. Ama umursayacak enerjim yoktu.

"Fae aleminde kapana kısılmadım. Sen

kapana ." "Sen-portal-ve-beni-getirmedin

mi?"

"Seni getirmek için seninle çiftleşmem gerekir Beş ve bunun olmayacağı da açık."

"Clem-en-tine." "Çok fazla hece var."

"Üç." Üç parmağımı kaldırdım, sonra elimi tekrar dizime indirdim. "Çok fazla koşmadığın hissine kapılıyorum."

Onu tersledim, hala oflayıp pufluyor ve genel olarak bayılacakmışım hissediyordum.

"Orvin!" Kai bağırdı ve beni biraz zıplattı. "Evet?" diye bağırdı bir adam diğer odadan. "Buraya gel."

Kapının diğer tarafından küfürler duydum ve bir adam başka bir odadan tökezleyerek içeri girip sert, ıslak aletini pantolonuna sokarken gözlerim açıldı. Açık tenli ve simsiyah saçlıydı. Ve evet, muhteşemdi ama belli ki otuz saniye kadar önce seks yapmanın ortasındaydı

"Onunla çiftleşmeni istiyorum." Kai bana doğru işaret etti.

Orvin bana göz kırptı, fermuarının yarısı açıktı.

İç çamaşırsız kot pantolon mu? Tüylerim ürperdi.

"Orvie?" diye seslendi çaresiz bir kadın sesi diğer odadan. Orvin başını kaşıdı.

"Asla," dedim, sonunda doğruldum ve kollarımı kavuşturdum.

"Evet, bu konuda kızılılarla birlikteyim patron." Orvin sonunda pantolonunun fermuarını çekmeyi bitirdi. "İstersen başka birini bulabilirim? Güneş tutulmasından sonra mı?" Pantolonunu ilikleme zahmetine girmeden geldiği kapıya baktı.

Kai açıkça, "O bir siren," dedi.

Bana baktı, birden daha ilgili oldu.

"Hayır," dedim sertçe. "Beni istemediğim biriyle çiftleşmeye zorlarsan, hoşuna gitse de gitmese de bu işin sonunda savaşını alacaksın."

Kai içini çekti. "Git Steve'i bul."

Belli ki benimle konuşmuyordu, çünkü Steve'in kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. "Güneş tutulmasından sonra mı?" Orvin umutla sordu.

"Şimdi."

Orvin'in yüzü düştü.

"Ben kendi eşimi bulurum," dedim ve kaleden dışarı açılan kapılara doğru döndüm.

Arkamdan sertçe kapandı ve durdum.

Bir şey bana Kai izin tekrar açılmayacağını söyledi. Sarmaşıklardı. Onlar *bir şeydi*.

"Steve'i bul," diye tekrarladı Kai, sesi sertti.

Orvin bir merdivenden çıkarak gözden kayboldu.

Sevgilisi onu tekrar çağırdı ve ben burnumu kırıştırdım.

"Size söyledim, topraklarımız gölgede kaldı. Kimsenin aklı başında değil. Kalemi terk ederseniz, benden, Orvin'den ya da Steve'den çok daha kötü birinin eline düşme riskiyle karşı karşıya kalırsınız."

"Mistwood'a geri dön ve bu işi bitir." Kapıyı işaret ettim ama Mistwood'un kapının diğer tarafında olmadığını biliyordum.

"Denedim. Portalları yapmak için enerjimin çok fazlasını harcadım."

"O zaman daha fazla enerji bul."

"Bunu nasıl yapmamı öneriyorsun Beş?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Uyumak mı?

Yemek?" "Zaman yok."

Aklıma bir fikir geldi.

Gerçekten berbat bir fikirdi, ama bu gerçek çıkmadan önce ağzımdan kaçırdım. "Senden beslenebilirim. Benim sihrim sıvı yaşam, değil mi?"

Beni inceledi ve yüz ifadesinde gerçekten hoşlanmadığım bir şey vardı.

Yine de koyamadım.

"Eğer seni beslersem, Mistwood'a dönme şansım olmadan önce içimdeki canavarı ateşlemiş olurum," dedi sonunda.

"Sanırım seni uzaklaştırmayı başarabilirim, Seven. Sirenlerin aslında oldukça iyi olduğu bir şey bu."

Gözleri parladı. "Pekâlâ. Yap o zaman."

Şimdi, takındığı bakış için bir etiketim

vardı. *Meydan okuma.*

Gerçekten yapacağımı düşünmedi. Muhtemelen ondan korktuğumu ya da onu bunu yapamayacak kadar küçümsediğimi düşünüyordu.

Pek çok şeydim ama fırsatını bulduğumda muhteşem, güçlü bir adamdan içki içmeyecek kadar gururlu değildim.

Muhtemelen bir daha asla bir kralın tadına bakma şansım

olmayacaktı. Boktanlığını kabul etsem iyi olur.

Odanın karşısına geçtim ve üzerimizde uzanan tahtın genişliğini görmezden gelerek kucağına oturdum. Tırnakları kolçaklara batıyordu; bu, iddia ettiği gibi kontrolü elinde tutmak için gerçekten mücadele ettiğine dair gördüğüm ilk işaretti.

"Sirenlerin nasıl beslendiğini biliyor musun?" Ben sordum.

"Tabii ki. Gömleğin..." diye devam etti.

Kontrol için savaşırken tırnakları kol akları daha derinden kazıyordu. Aşağıya baktım.

Memem resmen

dışarıdaydı. Evet.

Güzel.

Nemli, terli kumaşı düzelttim, böylece meme ucum artık serbest değildi. Sonra ellerimi saçlarının arasına sokup ona küçük bir gülümseme verdim ve sesime sihrimin bir kısmını kattım. "Bana aşık olma, Seven."

Gözlerindeki bir şey keskinleşti ama cevap veremedi onu öptüm.

Dudakları beklediğimden daha yumuşaktı.

Daha nazik de.

O da beni öpmedi ama dudaklarını ayırdığımda içeri girmeme izin verdi.

Dilimi keskin kesici dişinin üzerinde gezdirdim ve ağzının içine indiğini görünce şaşırdım. Sanırım bunun suçlusunu tutulmaydı.

Elleri belimi kavradı ve sıkıca tuttu.

Sonunda dilimi onunkine doğru kaydurdım ve büyümü kullanarak duygularını hafifçe çektim.

Çaresizlik.

Korku.

Umutsuzluk.

Kai beni ereksiyonuna doğru çekti ve onu merkezimde hissettiğimde bir nefes aldım.

Parmakları derimi morartacak kadar sert bir şekilde kazdı.

Arzu.

*İhtiya
cım
var.*

*Şehve
t.*

Deri taytımı elleriyle yırtıp tangamı kenara iterken ve iki kalın parmağıyla içimi doldururken ağzının içine doğru soludum.

Beni canavarı ateşleyeceğim konusunda uyarmıştı ama canavar beni bu kadar çok istiyorsa, belki ben de onu istiyordum.

Daha fazla, daha sert nefes aldım, beni parmaklarıyla kabaca becerirken kendimi Kai'nin duygularında boğdum. Her zamankinden daha yoğun bir şekilde doruğa ulaşana kadar beni uçurumun kenarına sürükledi.

Parmakları içimde kıvrılırken nefes nefese kaldım ve titreyen elimi dudaklarıma doğru uzattım.

Durmuyordu.

Kahretsin, onu gerçekten kızdırmıştım.

Pantolonunun düğmesini açmıştı ve ben toparlanmaya vakit bulamadan sikine uzanıyordu.

Kahretsin, beni istiyordu.

Ya da... belki de tutulma onun seks istemesine

neden oldu. Bu benim zevkimi hemen bitirdi.

Bir elimi göğsüne koydum ve kucağından kayarken onu ittim. Bir hırıltıyla beni yakaladı ve elini kalçama attı ama onu tekrar ittim ve kendimi onun mükemmel, yetenekli parmaklarından kurtardım.

Vücudum daha fazlası için ağrıyordu ama bunu görmezden geldim.

"Mistwood'a git," diye emrettim, kesinlikle oraya giden yol olmamasına rağmen bir kez daha kapıyı işaret ettim.

Kai'nin göğsü ağır bir şekilde inip kalkarken gözleri bana

kilitlenmişti. "Şimdi, Kai," diye emrettim.

Eğer gerçekten canavar olsaydı, belki emirler işe yarardı?

Bir süre daha sessiz kaldıktan sonra nihayet ortadan kayboldu.

O bunu yaparken ben de ağır bir nefes aldım ve sandalyenin kolçağına yaslandım.

Orvin'in kaybolduğu merdivenlerden ayak sesleri geliyordu. Hızla tahtın üzerine oturdum ve Kai'nin tozluğumda bıraktığı büyük yırtığı gizleyebileceğimi umarak bacaklarımı kapattım.

Öyle bir şansımız yok.

Bir kolumu kucağıma koydum ve gömleğime baktım.

Kahretsin, göğsüm yine dışarıdaydı.

Üstümü yeniden ayarladım.

Orvin ve yanındaki adam merdivenlerin dibine bana baktılar.

Boğazımı temizledim ve Orvin kendini toparlayarak diğer adama işaret etti.
"Bu Steve... siren. Steve, bu senin yeni sirenin."

Steve gözlerini kırıştırdı.

Saçları darmadağındı.

"Az önce yatakta biriyle miydin?" Sesimi neşeli çıkmaya zorlayarak ona sordum. Her zamanki gibi hâlâ sihir yapıyordum. Bu gerçek bir çabadan çok içgüdüydü.

Steve bana doğru bir adım atarak, "Evet," dedi.

"Hayır, teşekkür ederim," dedim ve ona küçük ama hoş bir gülümseme verdim. "Yatağına dönebilirsin."

Steve Orvin'e baktı. Orvin

omuz silkti.

Orvin'in sevgilisi adını tekrar inletti ve bana baktı. "Devam et," diye kabul ettim.

İki adam da merdivenlerden yukarı kayboldu.

yıldım ve uzun bir verdim.

Fae aleminin sunabileceği tek şey buysa, paramı geri istedim.

...kralla yaptıklarım dışında her şeyde.

Orvin'in kaldığı odadan ve yakınlardaki birkaç odadan gelen seks seslerine rağmen, birkaç saat biraz uyuklamayı başardım.

"Hanginiz ona tahtıma oturabileceğini söyledi?" diye ipeksi bir sesle uyandığımda Seslerin gittiğini fark ettim.

Tanrıya şükür.

Orvin, "Vampir kraliçenin kız kardeşlerinden biri mi?" diye sorarken gözlerimi ovuşturdum.

"Evet. Kurt kraliçenin de." "Kurt

bir sirenle mi çiftleşti?"

"Öyle görünüyor. Vampirler ve kurtlarla savaşa girersek ne olacağını biliyorsun."

"İyi bir şey değil."

"Kesinlikle."

"O halde ona bir eş bulmamız gerekiyor," dedi Steve.

"Seni onunla çiftleştirecektim." Kai eliyle Steve'i işaret etti. "Onu da geri çevirdi," diye açıkladı Orvin.

"Sanırım dünyadan birini bulmam gerekecek."

"Muhtemelen iyi bir karar zaten. Zamanının çoğunu orada geçirmek isteyecektir. Josh işe yarayabilir."

Steve, "Josh onun kralın parmaklarına bindiğini öğrenirse, ona dokunmayacaktır," diye karşı çıktı. "Öte yandan, eğer *biri* onun parmaklarına bindiğini öğrenirse, onu reddedecektir."

"Sizin var böyle?" Sersemlemiş bir halde sordum. "Beş saniye önce sikini başka bir kadına gömmüş biriyle çiftleşmemi istiyorsunuz, ama Kai beni parmakla sikerse ben hasarlı mal mı oluyorum?"

"Bu hasarlı mal durumu değil," diye açıkladı Orvin. "Kai'nin kadınları mahvettiği bilinir."

Göz kırdım.

Kai gözlerini devirdi. "Bu bir efsane. Hiçbir kanıt yok." "Ne demek *harabe*?"

"İnsanlar onun dokunduğu kadınları lanetlediğini söylüyor. Onları o kadar sert bir şekilde orgazm ediyor ki, daha sonra başka kimse onlar için bunu yapamıyor," diye açıkladı Steve.

"Bu çok saçma," diye alay ettim.

"Teşekkür ederim." Kai, söylediklerimi vurgulamak istercesine bana doğru eliyle işaret etti.

"O kadar iyi bile değil," diye karşılık verdim. "Kendimi onun yaptığından iki kat daha hızlı yapabilirim."

"İkimiz de bunun saçmalık olduğunu biliyoruz," dedi Kai, gözleri daha parlak ve tüm kişiliği kaybolmadan önceki halinden daha hafifti.

Bunun muhtemelen bitmiş gibi görünen tutulmayla ilgili bir şey olduğunu düşündüm.

"Bu hanımefendi bir siren. Eminim çok tecrübelidir," dedi Orvin, Kai'nin yaptığı gibi bana doğru işaret ederek ama sırtarak. Tekrar Kai'ye baktı. "Senin aksine, son zamanlarda."

"Bu lanet olası krallıkta bir kişi kafasını dik tutmak zorunda ve belli ki o da siz piçlerden biri değil." İkisine de ters ters baktı ve ikisi de tavana baktı. "Orvin, git Austin'e sirenle çiftleşmesini istediğimi söyle. Steve, Josh ilgilenmezse diye Jordan'ı geri getir."

Savunmam yükseldi. "Son kurt adam alfası benim için öldürmeye hazır, tamam mı? Ben sizin gibi pisliklerin düşündüğünden daha cazip biriyim."

"Tatlım, iffetli kralımızın ellerini senden uzak tutamayacağı kadar çekicisin. Kimse bunu sorgulamıyor. Bu senin büyün ve

Diğer krallıklarla olan bağlantınız size karşı çalışıyor," dedi Orvin ve sonra ortadan kayboldu.

"Onu öldüreceğim," diye mırıldandı Kai.

Steve de ortadan kayboldu ve kral isteksizce bana baktı. Beni kendisine doğru eliyle işaret etti ve ben de gözlerimi kısıtım.

"Tahtımdan çık. Potansiyel eşleriniz gelmeden önce duş alıp üstünüzü değiştirmeniz gerekiyor."

Bir elimle pantolonumdaki yırtığı tutarak isteksizce ayağa kalktım. Kral teknik olarak malları çoktan ele geçirmiş olsa da tangam yeterli bir örtü *değildi*.

Eğer aşık olabileceğimi düşündüğüm birini seçmeye çalışacaksam, o haklıydı. Duş alıp üstümü değiştirmem gerekiyordu. Pantolon falan ödünç almam gerekecekti.

"Hazırlanmak için ne kadar zamanım var?" Taht odasını geçip yakındaki bir kapıdan onu takip ederken sordum.

"Ne kadar istersen."

"Buraya gelmeleri ne kadar sürer?" Soruyu yeniden ifade ettim.

Onları bekletmek istemedim. Eğer içlerinden biri gerçekten beyaz atlı prensimse, iyi bir izlenim bırakmak istiyordum.

"Söylemesi zor. Zaman Dünya'da burada olduğundan yaklaşık yedi kat daha hızlı geçiyor." Kai girdiğimiz devasa odadaki bir şiltenin üzerine usulca uzandı.

Odanın ortasında durdum. "Yedi kat daha hızlı mı?"

"Evet. Orada bir gün, burada bir hafta demek. O yüzden ne zaman döneceklerini söylemek zor. Josh ve Jordan'ı duş aldırıp hazırlamaları yarım saatlerini alırsa, yaklaşık üç buçuk saat sonra burada olurlar. Eğer bir saatlerini alırsa, yedi saatten önce burada olamazlar."

Kai ayakkabılarını çıkardı.

"Yatak odamda mı soyunuyorsun?" Burnumu kırıştırarak sordum.

"Ben yatak odamda üstümü değiştiriyorum. Sen benim banyomda duş alıyorsun." "Bunu neden yapayım ki?"

"Bir aydır tutuluyoruz, Beş. Bu kalede benim odam dışındaki her yüzey vücut sıvılarıyla kaplandı. İstediğin yatak odasını seğebilirsin ama başka birinin kurumuş salgısının üzerinde yatmak istemiyorsan, personel her şeyi temizleyene kadar burada kalacaksın."

Yüzümü buruşturdum. "Çok hoş."

"şaka yapmıyorum." Kai başını yastığa koyup gözlerini kapattı.

"Arkadaşların sana neden namuslu diyor?"

Burun delikleri alevlendi. "Krallıktaki danışmanlarım, krallığımın geri kalanıyla birlikte içgüdülerine teslim oluyorlar. Ben kendi içgüdülerimle savaşıyorum ki tutulmaları sonsuza dek sona erdirmeye çalışabileyim, bu da beni iffetli biri yapıyor."

Kaşlarım kalktı. "Onları durdurabileceğini mi sanıyorsun?"

"Eskiden olduğundan çok daha sık oluyorlar. Son kral bir şeyleri berbat etmiş olmalı. Sorunu çözdüğümde, bunu düzeltebileceğim."

"Ben de bunun için içgüdülerimle savaşırdım," diye itiraf ettim kollarımı karnıma sararak. "Kâğıdın var mı? Potansiyel eşler için sorularımı yazmam gerekiyor."

"Sorular?"

"Evet. Kaç çocuk istediğimiz gibi hayati konularda benimle aynı fikirde olmayan biriyle çiftleşmem. Ya da çiftleştikten sonra çıkmaya devam edip etmeyeceğimiz gibi. Ya da burada ve Dünya'da ne kadar zaman geçireceğimiz. Ya bir şey sormayı unutursam ve yüzmeye gittiğimde bundan hoşlanmayan bir eşe sahip olursam?" Ürperdim.

Bu durumun mutlak dehşeti muazzam olurdu. Hale, Blair'e dünyanın en muhteşem havuzunu rüşvet olarak vermişti. Porter, Izzy'ye bir göl vermişti.

Arkadaşım bana muhteşem bir su kütlesi veremezdi, ama yüzmeme karşı olmadığı sürece benim için sorun olmazdı.

Eğer ... şey, sorunlarımız olacaktı. Bu yüzden sorularım.

"Suyun altında çok zaman geçireceğini kabul etmeyen hiç kimse bir sirenle çiftleşmez," dedi Kai, gözleri hâlâ kapalıydı.

"İnsanlar sirenlerle her zaman bencil nedenlerle çiftleşir. Bizim mutluluğumuz nadiren bir faktördür," dedim sertçe. "Kendine bir baksana, beni iki arkadaşınla da eşleştirmeye çalıştın, üstelik ikisi de o sırada başka kadınlara gömülmüş olmalarına rağmen. Şimdi, kağıdın var mı, yok mu?"

"Masayı kontrol edin. Eğer boşsa, kağıdın geri kalanı kirlenmiş demektir. Ve bilginiz olsun, ben hariç bu alemdeki tüm fae'ler muhtemelen o anda seks yapıyordu. Dünyalıların çoğu da öyle."

Burnumu kırıttırdım ama söylediği gibi masayı kontrol ettim.

Neyse ki içinde Dünya'dan gelmiş gibi görünen sarı, bir kâğıt vardı.

Onu ve bir kalem alıp banyoya yöneldim. Odanın köşesindeki küveti gördüğümde gözlerim .

"Islak rüya küveti," diye duyurdum. "Bütün odalarda bu var mı?"

"Sanmam. Ben kralım," diye mırıldandı Kai.

Doğru.

Ve muhtemelen uyumaya çalışıyordu.

Oops.

Yine de, yapabiliyorken küvetin tadını çıkarırdım.

Soyundum ve suyu açtım, küvetin kenarına tünerken mırıldandım. Nefis kokan bir sıvı sabun buldum ve biraz ekledim.

Koku biraz erkeksiydi ama normalden üç kat daha büyük bir küvetteki baloncuklar?

Ben iki katını alırdım.

Banyo soru listemi hazırlamaya başladım. Bir ara gözlerimin üzerimde olduğunu hissettim ve beni Kai'den ayıran kemerin arkasından baktım. Yine de uyuduğu belliydi.

Bu duyguyu hayal etmiş olmalıyım.

Başka bir âlemde kapana kısıldığım düşünülduğünde, yeni hisler makul görünüyordu.

Ama bakmış olsaydı, küvetin dışında oturuş şeklime bakarak tüm vücudumu görebilirdi.

O gelmediği için ben de erken gelmeye zahmet etmedim. Dolu bir küvete girmenin son derece tatmin edici bir yanı vardı. Nadiren dolmadan önce girerdim.

Sonunda suyu kapattığımda, köpüklerin altından kayarken iç çektim.

Ohh, hayat buydu.

Kazanmak için ıslak rüya küveti.

Arkasına yaslanarak rahatladım, bir dakika boyunca gözlerimi kapattım ve yavaşça nefes alıp verdim.

Baloncuklar beklediğimden daha erkeksi kokuyordu ama bu değildi.

Muhtemelen.

Tekrar kokladım.

"Senin gibi kokarsam herhangi bir Fae erkeği benden soğur mu?" Uyuduğunu fark etmeden önce Kai'ye sordum.

"Onlara nedenini söylemezsen olmaz," diye

homurdandı. Oops.

"Özür dilerim. Uyumaya devam et," diye fısıldadım.

Beni terslemedi ya da başka bir şey yapmadı, yani muhtemelen o kadar da kızgın değildi.

Baloncukların içinde rahatladım, aklıma başka bir soru geldi ve onu da listeme ekledim. Hâlâ sevdiğim bir pop şarkısını mırıldanıyordum ama beni duyabileceğini sanmıyordum. Sessizdim. En azından sessizdim.

"Kapatma düğmen var mı?" diye hırladı yataktan.

"Hayır. Senin var mı?" Geri attım.

Sırtı bana dönük olacak şekilde yan yattı ve başının üzerine bir yastık çekti. Onu rahatsız ettiğim için kendimi kötü hissediyordum ama huysuz bir pislik olması benim suçum değildi. Ve benden hiç sessiz olmamı istememişti. Sadece beni aşağılamıştı.

"Kendime not," dedim başka bir soru yazarken. "Kapatma düğmem olup olmadığını sormayacak bir eş seç."

"Sana bir yastık fırlatacağım, kadın." Sesi başındaki yastık yüzünden boğuk çıkıyordu ama yine de kelimelerini net bir şekilde çıkarabiliyordum.

"Devam et. Bu beni burada daha da rahat ettirecek." İç çekti.

Gülümsedim.

İki puan, siren.

Diğer herkes için hala bir milyon.

Listemi yapmaya devam ederken sessizce mırıldandım. Bir kâğıdın iki tarafını da kaplıyordu ama sorun değildi. Potansiyel eşlerle yaptığım konuşmalar karar vermeme gerçekten yardımcı olacaktı. Verdikleri cevapları da not alacaktım elbette.

Fae diyarına ilk geldiğimde kendimi tamamen batırmış gibi hissetmişim ama aslında kendimi mükemmel bir konuma getirmiştım.

Bir eş almaktan başka seçeneğim yoktu ve yeterince talibi geri çevirirsem, Kai'nin sevdiğim birini bulana kadar bana daha fazlasını getirmekten başka seçeneği yoktu.

Gülümsemem genişledi.

Belki de Fae alemini sevmişimdir.

three

K I A

Daha fazla dayanamadığımda yatak odasını terk ettim.

Ona daha fazla katlanamadığımda.

Bu duygular onu sihirli vardı gönderildi aracılığıyla Ben vardı
Gerçek dışı. Çılgınca. Diğer dünyadan.

Ve onun küvetimde çıplak olduğunu, sabunumun kokusuyla sarmalandığını bilmek, uzun zamandır bastırmaya çalıştığım içimdeki şehvetli erkek canavarı tatmin etti.

Ona kadar işe yaramıştı.

Yatak odasının kapısını arkamdan kapattım ve Orvin'in birkaç fae ile dönmüş olduğunu gördüm.

Tutulmayı sonlandırdığımdan beri dinlenmeye fırsat bulamamış gibi görünüyorlardı. Muhtemelen dinlenmemişlerdir.

"Siren kendini temizlemeyen iki adamı çoktan reddetti," diye bağırarak üst katı işaret ettim. "Bir oda bul ve duş al."

Hepsi başlarını bana doğru eğdiler ve üst katta yer ayırttılar.

Baş ağrısıyla savaşılarak şakağımı ovuşturdum. Karşı koyamadığım bir yorgunluk ve azgınlık kombinasyonuydu bu.

"İyi misin?" Orvin bana bakarak sordu.

"Çok erken döndün. Ve sadece Jordan'ı getirmen gerekiyordu."

Omuz silkti. "Josh, aslında. Ama 'siren' dediğinizde size doğru hamle yapıyorlar. Kadın arzulanmak konusunda haksız değildi."

Şaka yapmıyorum.

Kucağımdan indiğinden beri ereksiyonum azalmamıştı. Onu hâlâ parmaklarımın arasında hissedebiliyordum. Küvetimin kenarında otururken çıplak vücudunu da hâlâ zihnimde görebiliyordum.

Yumruklarımı sıktım. "Mırıldanmayı bırakmıyor."

"Sevimli."

"Sevimli değil," diye .

Seksi.

Tek kelime seksiydi.

"Kadın çok tatlı. Bundan kaçış yok. Adı ne?" diye sordu.

Onun ya da herhangi birinin adını bilmesini istemedim.

Ama ben söylemezsem o söyleyecekti.

"Clementine."

Orvin ıslık çaldı. "İsmi bile çok şirin. İsmi, saçları ve çilleriyle..." eliyle yüzünü işaret etti. "Bana duş almam için zaman vermeliydin. Onun için Violet'i cildimden temizlerdim."

"Sen bir pisliksin."

"Ve geri kalanımız değil

mi?" Öyleydik.

Hiçbirimiz onu hak etmedik.

Ama yine de birinin onunla çiftleşmesi gerekecekti.

"Elinde bir soru listesi var. Onlara cevap vermeyi teklif edersen muhtemelen sana bir şans daha verecektir. O iyi biri," diye homurdandım.

"Hoş ve sevimli. Bu alemde hayatta kalmayı zorlaştıran iki özellik," dedi Orvin.

"Şaka yapmıyorum." Yiyecek bir şeyler almak için mutfağa gitmeliydim. Enerjiye ihtiyacım vardı.

Ama siren odamda çırılçıplakken yemek yemek ve uyumak tartışmalı konulardı.

Onu çok fazla istedim.

Ben de tahtıma yöneldim ve oturdum. En azından oradan yatak odamın kapısını görebiliyor ve kimsenin onunla konuşmaya çalışmadığından emin olabiliyordum. Ya da ona bakmadığından. Ya da koklamadığından.

Kahretsin, berbat durumdaydım.

"Sana bu şeyi daha rahat yapmanı söylemedim mi?" Orvin'e sordum. "O konuşmayı hatırlamıyorum."

"Yalancı."

"En yakın yoldaşlarınızdan birine hakaret etmek tahtınızı garanti altına almanın yolu değildir, majesteleri."

"Kimse bu tahtı istemiyor, bunu sen de biliyorsun. Bana yiyecek bir şeyler getir." "Lütfen," dedi Orvine dikkatle.

Ona ters ters baktım, o da . Ama uzaklaştı. Sonunda bir an huzur buldum.

Gözlerimi kapattım ama tek gördüğüm, küvetimin kenarına kıvrılmış, su dolarken ayaklarını sarkıtmış, yumuşak, küçük bedeninin muhteşem hatlarıydı.

"Kai?" Neşeli sesi yatak odamın kapısının arkasından geliyordu ve bir an sonra kapıyı açtı, ortasına sardığı havluyla bana bakıyordu

Dışarı.

Öfkeyle gidip onu kimsenin göremeyeceği bir yere, içeri itmemek için kendimi zor tuttum.

Kendimi

kaybediyordum.

Lanet olsun

kaybediyordum.

"Ne?" Başardım.

"Giyecek bir şeye ihtiyacım var. Kalede bana kıyafetlerini ödünç verebilecek kadınlar var mı? Ya da-"

"Her şey kirlenmiş." Yüzünü

buruşturdu.

Çoğunlukla doğruydı. Muhtemelen bir yerlerde temiz kadın kıyafetleri vardı ama çoğu kirliydi.

Ve temiz olanları bulması için birini göndermek yerine, onu benimkilerle görmek istedim.

"Dolabımdan ne istersen al," dedim. Yanakları

pembeleşti ama başını salladı.

O odaya geri döndüğünde sikim zonklamaya başladı. Açıkçası, sahiplenme eğilimlerim çok sert ve çok hızlı alevlenmişti. Onu çiftleştirmem gerekiyordu, böylece tekrar zihnim açık olabilirdi.

Boynunda başka birinin işaretiyle dolaştığı fikri beni mantıksızca kızdırsa bile. Sanki onunla çiftleşebilmişim gibi.

Personelden birkaçı nihayet yeni duş almış ve biraz mahcup görünerek aşağıya indi. Tutulma sırasında birkaçını farklı noktalarda sevişirken yakalamıştım. Yemek yapma zahmetine nadiren giriyorlardı, ki onlara bunun için para ödüyordum.

"Burada bir eşe ihtiyacı olan çiftleşmemiş bir sirenimiz var," dedim açıkça. "Önümüzdeki birkaç gün boyunca... adaylarla... mülakat yapacak. Bu oda şu anda kaledeki en temiz kamusal alan, bu yüzden bir masa ve sandalye setine ihtiyacım var.

Buraya. Bu hazır olduğunda, diğer piğler iÇin bir bekleme odasına ihtiyağımız olacak. Temizlemeye yardım edebilirler. Herkes aÇ, o yüzden bu akşam gerĐek bir yemek hazırlayalım."

Erkekler ve kadınlar baŐlarıyla onayladıktan sonra birlikte aceleyle uzaklaŐtılar. Gözlerimi kapattım ve başımı tahtın arkasına yasladım.

GerĐekten uyumam gerekiyordu.

Clementine'i avlayan canavarı öldürmek, büyü gücümle tutulmanın iÇinden geğmek ve daha önce olan diğer her şey arasında t kenmiŐtim.

Yine de bir şekilde, kıızıl saÇlı siren penĐelerini iÇime o kadar derin geĐirmiŐti ki, biraz bile rahatlayamıyordum.

Odada başka bir geğidin belirlediğini hissettim ve Steve'in yanında birden fazla adamın olduğunu duyunca iÇimi Đektim.

"DuŐlar," diye emrettim, gözlerimi ağmadan üst katı ıŐaret ettim. Hepsi şikayet etmeden yukarı Đıktılar.

Sonuncusu da üst katta kaybolunca yatak odamın kapısı aÇıldı ve sirenime bakarken göz kapaklarımı zorla kaldırdım.

Mavi düğmeli bir gömlek giymiŐ, kollarını kıvrırmıŐ ama Đok fazla düğmesini aÇık bırakmıŐtı. şımarık k Ğ k göğüslerinin arasındaki kemiği görebiliyordum. O kadar kısaydı ki pantolon giyme zahmetine bile katlanmamıştı. Sadece düğmeli gömleğinin altından Đıkan boxer külotumun pağasını görebiliyordum.

Kahretsin, kıyafetlerimin iÇinde güzel görünüyordu. K Ğ k.

KırılĐan.

Đok seksi.

 Ğimde bir şeyler duruldu.

Benim gibi kokuyordu ve benim eşyalarımı giyyordu. Elbette başka erkeklerle de görüŖecekti ama Ŗu an için açıkça benim kızımdı.

Ya da en azından benim korumam altında.

Bakışları merdivenlerden yukarı ıkan pislikleri takip etti ve birkaçı ona baktı.

Yüzü kızardı. "Sadece iki kiŖiyi ağırdığınızı sanıyordum.

Orvin odaya yeniden girip bana bir tabak uzatırken göz kırparak, "Görünüşe göre söylediğinden daha da cazipmişsin," dedi.

Bana karşı burnunu kırıştırdı. "Sana yemek getirmesini mi emrettin?"

"Evet." Ağzıma bir küp peynir attım.

Benden ne kadar hoşlanmazsa o kadar iyiydi. BaŖtan ıkarıcılığını bana çevirirse, savaştığım arzuyla hareket etmekten kendimi alıkoyamazdım.

Steve, "Kendisini savunmak gerekirse, büyüŖü Ŗu anda o kadar zayıf ki muhtemelen kendi başına geri getiremez," diye açıkladı.

"Neden?" diye sordu, sanki büyüümün boyutunu biliyormuş gibi benden uzağı bakarak.

Ne yazık ki öyle yaptı.

"Ormandaki o örümceğı seni kovalarken öldürdü, hem de çoktan tükenmişken. Örümceklerimiz yaklaşık yarım kamyon büyüklüğündedir," diye açıkladı, ellerini gösterecekmiş gibi uzatarak. "Eğer onları öldürmezsen tutulmalar sırasında seni takip ederler. Sonra tutulmayı bitirdi. Aylar kırmızı olduğunda da pek uyumuyor, o yüzden..." Steve omuz silkti. "Bitmiş durumda."

Clementine'in gözleri dehşetle açıldı ve bana baktı. "Dev bir örümcek miydi? Onu öldürecek büyüye sahip olmadığını bana söylemeliydin!"

"Ölmüş, yani belli ki onun için sihir yapmışım." Ağzıma bir küp daha attım.

"Bu kadar yorgun olduğunu bilseydim küvette çenemi kapatırdım. İnsanlara bunları anlatmalısın, Seven."

"Yedi mi?" Steve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Bana Beş diyor çünkü boyum sadece bir buçuk metre. Ben de ona Yedi demeye başladım, çünkü o yedi fit uzunluğunda," diye hızlıca açıkladı ve bana baktı. "Cidden, mırıldanmama *gerek yok*."

O sırada bunu yaptığının farkında olup olmadığından bile emin değildim.

Ve dürüst olmak gerekirse, beğendim. Güzel bir sesi vardı ve şarkılar da iyiydi. Onu istediğim için uyuyamadım, mırıldandığı için değil.

Tepsiden bir parça dilimlenmiş et aldım ve geri attım.

Clementine bana başını salladı, personelden bazıları küçük, zarif bir masa ve iki sandalyeyle görünene kadar kaşlarını çatmaya devam etti.

Benim için çok küçüktü.

Adamlar ona istediğimden çok daha yakın olacaktı.

Ama ben belirtmemiştim, bu yüzden kapalı tuttum ve bunu ayarlamalarına izin verdim.

"Bu randevular için mi?" Clementine gözlerini mobilyalara dikerek sordu.

"Röportajlar," diye düzelttim, biraz fazla sert bir şekilde.

"Elbette." Bir elini uzun, ıslak saçlarında gezdirerek birkaç tutamı çözdü. Nemli olduğunda saçlarının rengi çok daha koyuydu ve güzel mavi gözlerini bir şekilde daha parlak gösteriyordu. "Hazır olmalarına ne kadar var?"

Gömleğinin önü saçlarından ıslanmıştı. Gömleğini çekerse göğüslerini saklayamazdı.

Hay sikeyim.

Birisi ölecekti.

"Eminim bazıları şimdi hazırdır. Onları teker teker göreceksiniz. Kai sana zarar vermemeleri için burada kalacak," diye açıkladı Orvin.

"Yürüyemiyor bile, beni koruyacağını mı sanıyorsun?" diye sordu bir kaşını kaldırarak.

"Birini sarmaşıklarla boğmak için yürümeme gerek yok Beş," dedim.

Steve, "En zayıf anında bile Kai'nin büyüğü bizimkilerin çoğundan daha güçlü," diye ekledi.

"Sanırım bunu bilmek iyi oldu," dedi, gözleri kucağımdaki yemeğe kayarak.

Acıkmıştı.

Bir yanım doyduğumu söyleyip yemeği ona aldırarak istiyordu ama bunu yapamazdım. Yemek yemezsem daha da zayıflayacaktım ve zaten zar zor ayakta duruyordum.

"Personelin bir kısmı mutfakta çalışmaya başladı bile. Birazdan size yiyecek bir şeyler getireceğiz," dedi Orvin, onun da dikkatini çekerek. "Hazır olduğunuzda görüşmelere başlayabiliriz."

Clementine'in yüz ifadesi . "Hadi yapalım şu işi."

Yüzümü ona dönmemi sağlayan koltuğa oturdu ve kendimi eşit nefes almaya zorladım.

Diğer erkeklerin onu incelediğini gördüğümde kendimi kontrol etmekte zorlandığımı bilmesine gerek yoktu.

Orvin bana baktı. "yoksa..." eliyle üst katı işaret etti. Ağzıma bir parça daha peynir attım.

Tadı karton gibiydi. "Ne istersen yap."

Orvin başıyla teşekkür etti ve odasına doğru gözden kayboldu. Steve, "Ben ilk talipleri çağırayım," dedi.

Göğsümdeki hırıltıyı bastıramadım. İkisinin de dikkati bana yöneldi.

"Adaylar," dedim.

"Doğru. Adaylar." Steve'in yüz ifadesi şüpheliydi ama o piç kurusu ağzımdan kaçırısam da kaçırmısam da aklımın nerede olduğunu anlayacaktı. "Geri döneceğim."

Beni Clementine ile yalnız bırakarak yukarı çıktı.

"Onlara ne isim verdiğimizizin ne önemi var?" diye sordu, omzunun üzerinden bana doğru bakarken gözlerindeki sevimli merak hâlâ parlıyordu.

Sahiplenmeydi.

Saf, filtrelenmemiş sahiplenme.

Ama bunu söyleyemezdim.

"Eğer onlara talip dersanız, duygular işin içine girecektir. Ve büyüünüzü göz önünde bulundurarak, kararınızı mümkün olduğunca az duyguyla vermeniz gerekir. Buradaki herkes seni gücünden dolayı istiyor."

Kadın neredeyse solup giderken merakı azaldı. Suçluluk duygusu göğsüme sertçe çarptı.

"Bu âlemde *zehir* olduğumu sanıyordum," dedi. Sesinde sert bir ton vardı ama genel yumuşaklığını gizlemenin bir yolu yoktu.

"İnsanlar zevk için kendilerini her zaman zehirliyorlar. Eğer böyle yapmasalardı, alkol ve uyuşturucu endüstrileri bu kadar büyük paralara sahip olmazlardı."

Uzun bir nefes verdi. "Belki de büyülerimden hoşlanmayan ve beni sadece ben olduğum için isteyen birini bulurum."

Büyüsü bunun için fazla bağımlılık yapıcıydı. Çok fazla bağımlılık yapıcı.

"Belki," dedim ama bu bir yalandı.

Sadece bir aptal onun sihrinden hoşlanmaz.

"Adaylardan birini seçtiğinizde, tutulma sırasında onlardan beslendiğinizde nasıl tepki verdiklerini görmek için onları test etmemiz gerekecek," diye ekledim. "Eğer kontrollerini kaybeder ve sana zarar vermeye çalışırlarsa, onlarla çiftleşmene izin veremeyiz."

"Kazara bana zarar verebilecek biriyle çiftleşmek istemiyorum, bu konuda anlaştık." Elindeki soru kağıdına baktı.

Herkes kazara ona zarar verebilir.

Kadın, tüm fae alemindeki en zararsız yaratıktı. Ormanda gördüğümüz kırkayak bile ondan daha fazla zarar verebilirdi.

Tepsiden bir parça et aldım ve gözlerini ete dikti. "Senin vejetaryen olduğunu sanıyordum."

"Yalan söyledim."

O sevimli küçük yüzünde öfke çiçekleri açmış, yanakları kızarmıştı. "Neden bu konuda yalan söyleme ihtiyacı duydun?"

"Kendimi daha zayıf göstermeye çalışıyordum ki sen rahat edesin." "İkizler zayıf mıdır?"

"Bilmiyorum. Sadece bunun beni insanlaştıracığını düşündüm." Öfkelendi.

Görünüşe göre işe

yaramıştı. "Sen bir

pisliksin, Seven."

"Güzel bir kışın var, Beş." gibi bir karşılık verdim. Ve yemeğime odaklandım.

Steve ilk talipli ile geri döndü ve gözleri Clementine'a takıldığında parladığında çenemi sıkmamaya çalıştım.

Karşısına otururken yüzündeki ifadeyi göremedim ama sırtıışından muhtemelen gülümsediğini anladım.

Görüşmeler tam bir işkence olacaktı.

Görüştüğüm tüm fae'ler bana gözlerinde yıldızlarla baktılar.

Gurur vericiydi ama aynı zamanda sinir bozucuydu. Hiçbiri beni ciddiye alıyor gibi görünmüyordu. Sorularıma cevap verdiler ama cevaplarının çoğu *"Sen nasıl istersen"* şeklindeydi.

Aralarında Orvin'in de bulunduğu on üç adam sorularımı yanıtlamak için geri gelmişti. Onlara geldikleri için teşekkür etmeden ve onları aklımda tutacağımı söylemeden önce hiçbiriyle tüm sayfamı tamamlayamadım bile.

Kai haklıydı.

Onlar adaydı, talip değil.

Daha doğrusu, talip olmak istiyorlardı ama adaydan öteye geçmelerine izin veremezdim.

Steve saatler sonra, "Bu sonuncusuydu," dedi.

Krala bir bakış attığımda kaşlarımı kaldırdım. Birini öldürmek istiyormuş gibi görünüyordu. Ama aynı zamanda yorgunluktan tahtından düşmek üzereymiş gibi de görünüyordu.

"Bana eş arayan daha fazla fae bulabilir misin ve onlara ne olduğumu söylemeyebilir misin?" Steve'e dudağımı ısırarak sordum. "Ne olduğumu öğrendikten sonra tek umursadıkları şey bu oluyor. Ve ben gerçek bir eş istiyorum, anlıyor musun? Bir eş. Beni ben olduğum için seven biri."

Steve yavaşça başını salladı. "Çoğu fae yüzyıllar yaşına gelene kadar eş aramaz. Kurtlar gibi bir eşimiz olmadan yalnızlık hissetmeyiz."

"Peki, eş arayan yaşlı fae' var mı?" Steve Kai'ye baktı.

"Hayır," diye homurdandı Kai.

"Burada eski sevgilisi tarafından avlandığı için bir eş bulması gereken bir fae olduğunu yayabilir misin? Bana bir şans vermek isteyen birkaç kişi olabilir."

Steve tekrar Kai'ye baktı.

Gözlerini kapattı. "Austin, Paul ve Rocky'yi gönder. Rock'a söyle, Fred alemdeyken telefonlarıma cevap versin."

"Yapacağım. Şu adamlardan kurtulayım." Temelde reddettiğim adamların geri kalanını bulmak için merdivenlerden yukarı doğru kayboldu.

"Austin, Paul ve Rocky kim?" Kai'ye sordum.

"Ben buradayken Fae Malikanesi'nin çalışmasını sağlayan adamlar." "Onlara güveniyor musun?"

"Herkesten daha fazla."

"Sence eş mi istiyorlar?" Sesimdeki umudu bastıramadım.

"Hayır. Ama sizi büyüünüz için istemeyeceklerdir ve eğer bir savaşı önlemek için sizinle çiftleşirlerse, size iyi davranacaklardır."

İçimi çektim. "Bu, kafamda kurguladığım kadar romantik *değil*." "İçimden bir ses bu sorunu çok yaşadığını söylüyor."

Ona kaşlarını çattım ama karşı çıkamadım. "En azından kızgın ve kırgın değilim."

"Bu hedefe yönelik bir saldırıydı, Beş. Onaylıyorum."

"Her şey güneş ışığı ve gökkuşağı değil, tamam mı? Kendi düşenden çok daha fazlasıyla uğraştım. Bazı insanların aksine, bu konuda huysuz olmanın bir anlamı olduğunu düşünmüyorum." Ona attığım bakış, *onun* bazı insanlar olduğunu açıkça gösteriyordu.

O kadar geniş esnedi ki, tüm yüzü buruşmuş gibi görüldüğü için bir homurtuyu ısırmak zorunda kaldım.

"Biraz kestirmen gerek, Seven."

"Aslında birkaç gün uyumam gerekiyor." "O

kadar oldu mu?"

"Evet."

"Huysuz olabilirsin ama en azından iyi bir kralısın," dedim kâğıdıma bakarak. "Burada kalmak zorunda değilsin."

"Bu binadaki piçlerden herhangi biri seni kendine almaya çalışırken seni yalnız bırakmayacağım. Savaş istemiyorum, unuttun mu?"

Doğru

.

Savaş.

Bu yüzden, devrilecekmiş gibi görünmesine rağmen hâlâ tahtında oturuyordu.

Taht odasında iri yarı, yorgun görünümlü bir adam belirdi ve ben . En

azından güzeldi.

Bana bakmadı, bakışları Kai'ye odaklanmıştı. "Sorun nedir? Hâlâ kurtların bölgesindeki herkesi toplamaya çalışıyoruz."

"Kızılın açıklanmayan nedenlerden dolayı bir eşe ihtiyacı var. Sorularına cevap ver. Nedenini sorma," dedi bana doğru işaret ederek.

Adam arkasını döndü, bana bakarken alnı çatlamıştı. "Ben bir eş aramıyorum."

"Bu bir emirdi, Austin."

Omzunun üzerinden kaşlarını çattı ama benimkinin karşısındaki sandalyeye oturdu.

Elimdeki kâğıda baktım ve doğrudan diğerlerinin saçma sapan cevaplar verdiği sorulara geçtim. "Çocuklar hakkında ne düşünüyorsun?"

"İyiler. Bir iki ya da üç tane istiyorum. Yakında değil." Homurdanarak cevap vermişti ama bu diğerlerinin bana verdiğinden daha fazlaydı, bu da beni neşelendirdi. Erkeklerin çoğuyla ilgilenmediğimi fark ettiğimden beri not alma zahmetine girmemiştim ama kalemimi kaptım ve onları karaladım.

"Peki ya zorunlu eş bağları?"

"Kendini zorla birine bağlayan herkes öldürülmelidir. Biz onları öldürürüz, bunu bilmelisiniz."

Birdenbire şüpheli görünmeye başladı.

"Doğru," diye kabul ettim, endişelerini hafifletmek için kelimelere yeterince büyü dokudum. "Zamanını Dünya ve Fae diyarı arasında nasıl bölüştürmek istiyorsun?"

"Diyardan mümkün uzak duruyorum ama çoğu kişi gibi ailem de toprak tutulmadığı zamanlarda burada yaşıyor. Bu da bazen ziyaretleri gerektiriyor. Pislik kralım da ara sıra ziyaretlerimi gerektiriyor." Kai'ye karanlık bir bakış fırlattı.

"Bildiğim iyi oldu." Cevabını not ettim. "Dans etmeyi sever misin?"

Yüzü tiksintiyle buruştu. "Hayır."

"Fae'ler dans etmeyi sever," diye itiraz ettim.

"Belli ki sen de Fae değilsin. Nesin sen?" Kai'ye baktı, o da onu oyalayınca bana döndü. "Tanıdık geliyorsun. Neden?"

"Birisi beni kendileriyle çiftleşmeye zorlamak amacıyla bir portaldan buraya sürükledi," diye açıkladım. "Güçlü insanlarla akrabayım, bu yüzden Kai bana bir eş bulmaya çalışıyor ki o güçlü insanlar size sorun çıkarmasın."

Gözleri kısıldı. "Sen Rocky'nin sirenisin."

"Rocky'nin sireni yok," diye hırladı Kai.

"Birinin peşinden gittiğini söyledi. Ona baksana, belli ki Fae değil. Çillerin altında kötü bir şey yok." Yüzümü işaret etti.

"Evet, ben bir sirenim," dedim öfkeyle. "Güçlü olmadığımı belirtmeye neden bu kadar takıntılı olduğunuzu anlamıyorum. İstesem ikinize de diz çöktürebilirim."

Kai homurdandı. "Tabii, Beş."

Ona ters ters baktım, sihrime uzandım ve hafifçe ittim. Serbest kaldı, yayıldıkça odadaki havayı kalınlaştırdı.

Austin inledi, masayı sertçe kavradı. Kai'nin gözleri kapandı, çenesi sıkıştı.

"Benim için diz çök," dedim, sesimi alçaltırken her zamankinden çok daha yoğun bir şekilde büyü dokuyordum.

Austin hemen itaat etti. Kai'nin tüm vücudu titredi.

Bu istekle bir süre mücadele etti ama sonunda kontrolünü kaybetti ve tahtının dibinde dizlerinin üzerine çöktü.

Ayağa kalkarak odanın karşısına geçtim, kralın yanından geçtim ve onun süslü, rahatsız sandalyesine oturdum.

"Benim zayıf olduğumla ilgili bir şeyler mi söylüyordunuz, majesteleri?" Tatlı tatlı gülümsedim, sonunda büyümü büyük ölçüde geri çektim. Tamamen durduramıyordum - bir kısmı odada kalıyordu.

"Kahretsin," diye homurdandı Austin.

Kai'nin gözleri benimkilerle çarpıştı. Diz çökmeye devam ederken duyguları öfke ve saygı arasında bir yerdeydi. Onların bir özetini istemeyecektim.

Austin ayağa kalkarak, "Bir sonraki tutulma gerçekleşmeden önce onu çiftleştirmeli ve buradan çıkarmalıyız," dedi. "Neden hâlâ dizlerinin üzerindesin?"

"Uzun uyumadı," diye cevap verdim onun yerine.

Kai dişlerini sıktı ve bir elini tahtın kolçağına koyarak kendini yavaşça ayağa kalkmaya zorladı. "Bugünlük işi bitti. Steve'e söyle."

Austin sonunda kabul edip ortadan kaybolmadan önce bir anlık bir duraksama oldu. Gittiğini görmedim.

Gözlerim Kai'ninkilere kilitlenmişti. Maviye karşı mavi.

Odaya bir kadın girene kadar ikimiz de başımızı çevirmedi ve sonunda ona doğru baktım.

Tereddüt etti, neye uğradığını şaşırmıştı. Onu daha önce yemek getiren ücretli personelden biri olarak tanıdım ve hızlıca gülümsedim.

"Benim için bir odanın temizlenip temizlenmediğini biliyor musun?" diye sordum.

"Hâlâ kamusal alanlar üzerinde çalışıyoruz," diye açıkladı. "Odalara ulaşmamız birkaç gün sürecek."

"Merak etmeyin. Teşekkür ederim."

Başını salladı, masamdaki boş tabağı aldı ve geldiği yöne gitti. Kapı arkasından kapandığında Kai'ye dönüp baktım.

"Sanırım bu gece aynı odayı

paylaşacağız." Homurdandı.

Ayağa kalktım.

Göğüslerimiz bir anlığına birbirine değdi, sonra ben onun kolunun altına girdim ve kolunu omuzlarıma doğru çekerken kendi kolumu da onun beline doladım.

"Hadi, Seven."

Homurdandı ama tahttan inip odanın diğer tarafına geçmesine yardım etmeme izin verdi. Ben oturmadan önce yatak odasının kapısından geçip yatağa ulaştık.

Yanındaki yatağın kenarına oturdu ve sonunda . "Teşekkürler," dedi, sesi isteksizdi.

"Örümceği öldürdüğün için teşekkürler."

"Eğer kaleme saldıracaktı." Doğru.

O zaman sadece bir pislikti.

Onu yatakta bıraktım, yatağa geri dönmeden önce banyoya uğradım. Oraya vardığımda çoktan yüzüstü uzanmıştı, gözleri kapalı ve yüzü hiç görmediğim kadar rahattı.

Ben küvetteyken olduğundan çok daha rahat görünüyordu. O zaman neden yüzüstü yatmamıştı?

Bir dakika boyunca onu inceledim.

Saçları magazin dergilerinde gördüğümünden *çok* daha uzundu. Uzunluğu da kasıtlı gibi görünmüyordu - bazı parçaların eşitlenmesi için bir ya da üç santim kesilmesi gerektiği .

Gözlerinin altında da çizgiler vardı. Derin çizgiler.

Gerçekten *çok* yorgundu.

"Bana bakmayı kes yoksa seni becermek zorunda kalacağım," diye mırıldandı yastığına. "Büyün çok etkili."

Oops.

"Yatağa bakıyordum. Gölgeliği yok," dedim, boş taraftaki battaniyenin altına girmek için yatağın etrafından dolanarak. "Gölgecik olmadan uyuyamayacağım."

Vampir efsaneleri bir konuda haklıydı; uyumak için tabutlara ya da başka kapalı alanlara ihtiyaçları vardı. Ve sirenler onlarla o kadar yakın akrabaydı ki, aynı şey bizim için de geçerliydi.

Genelde yataklarımızın üzerinde, yatağın üzerine büyük bir yağ çanağı şeklinde inen, kapak gibi saçaklar olurdu. Ama belli ki Kai'nin yatağında yoktu.

"Fae aleminde vampir yok. idare etmek zorundasın." Karnımın üzerine yuvarlandım. Ben de öyle uyurdum.

Birkaç dakika geçti.

Hareket etmeden duramıyordum. Savruluyordum. Dönüyordum.

Kai boğuk bir ses çıkardı ve sonunda yatağa doğru kayarak vücudunu benimkinin üzerine örttü.

Onun ereksiyonunu kığımın yanında *hissettiğim*de gözlerim açıldı, ama beni içine çekerken vücudum gevşedi.

"Git uyu," diye homurdandı.

"Peki," diye fısıldadım, gözlerimi kapatarak.

Ve her nasılsa, bir dakikadan kısa bir süre sonra dışarıdaydım.

Yeterli sayıda vampir erkekle *yatmış* olsam da, aslında onlarla hiç aynı *yatakta yatmamıştım*.

Ya da kız kardeşlerimi saymazsanız başka birini.

Ki saymadım.

Çoğunlukla kız kardeşlerimin ereksiyonları kış yanaklarımın arasına sıkışmış halde uyanmadığım için. Ya da onların devasa, kaslı vücutları benimkini gömüyordu.

Ya da horlamalarını.

Ama Kai kesinlikle horluyordu.

Bu beni rahatsız etmeliydi ama vücudu benimkine karşı o kadar iyi hissettiriyordu ki umursamadım bile. Horlarken göğsünün sırtıma çarpması da aslında hoşuma gitmişti.

Yataktan çıkıp çıkamayacağımı görmek için kalçalarımı biraz oynattım ve bu hareket onun ereksiyonunun uzunluğunu kış yanaklarımın arasına daha da gömdüğünde nefesimi içime çektim.

Vay

canına

.Evet.

Bu olması gerekenden daha iyi hissettirdi. Olması gerekenden *çok* daha hoş. Özellikle de bana bir eş bulmamda yardım ettiğini düşünürsek.

Birkaç dakikamı onu uyandırıp uyandırmamayı tartışarak geçirdim. İşemem gerekiyordu ama bir süre tutamayacağım kadar kötü değildi. Ve dürüst olmak gerekirse, bulunduğum yeri seviyordum.

Ayrıca, ya bu hayatta bir kez yaşanacak bir deneyimse?

Ya bir daha asla üzerime seksi bir battaniye gibi örtülmüş devasa, muhteşem bir erkekle uyanamazsam?

Ya Kai'ninki yanaklarımın arasına sıkışan tek sik olsaydı? Tamam, son kısım biraz abartılıydı.

Ama yine de, ya bir daha hiç fırsatım olmazsa?

Fae aleminde hiçbir şeyin garantisi yok . Hayat da dahil.

Sonunda beni becermek için hiçbir arzusu olmayan Austin'le çiftleşebilirdim. Ya da beni sadece sihrim için isteyen ve muhtemelen zevkimi hiç önemsemeyen adamlardan biriyle. Yattığım vampirlerin çoğu beni boşaltamıyordu ve ben de aynı sorunu yaşayan biriyle kolayca çiftleşebilirdim.

Tahtında yaşanan görkemli pislik , Kai'nin böyle bir sorunu olmadığı açıktı.

Beni çevireceğinden bu kadar emin , *ona* sormayı ciddi ciddi düşündüm. Sırf cinsel olarak uyumlu olduğumuzu bildiğim için benimle

çiftleşmek istedi. Ve lanet olsun, siki kıcımda iyi hissettiriyordu.

Sadece birkaç kez anal denemiştim ve hiç hayranı olmamıştım, ama o bende tekrar deneme isteği uyandırıyordu.

Onunla birlikte.

Açıkçası beyin hcrelerimin sonuncusu da ölmeden önce oradan çıkmam gerekiyordu, çünkü *kim berbat olduktan sonra tekrar anal denemek ister ki?*

Görünüşe göre ben.

Belli ki doğru düşünemiyordum.

Neyse, Kai'yi ihtimaline geri dönelim.

Her şey bir yana, kral yorgunluğunu atması için *günlerce* uyuması gerektiğini itiraf etmişti. Ne kadar süredir dışarıda olduğumdan emin değildim ama günlerce uyumadığımı söylemek yanlış olmazdı. Sonunda yattığımızda yirmi dört saatten fazladır ayaktaydım, belki de on dört ya da on beş saat uyumuştum?

Pek de önemli değildi.

Onu altından çıkamazdım, bu da kapana anlamına geliyordu.

Ama tekrar uyumak için yeterince yorgundum... en azından bir süreliğine. Gözlerimi kapattım ve sonunda uykuya daldım.

Bir dahaki sefere uyandığımda Kai hala aynı pozisyondaydı.

Resmen yataktan kalkamayacak kadar işim gelmişti.

Kalçalarımı biraz oynattım ve Kai'den küçük bir inilti kazandım.

Kalçaları hafifçe sallandı ve sikiinin başı kıyafetlerimizin arasından gt deliğime bastırdı.

Yumuşak bir ses çıkardım ve o da sustu.

"Günaydın," dedim yatağa doğru, sesim olması gerekenden daha tiz .

Ağırlığı aniden üzerimden kalktı. Bir şeyin çatırdadığını duydum ve ortama ve kollarımın ön taraflarına doğru çekildiğini hissettim.

Ne oldu?

bir şey mi sarılmıştı?

"Özür dilerim." Sesi alçaktı ama yine de her zamanki gibi ipeksiydi.

Koluma baktım ve kopan *şeyin sarmaşıklar* olduğunu fark ettim. Biz dışarıdayken ikimizin de etrafında büyümüşlerdi ve bu açıkça Kai'nin hatasıydı.

"Sorun yok," dedim yataktan yuvarlanırken. Etrafıma daha fazla sarmaşık düştü ve bacaklarım biraz titredi. Evet, kalçalarımın arası delicesine ıslanmıştı.

Tökezleyerek banyoya gittim, kapıyı arkamdan kapatana kadar gözlerini üzerimde hissettim ve sessizce inledim.

Garip.

Çok, çok garip.

Banyodan çıktığımda, Kai tekrar uykuya dalmadan önce odadan çıkmamam için mırıldandı. Dinlenmesi gerektiğinden, küvete geri döndüm ve suyu tekrar başlattım, dudağımı ısırarak mırıldanmama izin vermemeye çalıştım.

Havuzu olduğundan bahsetmemişti, o yüzden muhtemelen olmazdı ama en azından yarım gün boyunca muhteşem küvetinde yüzebilirdim.

İçini su ve kabarcıklarla doldurduktan sonra tam olarak bunu yaptım.

Dışarı çıktığımda hâlâ uyuyordu, ben de odasına göz attım. Üzerinde bir sürü eski günlük olan bir kitaplık vardı, ama göz gezdirdiğimde bunların Kai'ye ait olmadığından oldukça emindim.

Kralın zihnine bir bakış atmamı sağlayacak bir şey bulmayı umuyordum ama hiçbir şey bulamadım.

Midem guruldadı, uyuyan deve son bir kez baktıktan sonra odadan çıktım.

Orvin kapının yanındaki bir sandalyenin üzerine yayılmış, görünüşe göre nöbet tutuyordu. Elinde bir çeşit şaraba benzeyen bir şişe vardı, bu da onun en iyi muhafızlardan biri olduğunu göstermiyordu. Ama yine de hiç yoktan iyiydi sanırım.

Sanki Kai'nin beni takip etmesini bekliyormuş gibi arkamdaki kapıya baktı.

"Hâlâ uyuyor," dedim elimi nemli saçlarımın tepesinde gezdirerek. Kururken tepesini karıştırmazsam düz ve sevimsiz görünecekti ve sevimlilik hayatta kalmak için en iyi şansımdı.

"Muhtemelen onsuz dışarı çıkmamalısın," dedi Orvin.

"Dinlenmeye ihtiyacı var ve kimsenin bana zarar vermesine izin vermeyeceksin. Değil mi?" Koridorda, personelin yemekle geldiği yöne doğru ilerledim.

"Sanırım."

"Bu beni güvende hissettiriyor," dedim neşeyle, ama bu açıkça bir yalandı.

"Gerçekten hissettirmemeli."

"Kai sana güveniyor. Bu da savaş istemediğin anlamına geliyor. Birinin beni kendisiyle çiftleşmeye zorlamasına izin vermek savaşa yol açar. Bu yüzden beni koruyacaksın. İstemesen bile."

Yiyecek bulmak için yanlarından geçerken kapıları açtım.

"Ne ?" Sesi biraz meraklı geliyordu. "Mutfak."

"Ah. İşte." Onu takip etmemi işaret etti. "Paul aslında şu anda mutfakta. Senin uyanmanı bekliyor."

"Yeni taliplerden biri mi?" Kontrol ettim.

"Evet."

"Austin'den daha az mı yoksa daha çok mu heyecanlı?" Kontrol ettim.

"Bazı yönlerden daha az. Diğerlerinde daha fazla. Barışı korumak için sizinle çiftleşme fikrine şaşırtıcı bir şekilde karşı çıkmadı, bu yüzden ona bir şans verin."

"sadece benim sihrimi istiyor, değil mi?"

"Hayır. Senin sihrini istemiyor. Sanırım tam olarak şu sözleri : 'Bir sonraki tutulma gerçekleştiğinde mahvolacağım'."

Yüzüm ısındı. "Pislik."

"Hey, seve seve sihrinden bir yudum alırım." Orvin bana bir sırtıfırlattı.
"Buna itiraz edecek olanlar sadece kendini kontrol eden piçlerdir."

"Bu da..."

"Kral Kai ve Fae Malikanesi'ni yönetmeye yardım eden dostları. Biz burada, diyarda daha gevşegiz. Daha özgürüz."

"Ne kadar özgür olduğunu hatırlıyorum. Sevgilinin senin adını inlediğini hâlâ duyabiliyorum," dedim sahte bir titremeye.

"Benimle istediğin kadar alay et. O kadın benim serbest bırakılmamla doluydu."

Beni mutfığa götürdü ve bakışlarım hemen ocağın önünde duran kaslı bir fae adama takıldı.

Fit spor kıyafetleri. Koyu ten. Ustaca kesilmiş siyah saçlar.

Bayıldım.

Eğer Kai beni böyle görünen adamlarla eşleştirecekse, belki de ondan hoşlanıyordum.

"Ne kadar sevimli," diye karşılık verdim ve Orvin'le konuşmama yeniden odaklandım. Daha önce de ateşli adamlar görmüştüm. Seksi erkeklerle başa çıkabilirdim.

Ama genelde seksi kıyafetlerim buna yardımcı olurdu. Kai'nin düğmeli bluzu ve boxer-şortunun işimi göreceğini ummak zorundaydım.

Orvin, "Çoğu fae sevimli bir şey aramıyor, bu yüzden burada mücadele ediyorsun," diye araya girdi.

Ona kaşlarımı çattım ama ocağın önündeki adam dönüp bana küçük bir gülümseme verdi ve dikkatimi yanımdaki pislikten uzaklaştırdı.

"Clementine?" diye sordu.

"Evet. Paul?" Gülümsedim, ona doğru bir adım attım ve elimi uzattım.

Kabul etti, el sıkışırken elimi hafifçe sıktı. Parmakları benimkilerde pek iyi hissettirmiyordu. Yeterince sıcak değildi. Belki biraz fazla... yumuşak?

Yine de buna alışabileceğimden emindim.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedim.

Orvin, Paul'ün yanından geçip tavadan brokoliye benzeyen bir parça kopardı.

Paul ona dirsek atarak bana bıkkın bir bakış fırlattı. "Diyar tarafındaki fae'ler pisliktir."

"Fark ettim."

Orvin brokoliyi ağzına atarken, "Kai'ye ikinizin de böyle dediğinizi söyleyeceğim," dedi. "Ayrıca hâlâ uyuyor. Uyandığında ve onun gittiğini fark ettiğinde muhtemelen dışarı çıkacaktır."

"Onun odasında mıydın?" Paul bana doğru bakarak sordu.

Kıçımın yanakları arasındaki ereksiyonunun anıları tekrar yüzeye çıkarken kızarmamaya çalıştım. "Diğer odalar kirlenmişti."

Paul tavasına bakarak, "Lanet olası tutulmalar," dedi.

"Tutulma sikişi en iyisidir," diye onayladı Orvin, daha fazla brokoli almak için uzanırken. Paul'ün dirseği yan tarafına sertçe çarpınca geri çekildi ve yüzünü buruşturup ovaladı. "Neden hepiniz kendinizi tutmakta ısrar ediyorsunuz anlamıyorum."

Paul, "Bazılarımız insanlarımızı hayatta tutmayı seks yapmaktan daha çok önemsiyoruz," dedi.

"Görünüşe göre." Orvin devasa mutfağın etrafında yürüdü ve yan taraftaki küçük bir masaya oturdu. "Personel nerede?"

"Uyuyor, sanırım." Paul yine yan gözle bana baktı. "Bana soracak soruların olduğunu duydum."

Kahretsin, bunu gerçekten yapıyor muyduk?

Bizim yaptığımızı düşünüyor gibiydi.

Yüzüm daha da ısındı. "Austin'le konuştun mu? Benden hoşlanmıyor."

"İyi olduğunu düşünüyor ama bir şey ya da biri seni yemedi önce seni fae aleminden çıkarmamız gerektiğini söylüyor."

Kai de neredeyse aynı şeyi söylemişti.

Bu beni çok iyi hissettirmedi ama sanırım endişelenmeleri, beni yemelerine izin vermelerinden daha iyiydi.

"Göründüğümde daha güçlüyüm," dedim yine de.

"Bunu o da söyledi. Onu diz çökmeye zorladıktan sonra kralın tahtına oturarak neredeyse kendini öldürtmenle ilgili bir şey vardı."

Orvin boğuldu. "Ne?"

"Bunu hak etti," dedim daha da kızarak.

"Tahmin edebiliyorum. Ama güçlü bir ailen olduğu için şanslısın."

"Bazen işe yarıyor," diye kabul ettim, ancak Kai'nin bana karşı herhangi bir şiddet uyguladığını fark etmemiştim. "Hale kimseyi öldürmekle tehdit mi? Bugünlerde koruyucu bir ağabey gibi davranıyor."

"Hayır, Dünya tarafında sadece dört saattir yoksun. Rocky birkaç saat içinde hem kurtlardan hem de vampirlerden haber almayı bekliyor."

"Vay canına, bu çok garip."

"Evet, aradaki zaman farkına alışmak biraz zaman alıyor." Başımı salladım. "Mantıklı."

"Peki, kaç soru var?"

"Hem de çok. Çarşafı Kai'nin odasında bırakmıştım." "O zaman sadece konuşabiliriz, eğer senin için uygunsa?"

Başımı salladım ve kızartmaya benzeyen bir şeyi karıştırmasını izledim. Sos tuhaf bir renkteydi ve yemek sebze ağırlıklıydı. Belki de vejetaryendi. Kai'nin aksine gerçek bir vejetaryendi. "Zamanının çoğunu Dünya'da geçirmek konusunda ne hissediyorsun?"

"Ben tercih ederim. Fae diyarı çok güzel ama tüm ailem mümkün olduğunca Dünya'da kalıyor."

"Çok ailen var mı?"

"Var. İki erkek ve bir kız kardeşim var. Her iki erkek kardeşimin de eşleri ve çocukları var. Annem ve babam da hâlâ hayattalar. Fae Malikanesi'nin insani yardım ekibini yönetiyorlar. Kız kardeşim on iki yaşında, yani çocukla ergen arasındaki o garip aşamada."

"Bu çok tatlı." Aww.

Belki de Bay Mükemmel'i bulmuştum. Ailesi *insancıldı*. Bundan daha iyisi olamazdı.

Elbette, eli benimkinde harika hissettirmiyordu ama bunu aşabilirdim. Ve bir ailesi vardı.

Başka bir aileye katılmayı *çok* isterdim. Her tatili kız kardeşlerimle geçirmemek zor olurdu ama hayatta kalırdım. Muhtemelen.

Olabilir.

Muhtemelen.

"Peki ya sen?" Bakışları merak doluydu.

Blair ve Izzy'den başka kız kardeşim olduğunu kabul etmemem gerekiyordu çünkü onlar çiftleşmişlerdi ve bu yüzden güvendeydiler.

Biriyle gerçekten çiftleşmeye karar verene kadar birlikte oynardım.

"Sadece ben, Blair ve Izzy," dedim küçük bir gülümsemeyle. "Annelerimizi yaklaşık on yıl önce kaybettik ve babalarımızın çoğu pislikti. Siren olmak genellikle çok fazla sevgi, emniyet ya da güvenlik getirmez. Yine de Vampir Malikanesi'nde yaşamak güzeldi. Çok eğlendim."

"Gölde bize katılma şeklini düşünürsek, yeterli değil."

Omuz silktim. "Uzun zamandır bir eşim olsun istiyordum. Kız kardeşlerimi krallarıyla birlikte görmeden önce bu arzuyu görmezden gelmek daha kolaydı. Ama Hale ve Porter'la birlikte olma şekilleri... Bunu istiyorum."

"Yani bir aşk eşi mi arıyorsun?"

"Ya da bir şeye dönüşebilecek bir şey," diye kabul ettim. "Aralarındaki bağı mühürlediklerinde ikisi de eşlerine aşık değildi ama aşk büyüyebilir."

"Hmm." Paul yavaşça başını salladı. "I-"

Mutfak kapısı çarparak açıldı ve yüzü yastığının izleriyle buruşmuş, vahşi saçlı Kai hışımla içeri girdi. "Ne halt ediyorsun, Beş?"

"Konuşuyorum." Kollarımı kavuşturdum. "Senin için sorun olur mu Seven?" "Beş ve Yedi mi?" Paul fısıldadı.

"Uzun hikâye," mırıldandım.

"Ben uyurken sakın gitme," diye homurdandı; ben, Paul ve Orvin'in arasına bakarken omuzları hafifçe gevşedi.

"Orvin beni koruyacağını söyledi," diye teklif ettim.

"Beni bu işe karıştırma," diye yakındı. "Ona yatağına dönmesini söyledim."

"O şekilde ," diye itiraz etsem de aletin kıcımla yakınlaştığını hatırlamadan edemiyordum.

"Bir savaşı önlemek için seni hayatta tutmak zorundayım. Bir daha sakın gitme," diye uyardı, odanın öbür ucuna yürüdü ve Orvin'inkinin yanındaki sandalyeye çöktü. Masanın üzerine yığıldığında, hala yorgun olduğu belliydi, kendimi biraz kötü hissettim.

"Sorun değil," dedim Paul'e dönüp bakarak.

Yine de gözlerinde bir şey vardı. Merak uyandıran bir şey.

Bakışları yeniden yemeğe odaklanmadan önce ben ve Kai arasında gidip geldi. "Hikaye nedir?"

"Hangi hikâye?"

"Beş ve Yedi."

"Ah. O." Saçlarımın uçlarına baktım ve biraz oynadım. "Bir çeşit ağaçtan düştüm. Kai bana sadece bir metre boyunda olduğumu ve kendimi öldürteceğimi söyledi. Ona iki metre olduğumu söyledim ve o da bana öyle demeye başladı. Ben de intikam almak için ona Yedi dedim, boyu yüzünden."

"Ve seni öldürmedi."

Bu bir soru değildi. Açıkça hayattaydım.

"Yapamaz, unuttun mu? Güçlü kız kardeşler ve hepsi." Gülümsemeyi başardım. "Doğru." Paul ikna olmuş görünmüyordu.

Hâlâ meraklı görünüyordu.

Kai'ye baktığımda onun bizi kısık gözlerle izlediğini gördüm ve hemen Paul'e döndüm. "Onu rahatsız eden insanları genellikle öldürür mü?" diye sordum.

"Kızdırmak mı? Hayır. Meydan

okumak mı? Evet." "Ona *meydan*

okumadım."

"Bir krala cevap vermek ona meydan okumaktır, Clementine."

"Çoğu insan bana Clem der. Ben de ona pek karşılık vermem."

Bana bir kaşını kaldırdı.

Bu bir yalandı.

Kai'yle sürekli ters konuşurdum.

Ve Paul, Kai'ye diz çöktürmek için sihrimi kullandığımı zaten biliyordu. Ve tahtına oturdu.

"Kız kardeşlerimin kraliçe olması iyi bir şey," dedim sonunda.

Kıkırdadı.

Sesimi alçaltarak usulca sordum: "Kai ile uzun zamandır mı arkadaşsınız?"

"Arkadaşı yok. Gerçi onu çocukluğumuzdan beri tanıyorum." "Hep böyle gergin miydi?"

"Evet. Babası son kraldı ve iyi bir adam değildi. Kai her zaman sinirliydi ve sık sık yaralanırdı. Özellikle uzun bir tutulmadan sonra kaleden birkaç kırık kemik ve başında bir taçla çıktığında on beş yaşındaydı."

Gözlerim büyüdü. " anasını."

Çocukken tacize mi uğramış?

Belki de bu, adama bakış açımı değiştirmemeliydi ama değiştirdi.

"Evet. Kimse onunla uğraşamaz." Paul yine yan gözle bana baktı. "Şimdiye kadar."

Gergin bir gülümsemeyle, "O zaman bir eş bulup buradan hemen gitsem iyi olacak," dedim.

Paul cevap vermeden yemeğe baktı.

Tepkisindeki bir şey bana aramızdaki eş bağını Kai gelmeden önceki kadar hissetmediğini düşündürdü. Bu da benim için iyiye işaret değildi. Aslında Paul'den hoşlanıyordum, bu yüzden bu bir serseriydi.

Paul ocağı kapattı ve tencereyi ocaktan indirdi. Bulaşık aramak için birkaç dolabı açtım, ama ben bulamadan onları çıkardı.

Dört büyük kase dolusu soslu sebze ve üzerine biraz büyük boy pilav koyduktan sonra, ikisini alıp masaya yöneldim. Belli ki Kai ve Orvin'le birlikte yemek niyetindeydi. Hâlâ yemek vardı, o yüzden kim gelirse gelsin yiyecek bir şeyler bulur diye düşündüm.

Kaseleri yere bıraktım ve oturan adamlara doğru kaydardım. Paul benden önce Orvin'in karşısındaki sandalyeye oturdu, bu da bana Kai'nin karşısına oturmaktan başka seçenek bırakmadı.

Hepimiz yemeğimize yumulduk ve Kai'nin hala gözlerini kısarak Paul'ü dikkatle izlediğini fark ettim.

"Ona ters ters bakmayı kes. Yanlış bir şey yapmadı," dedim Kai'ye uyarıcı bir bakış atarak. Sözlerime gücümü katmak doğal ve otomatik bir şeydi. Beni güvende tutuyordu.

Fae kralıyla bu şekilde konuşmanın muhtemelen kötü bir karar olduğunu ancak konuştuktan sonra fark ettim.

Kai bana kaşlarını çattı. "Söylediğin her şeye sihri mi katıyorsun, yoksa bunun bir eş kazanmana yardımcı olması mı gerekiyor?"

Sertleştim.

Kız kardeşlerim dışında hiç kimse bunu yaptığımı fark etmemişti. Ve bunu onlara hiç yapmadım, sadece tanıştığım diğer herkese yaptım.

"Sizin de nazıkçe belirttiğiniz gibi, burada kendi alanımın dışındayım. Bu bir güvenlik meselesi," dedim.

"Bu bir cevap değildi, Beş."

"Alacağın tek şey bu." Yemeğimden daha öfkeli bir ısırık daha aldım.

Orvin boğazını temizledi. "Sadece bir kez daha çiftleşme hizmetlerimi sunmak istiyorum. Bildiğiniz gibi, kadınları memnun etme konusunda *çok* iyiyimdir. I-

"Sana kaç kere hayır demem gerekiyor?" Sertçe sordum.

Ellerini kaldırdı. "Sadece teklif edeyim dedim."

Mutfaktaki hava değişti ve yemeğin yanında başka bir adam belirince ona baktım.

Austin.

Bir kâse kaptı ve biraz daha kızartma yaptı. Oraya gittiğinde Paul ve Orvin'in arasındaki sandalyeye oturdu.

"Burası garip görünüyor," dedi yemeğine odaklanarak.

"Öyle," dedi Orvin.

"Harika." Austin kocaman bir ısırık

aldı. Ben de bir tane aldım. Daha

küçük bir tane.

"Peki, eğlenmek için ne yapmaktan hoşlanırsın?" Orvin sordu. Bir dakika sürdü ama benimle konuştuğunu anladım.

Çiğneyip yuttuktan sonra boğazımı temizledim. "Vampir Malikanesi'nde pek çok aktivite var. Yüzme. Film geceleri. Oyunlar. Mini golf. İnsanlarla tanışmak için sık sık gitmeye çalışıyorum."

"Neden insanlarla tanışmak istiyorsun?" Orvin açık açık sordu.

Yüzüm tekrar ısındı. "Bir eş arıyordum. Randevulara çıkıyorum. Bir siren olarak dışarısı zor, ama sanırım tüm bunlar bittikten sonra artık bunu yapmak zorunda kalmayacağım."

"Bir fae ile çiftleşmek hakkında bir şey biliyor musun?" Austin sordu.

"Hayır. Sanırım bir vampirle ya da kurtla çiftleşmek gibi bir şey. Vampirler kan içiyor, ki bu eğlenceli. Kurtların da düğüm attığını biliyorum, bu da... farklı bir şey."

Austin, Paul ve Orvin bunun bir vampirle ya da kurtla çiftleşmeye benzemediğini söyleyen bakışlar attılar.

"Ne kadar farklı ki?" Aralarına bakarak sordum.

Paul çatalını tutmayan eliyle ensesini ovuşturdu. "Çoğu fae hayatlarını birlikte geçirecekleri bir eş seçtiklerinde eş bağı bile kurmazlar. Bu... karmaşık bir durum."

"Ben bir sirenim, çocuklar. Üstesinden gelebileceğime eminim."

Orvin sonunda, "Oraya vardığında arkadaşın sana açıklayacak," dedi. Çok güzel.

Bu beni *harika* hissettirdi.

Paul ve Austin'e baktım ama ikisi de yemeklerine odaklanmıştı. Kai'ye baktığımda o da bana bakıyordu.

Harika.

Hepimiz yemeğimizi bitirdik ve ben boğazımı temizledim. "Ben soru kağıdımı almaya gidiyorum. Eğer senin için de uygunsa daha sonra tekrar konuşabiliriz, Paul?"

Hâlâ yemeğine odaklanmış olmasına rağmen başıyla onayladı. "Mükemmel. Bir dakika içinde döneceğim."

Masadan kalktığımda Orvin ya da Austin'in beni takip etmesini bekliyordum ama kapıya ulaştığımda bana yetişen Kai oldu. Kapıyı benim için açık tuttu ve içeri süzülürken bir teşekkür mırıldandım.

"Ne hakkında konuşuyorlar?" Onlar gibi benden bir şey saklamayacağından emin bir şekilde ona sordum.

"sarmaşıklarımı hissettin." "Evet."

"Çiftleşen çiftler arasında kalıcı bir demirbaş. Erkek fae sarmaşıklar rastgele büyür. Ne kadar çok gücünüz varsa, o kadar kötüdür. Eş bağı onları daha kontrol edilemez hale getirir. Çiftlerden biri ölene kadar her zaman çiftleri birbirine bağlayan en az bir sarmaşık vardır. Yakınlaşmaya zorlar."

Vay canına.

Yani bağlandıktan sonra dostumdan asla ayrılamazdım. Bu... farklıydı.

"Başka bir şey var mı?"

"Sarmaşıklar yoğun hislere ve duygulara tepki verir. Azgın olduğunuzda, ihtiyaçlarınızı karşılarlar ve eşiniz zaten hallediyor olsa bile onlarla ilgilenirler."

Gözlerim büyüdü. "Gibi..."

"Çok zayıf biriyle çiftleşmediğiniz sürece, sarmaşıklar tarafından becerileceksiniz. Sık sık. Mümkün olan her yerde. Yatağınızda, uyurken ve diğer uygunsuz yerlerde de dahil olmak üzere. Hiç şüphesiz

Fiziksel arzu eksikliğimizle bilinmediğimizi fark ettim. Fae'ler genellikle sırf bu nedenle eş almaktan kaçınırlar."

Gözlerim daha da büyüdü. "Oh."

"Senin büyüünün de bununla başa çıkmayı kolaylaştıracağını sanmıyorum."

"Yani buraya gelip benimle çiftleşmeyi teklif eden tüm erkekler..."

"Seninle çiftleşmenin ömür boyu çok yoğun, sık ve inanılmaz bir seks anlamına geleceğini fark ettim."

"Oh."

"Bunu zaten söyledin."

Bir elimi saçımın tepesinde gezdirdim, dalgaları karıştırdım. Ama saçlarım umurunda bile değildi. "Vay be. Demek kiminle çiftleşirsem onun için gerçekten zehir olacağım."

"Özellikle de güneş tutulması sırasında. Kimsenin kendini o kadar kontrol edebileceğini sanmıyorum."

"Sen de dahil

misin?" "Bu

tartışılır."

Titrek bir nefes verdim. "Arkadaşlarının hiçbirinin benimle çiftleşmek istememesine şaşmamalı."

"Benim arkadaşım yok."

Pavlus da aynı şeyi söylemişti.

"Güvendiğiniz adamlar o zaman. Paul, Austin ve Rocky."

"Paul ve Austin zaten seninle çiftleşerek takım için bir tane alacaklarını söylediler."

Boğazım düğümlendi. "Doğru. Ben de bunu istiyorum. Eşim olmayı kabul ettiğinde *takım için bir tane alacak biri*. Tüm hayatımı beni umursamayan birini becererek geçirmek... mükemmel olacak."

Yatak odasına vardık ve beni içeri almak için kapıyı açtı.

Masanın üzerinde soru kâğıdımı buldum ve kaçan birkaç damla gözyaşını elimin tersiyle sildim.

"Bağ onların seni istemesini sağlayacak," dedi Kai ve beni yakından izlediğini hissedebiliyordum. Sesinde neredeyse tereddüt gibi gelen bir şey vardı.

"Vampir Malikanesi'nden asla gizlice çıkmamalıydım."

"Hayır. Sizi koruyan insanlardan gizlice kaçmak hiçbir zaman akıllıca bir karar değildir."

"Siktir git, tamam mı? Kim olduğun yüzünden hiç saklanmak zorunda kaldın mı?" Onunla yüzleşmek için arkamı döndüm.

Yüz ifadesi biraz asıklaştı. "Hayır."

"Anneniz size defalarca sizi yıldızların gökyüzünü sevdiği gibi sevecek bir eş seçme şansınız olacağını söyledi mi? Bir genç kız olarak kendi güvenliğiniz için sevmediğiniz biriyle evlenmek zorunda kalmamanız için kendini feda edişini izlediniz mi? Son sözleriyle sana, eşinin ellerinde asla onun çektiği gibi acı çekmek zorunda kalmayacağını mı söyledi?"

"Hayır."

"O zaman siktir git, tamam mı?"

"Pekâlâ." Yatağın kenarına oturdu ve ben tekrar ondan uzaklaşarak kâğıdıma odaklandım.

En azından onlara soru sorabilirdim. Beni gerçekten istemiyorlardı ve belki de hiç istemeyeceklerdi. Ama hayatlarımızın uyumlu olup olmayacağını anlayabilirdim. Eğer görücü usulü evlilik tek seçeneğim olsaydı, kendime mümkün olan en iyi sonucu ayarlardım.

Ne de olsa annem kendi eşimi seçebilmem için ölmüştü.

six
CLEMENTINE

Duygularımı birkaç sorgulama turunu daha atlatabileceğimi hissedecek kadar yatıştırdıktan sonra yüzüme bir gülümseme yapıştırdım ve dışarı çıktım.

Taht odasından geçerken o da yanıma geldi.

"Bugün eşimi seçeceğim, saçlarından kurtulmak için," dedim, bakışlarım dosdoğru ileriye sabitlenmişti.

Fae aleminden çıkmak zihnimin ve davranışlarımın kontrolünü yeniden kazanmama yardımcı olacaktı, ki bu ikisi de açıkça gerekliydi.

"Yapamazsın. Tutulma sırasında güvenli bir şekilde beslenip beslenemeyeceğini test etmeden önce biriyle bağ kurmak bir seçenek değil. Tutulmaları nasıl durduracağımı henüz bulamadım. Ve eğer şehvet onu vurduğunda saldırganlaşırsa, çiftleşmiş bir fae çifti arasındaki sarmaşıkları kesecek kişi ben olmayacağım."

Yüzümü buruşturdum. "Sanırım asmaları kesmek hoş ."

"Hem de çok."

"Pekâlâ. Bir sonraki tutulmanın ne zaman olacağını biliyor muyuz?"

"Hayır, ama bugünlerde başka bir tutulma başlamadan diyarda bir ya da iki haftadan fazla kalabiliyoruz."

"Dünya tarafında sadece bir ya da iki gün

mü?" "Doğru."

"Kız kardeşlerim bensiz bir ya da iki gün hayatta kalabilirler. Eminim savaş ilan etmeden önce en az bir hafta verirler ve bu da..."

"Bir aydan fazla. O zamandan önce sizi kesinlikle çiftleştirebiliriz."

"Güzel."

Kulağa hoş gelmiyordu ya da iyi hissettirmiyordu ama kadar numara yapmam gerekiyordu. Annem anlayışla karşıladı.

"Yani çocuklardan birini mi seçmeliyim, yoksa..."

"Sen beslenirken hangisinin kontrolü elinde tutmayı başaracağını bilmiyorum, bu yüzden seçim yapmak anlamsız olur. Sadece üçünü de tanıyın ki, birden fazlasının aklını sizin büyüñze kaptırmaya direnmesi ihtimaline karşı aralarında seçim yapabilesiniz."

"Sanırım zehirli olduğunuzda böyle oluyor." "Ne yazık

ki, evet."

Başımı salladım, elimi tekrar saçlarımin üstünden geçirdim ve yavaş bir nefes verdim. "Yani Austin, Paul ve Rocky var. Ve hepsi de istekli."

"Evet. İlk üçü başa çıkamazsa Orvin ve Steve ile denemek zorunda kalacaksın. Onlarla çiftleşmek istemediğini biliyorum ama tek seçeneğin onlar olabilir."

Gözlerim biraz acıdı, tekrar sulanma tehlikesi geçirdi ama su azalana kadar hızla gözlerimi kııptım. "Tamam."

"Çiftleşene kadar benim odamda yaşayacaksın," diye ekledi. "Burada çiftleşmemiş bir sirenim olduğunu çok fazla insan biliyor. Senin için güvenli değil."

"Bugün uyanma şeklimizden sonra bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Güvende olduğundan ve benim gözetimimde ölmeyeceğinden emin olabilmemin tek yolu bu."

"Tamam. Yine de kendi yatağıma ihtiyacım var."

"Birine bir tane getirmesini söyleyeceğim ve gölgelik gibi çalışabilecek bir şeyimiz olup olmadığına bakacağım. Teknoloji burada çalışmıyor, bu yüzden tipik vampir olanlar işe yaramayacaktır."

"Teşekkür ederim."

Mutfağı geçtik ve temizlik malzemeleri gibi kokan rahat bir oturma odasına girdik. Etrafımdaki zarif mobilyalara ve pelüş halılara baktım ve kendimi evimde gibi hissettim.

Çok güzel ve rahattı.

Bundan daha iyisini nasıl yapabilirsin?

Kai, kitaplığında gördüğüm dergilerden biriyle odanın köşesine oturdu. Ona bunu sormak istedim ama tanımadığım bir adam çoktan koltuklardan birine oturmuştu, yanında da muhtemelen benim için bir yer vardı. Bronz tenliydi, kıvrık siyah saçları vardı ve burnuna taktığı gözlükler tam bir tahrik ediciydi.

Paul ve Austin gitmiş gibiydi. Adamların Dünya'da yapacak işleri olduğunu biliyordum, bu yüzden Rocky olduğunu tahmin ettiğim üçüncü adamı tanırken bazılarını halletmek için geri döndüklerini varsaydım.

Kendini tanıttı ve eminim ki haklıydım.

Sorularım söz konusu olduğunda diğer iki adamdan daha sertti, ancak onları yanıtladı ve herhangi bir kırmızı bayrak bulamadım.

Muhtemelen olmaması gerekse de, Kai'nin en yakın arkadaşlarının hoşlandığım erkekler olması iyiye işaret gibi görünüyordu. Belki de her şey yoluna girecekti.

Kai bana geceyi bitirdiğimizi söylediğinde not defterim Rocky hakkında bilgilerle doluydu. Geri dönerken onu göğsüme bastırdım, zihnim hızla hareket ediyordu.

Rocky iyi bir eş olabilirdi. Onunla çok fazla kimya hissetmedim, ama benim sihrim ve onun sarmaşıkları arasında, bunu başarabiliriz. Umarım.

Kai'nin yatak odasına vardığımızda odanın içinde hem bir şilte hem de ahşap bir tabut kapağı bulunca iç geçirdim. "Yapabileceğimizin en iyisi bu mu?"

"Görünüşe göre."

"Rahat olmayacak."

"Her zaman benimle yatağa

tırmanabilirsin." Yanaklarım ısındı.

Bu bir daha olmayacaktı.

Ben de yatağa geri döndüm ve rahat etmek için elimden geleni yaptım.

Hiç yoktan iyiydi.

Ve ormanda dev bir örümcek tarafından öldürülmekten çok daha iyi, ki bu benim tek alternatifim gibi görünüyordu. Böylece, tahta tabut kapağını *sevdiğime* karar verdim.

seven

K I A

Sonraki birkaç günü fae aleminde, babamın günlüklerinde tutulmalar hakkında bilgi bulmaya çalışarak geçirdim - ancak onlardan çok az şey elde ettim.

Çoğunlukla Clementine'in adamlarımla olan etkileşimlerini çok yakından izlemekten kendimi alamadığım için.

Ve söylediği her şeyi aşırı analiz ediyordum.

Erkeklerin hiçbiri onunla çiftleşmeye karşı değildi ama hiçbiri de ona aşık değildi. Ve hiçbirinden hoşlanmıyor gibi görünmese de, onlara karşı güçlü hisleri de yok gibiydi.

Ki bu iyiydi.

Ona biraz yakından bile dokunmak için ilkinin yırtmaktan kendimi alıkoyabileceğimden pek emin değildim.

Paul elinde kalın bir zarfla içeri girene kadar bir hafta geçti. Zarfı bana teslim etti ve Clementine ben zarfı açarken omzumun üzerinden bakmak için odayı geçti.

Ön yüzünde adım yazıyordu, yani açıkça bana gönderilmişti.

Kartın ön yüzünde yumuşak, altın rengi bir girdap vardı, bu yüzden hemen açtım ve kelimeleri okudum.

Kai,

Relvcx Sfecexlix iccebialefp,

I/ 5he'5 hvcl oc vxhappp shex se gel hec bacA,

Ihece siff be heff lo pap,

Sixcecefp,

4faic - łaciax +afe

Clementine kâğıdı elimden alıp hüzünle bakarak, "İsimleri yana çok güzel duruyor," dedi. "Bu Blair'in el yazısı. Kendisi yazmış olmalı. Ne kadar oldu, Dünya tarafında bir gün mü?"

" gibi bir şey." Ona zarfı uzattım ve o da bana dönüp bakmadan zarfı aldı.

"Hâlâ vaktimiz var o zaman."

"Evet."

Mektubu tekrar zarfın içine koyup not defterine yerleştirdi ve Paul'e hızlı bir gülümseme verdi. "Bunun için teşekkürler. Kız kardeşlerimi çok özledim."

"Sirenler kapsülleriyle çok yakındalar, değil mi?"

"İnanılmaz. Zora'ya bir not bıraktım ama eminim o..." diye etti ve boğazını temizledi. "Sorulara geri dönelim."

Kız kardeşleri ona Vampir Malikânesi'nde hiç çiftleşmemiş siren gibi davranmasını söylemişti, her ne kadar herkes Clementine'in üç sirenden biri olduğunu bilse de. Zora onların isimlerinden biri olmalı.

O ve Paul oturdular, ben de onları yakından izledim ve aralarında hâlâ boşluk olduğundan emin oldum.

Ona benden başka kimsenin dokunmasını istemiyordum. Ona dokunmama izin vermektense kaba, tahta bir tabut kapağının altında uyumayı seçmiş olsa bile.

Bir eş seçtiğinde, gitmesine izin vermeliydim. Ama o zamana kadar? O bana aitti.

O ve Paul arkadaş gibi konuşuyorlardı, ben de aradığım günlüğe yeniden odaklandım. Babam acımasız bir piçti ama her şeyi yazmak konusunda çok titizdi, bu da benim işime geliyordu.

Tutulmalarla ilgili bir teorim vardı ama henüz bunu destekleyecek önemli bir şey bulamamıştım.

Ben okumaya çalışırken onların konuşmalarını dinlemek iki kaynaktan da pek bir şey öğrenememek anlamına geliyordu ama bu sorun değildi.

Güneş tutulması yakında gerçekleşecekti ve o zaman Clementine'ı bırakmak zorunda kalacaktım.

Fae alemindeki iki hafta çok yavaş geçti. Çok, çok yavaş.

Her gece üzerimde ağır bir odun yatağa kıvrılacağımı bilmek zamanı daha da yavaşlatıyor gibiydi.

Her sabah tutulmanın gerçekleşmesini ve böylece içinde sıkışıp kaldığım bu durumdan kurtulmayı umuyordum ama her sabah tutulma gerçekleşmiyordu.

Kai'yi iki kez beslemek zorunda kaldım -tam gücümü korumak için haftada iki ya da üç kez yemek yemem gerektiğini bilmiyordu ve ben de bunu ona ama tahtında olduğu gibi kontrolünü kaybetmedi.

Sadece beni öptü.

Ve inanılmaz öpüşüyordu, ama potansiyel arkadaşlarımın da aynı derecede iyi olduğuna inanmak zorundaydım. Ya da daha iyi.

Daha iyisini hayal edemesem bile.

Paul, Austin ve Rocky iyiydi. Kesinlikle arkadaş olabilecek kişilerdi ve ben de eşimle arkadaş olmak istiyordum. Bu birlikte hayatımızı çok daha eğlenceli hale getirecekti.

Hiçbirinin kimyası uyuşmuyordu ama sarmaşıklarım ve büyülerim bunun icabına bakar diye umuyordum.

On beşinci gece, yatak odamızın kapısı arkamızdan kapanır kapanmaz derin bir iç çektim. Gözlerimi sıkarak kapıya yaslandım. Kai benden önce içeri girmişti ve yatağının kenarına oturduğunu duydum. "Blair'in havuzunu özledim. Ve Izzy'nin gölünü. Ve kız kardeşlerimi. Kahretsin, onları çok özlüyorum."

"Biliyorum."

"Ben de *sarılmayı* özledim. Sirenlerin sarılmaya ihtiyacı vardır, Kai. Bu bir gerçek. Vampir Malikanesi'ndeki herkes bunun bir gerçek olduğunu biliyor. Sarılmamak yalnızlıktır."

"İçimden bir ses bunu nereden bildiklerini sormamam gerektiğini söylüyor," diye . Ona orta parmağımı salladım.

"Benim yatağım her zaman açıktır." Battaniyenin altına girmeden önce tişörtünü başından çekti.

Gözlerim o muhteşem, çıplak göğse yapışmıştı.

Vücudum ağrıyordu. "Güneş tutulmasına ne kadar var?" "Hâlâ bilmenin bir yolu yok."

İnledim. "Sana sarılamam." "Neden?"

"Kes şunu. En iyi üç arkadaşınla da nişanlı olduğumu biliyorsun." "Sana söyledim, biz arkadaş değiliz."

"Hala."

"Onlara kimseyle yatmadığını söyledin mi? Ya da herhangi seks yapıp yapmadıklarını sordun mu?"

Panik göğsümü sıkıştırdı. "Sence mı beceriyorlar?"

"Sanırım onlar fae ve sen onlardan biriyle anlaşmalı bir evlilik yapıyor olabilirsin, ama hiçbiri gerçek anlamda nişanlı değil."

"I düşünmek sen manipüle etmek Bana." I dedi,
Yürümek doğru onun isteksizce yattım.

Dünya'da zaman daha yavaş geçerci. Muhtemelen düzüşecek başka birini bulacak zamanları bile olmamıştı.

Umuyordum.

"Sözlerime cinsel büyü katan ben değilim," diye karşı çıktı Kai. "Sen bir pisliksin," diyerek yatağının kenarına oturdum.

"Sarılıp yatacak birine ihtiyacın var ve ben buradayım."

İçimi çektim. "*Sadece* uyuyoruz, tamam mı? Sikini bir daha kıcıma sokma."

"Eğer sikimi kıcına soksaydım, eminim bunu hatırlardım," diye söylendi.

"Cinsel bir şey değil," diye homurdandım.

"Bildiğiniz gibi uyurken sarmaşıklarımı kontrol edemiyorum. Bunu kabul ettiğin sürece elimden geleni yapacağım. İstedığınız zaman beni itin."

"Sorun değil. Uyarıldım." Banyoda kısa bir mola verdikten sonra battaniyenin altına girdim. Üzerimde hâlâ Kai'nin düğmeli gömleklerinden biri ve bir çift boxer külottan başka bir şey yoktu. Seksapelim benim güvenlik battaniyemdi.

Hemen karnımın üzerine yuvarlandım ve Kai vücudunu benimkinin üzerine örttüğünde inlemekten kendimi alamadım.

Vay canına, harika hissediyordu.

"İşlerin cinselliğe dönüşmesini engellemek için kötü bir yol gibi görünüyor,

Beş." "Kapa çeneni," dedim battaniyeye doğru.

"Yap beni."

Gözlerimi kapatarak alayını duymazdan geldim. "Umarım eşimin vücudu benimkine karşı bu kadar iyi hissediyordur. Pek iyi bir sicilim yok."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bilmiyorum. Bazen diğerk insanlarla birlikte olmakta zorlanıyorum. Kendimi boşaltabiliyorum ama kafamın içinde sıkışıp kalıyorum. Bu sinir bozucu."

"Eşinle böyle bir şey olmayacak."

"Umarım olmaz."

"Olmayacak."

Bu muhteşem sesle tartışmak zordu, özellikle de sesi bu kadar emin çıkarken.

Onun vücudunu kendime yaslayarak uykuya ve gülünç derecede iyi uyudum.

GECEİN YARISINDA, kalçalarımın arası ıslak bir şekilde uyandım.

Bir şey iç uyluğuma ve merkezime doğru hareket ediyordu. Boxer-şortumun kumaşının altındaydı, bacağına geriordu, böylece etek ucu tenime batıyordu. Sıcak - kesinlikle ereksiyon değildi - ve onu etiketlemem sadece üç saniye sürdü.

Kai'nin sarmaşıkları.

Ya da en azından bir tanesi.

İşler resmen cinsel bir hal almıştı, bu da bunu durdurmam gerektiği anlamına geliyordu. Derhal.

Ama klitorisime karşı *gerçekten* iyi hissettirdi.

Ve ben uyurken şortumun altından kaymış olmasıyla ilgili bir şey biraz sıcaktı.

Ya da çok sıcak.

Kai her zaman yanımdayken, fae alemindeyken kendimi boşaltmaya cesaret edememiştim. Belli ki bu bir hataydı.

Kalçalarım biraz eğildi ve beni sarmaşığın uzunluğuna daha fazla bastırdı.

İçime girdi ve içimde kayarken yastığa karşı çığlığını zar zor bastırdım.

Ve şişti.

Kesinlikle bu kadar inanılmaz hissettirecek bir işi yoktu.

Kai hâlâ horluyordu ve ne olup bittiğinden habersiz bir şekilde üzerime örtülmüştü.

O bana böyle baskı yaparken, siki kığımın kenarındayken fazla hareket edemiyordum ama kalçalarımın tekrar sarsılmasına engel olamıyordum.

Bu hareket onu benim için sertleştirdi.

"Kai," diye nefes aldım, asma şişip sıkılaşıp klitorisime daha fazla baskı uygularken. "Kai!" Biraz hareket etmeye başladığında boğuldum.

Horlaması kesildi ve burnu hafifçe boğazıma değdi.

Ben zevkle haykırırken kalçalarım sertçe kalktı ve hemen üzerimden yuvarlanarak sarmaşığı koparıp attı.

Ani kayıp karşısında haykırdım, koparılan sarmaşığın acısına karşılık olarak kığımı kaldırdım.

"Özür dilerim," diye homurdandı ama gözlerindeki

kırmızılığı gördüm. Güneş tutulması resmen

başlamıştı.

Beni etkilemiyordu ama asma kesinlikle .

Elimi külotumun içine sokmaktan kendimi alamadım ve bir parmağımı klitorisimin üzerinde gezdirdiğimde rahatlayarak inledim.

Kendimi uçurumun kenarına gönderirken Kai'nin gözlerinin içimde yandığını hissettim, salıverilme içimi yırtarken zevkle haykırdım.

Sonunda elimi çektiğimde elleri battaniyenin içindeydi, gözleri o kadar kızarmıştı ki neredeyse kan çanağına dönmüştü.

zaten ıslak olduğu için kayganlığımı çarşafa silmeye gittim, ama Kai'nin eli bileğimi yakalamak için fırladı.

Onu aramızda tuttu, öne doğru eğilip dilini parmaklarımın üzerinde gezdirirken yoğun bakışları beni yakıyordu.

Dudaklarım aralandı, zevkimi elimden temizlemesini izlerken klitorisim titriyordu.

Sonunda beni serbest bıraktığında tüm vücudum arzuyla titriyordu.
"Potansiyel eşlerimi bulmamız gerekiyor," diye fısıldadım.

Gözleri kapalıydı.

Kafasındaki bir damar

şişti. Boğazında da.

Sonunda başını sallayarak onayladı.

Yataktan titrek bacaklarımın üzerinde kayarak çıktım, üzerime yeni bir mavi düğmeli bluz ve temiz bir boxer külot giymek için dolaba girdim.

Kai aynısını yapmaya zahmet etmedi.

Beni kapıya kadar götürdü ve ben içeri girerken kapıyı açık tuttu.

Kai'nin odasının dışında bekleyen, gözleri kan çanağına dönmüş üç adamı görünce donup kaldım.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Kulağa geldiği gibi değildi," diye başladım ama Austin sözümü

kesti. Bu muhtemelen iyi bir şeydi.

Sevişmedik - sadece o izlerken kendimi boşalttım ve sonrasında parmaklarımı yalamasına izin vermek bana puan kazandırmayacaktı.

" değil. Hadi şu bitirelim," dedi Austin.

Bakışlarım adamların her birine kaydı.

Hiçbiri kızgın görünmüyordu ve zevk çılgınlıklarını duymuş olmalıydılar. Kai'yi becerdiğimi düşünmüş olmalılar.

Ama umursamadılar. Tutulmanın etkileri onları daha da canavarlaştırırsa bile.

Bu acıttı.

Krala dönüp baktım ve çenesinin gergin olduğunu gördüm. Bir yanım bana bunu yapmamamı söylemesini istiyordu ama söylemedi.

Ben de Austin'e doğru adım attım.

Ben başımı kaldırırken o da başını eğdi ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Kai arkamdan homurdandı ama onu duymazdan geldim.

Dudaklarımı ayırdım, dilimi ağzına soktum ve onunkiyle buluştum.

Kötü hissetmiyordu ya da tadı *kötü* değildi.

Öpüşmeyi her zaman sevmişimdir ve onu öpmekten hoşlanmıyordum. En sevdiğim şey değildi ama buna alışabilirdim.

Büyümle duygularına ulaştım ama tam onları alamadan bir çift el belime indi.

Ve bir kalp atışı sonra, sırtım bir duvara çarptı.

Öfkeli bir kral yükseliyordu, kocaman eli boğazıma sarılmıştı ve "Sen *benimsin*, Beş" diye hırıliyordu.

Eş bağının büyüğü içime dolduğunda panikle nefesimi içime çektim. Curtis aramızdaki bağı başlattığında hissettiklerimle aynıydı ama bu sefer çok daha büyük sonuçları vardı.

Kai bana yoğun bir şekilde bakarken yüzleşmeye hazır olmadığım sonuçlar, eli hala beni küçük ve kırılgan hissettirecek şekilde boğazıma sarılmıştı.

Ve belki biraz da sıcak.

Güneş tutulması beni pek etkilemezdi ama de suçu ona atardım.

"Çık dışarı," diye emretti ve bu sözlerin kimin için söylendiğine dair hiçbir şüphe yoktu.

Eski potansiyel
arkadaşlarım.

"Mahvoldum," diye nefes
aldım.

Kai'nin dudakları dudaklarıma çarptı ve onu umutsuzca öptüm, korku ve paniğin her zerresini ona akıttım. Bir eliyle kıçımı kavrarken elleri ve ağzı stresimi yatıştırdı. Diğer eliyle göğüslerimden birini sıktı. Ellerini beni örten kumaşın altından geçirdi ve çıplak tenime de dokundu.

Elleri çok yumuşak değildi.

Yanlış hissettirmiyorlardı.

Mükemmel hissettiler.

Ellerinden biri kalçalarımın arasına kayarak göbeğimi kavradığında, nefes nefese geri çekildim ve alnımı kralinkine bastırdım.

"Pişman olacağımız bir şey yapmadan önce

durmalıyız." "Sana ihtiyacım var," dedi, sesi alçaktı.

Daha önce böyle bir şeyi kabul ettiğini hiç duymamıştım. Potansiyel zayıflıklarını hiç kabul etmezdi.

"Bu sadece güneş tutulması, Seven."

"O ağaçtan düştüğünü gördüğümden beri sana ihtiyacım var."

"Kai, dur. Az önce eve dönmek için en iyi şansımı yok ettin."

"Sana daha iyi bir şans verdim. Benimle olan bağını mühürle."

"Güneş tutulmasının etkisi altındasın," diye itiraz ettim. "I-ohh, kahretsin," diye tısladım, avucunu klitorisime bastırırken.

"Yapma," diye uyardım, göğsüne bastırarak. Onu itmeme izin verdi ve ben de o anı değerlendirerek odamıza kaçtım, kapıyı arkamdan çarpıp kilitledim.

İçine yerleştirilmiş yarım düzine kilit vardı, bu yüzden üzerine çökmeden önce hepsini yerine kaydardım.

Yumruğunu tahtaya vurdu. "Aç şunu, Clementine."

"Demek adımı biliyorsun," diye karşılık verdim, hâlâ nefesimi toplamaya ve az önce ne olduğunu anlamaya çalışıyordum.

"Tabii ki adını biliyorum. Aç şu lanet kapıyı." "Aklın başına gelene kadar olmaz."

"Ben gayet iyiyim," diye homurdandı.

"Az önce benimle lanet bir eş bağı kurdun. Belli ki iyi değilsin! Nefes almak için birkaç dakikalığına Dünya'ya falan git. Şu anda kontrolünü kaybetmenle uğraşamam."

Bana hırladı ve yumruğunu kapıya vurdu. "Sensiz dünyaları dolaşmayacağım."

"Biz çiftleşmedik. Her şey girecek. Git, Kai."

"Bir dakikan var" diye homurdanmadan önce yumruğunu bir kez daha sıktı.

Dünya'da bir dakika.

Fae aleminde yedi dakika.

Bu kesinlikle kendimi yardımcı olurdu. Bir şekilde gittiğini *hissettim*.

Elim boynumdaki yeni işarete gitti ve kendimi kapıdan uzaklaştırıp banyoya girmeye zorlarken duygularım boğazımda düğümlendi. Işığı açarak aynada kendime baktım ve gerçeğin içime işlemesine izin verdim.

Kai benimle bir eş bağına başlamıştı.

Parmak ucumu iz üzerinde hafifçe gezdirdim.

Curtis'in oraya koyduğu çirkin, sert bloğa hiç benzemiyordu. İnceydi. Zarıftı. Güzel, dolambaçlı sarmaşıklardan ve narin, karmaşık çizgilerden yapılmıştı.

Mükemmel.

Mükemmeldi.

Titrek bir nefes aldım.

Paul, Austin ya da Rocky ile çiftleşmek istememiştim. İyi arkadaş gibi görünüyorlardı ama kimyaları uyuşmuyordu.

Kai ve ben arkadaş değildik... ama kimya? Vay be.

Evet.

Kesinlikle oradaydı.

Ellerimi tezgâhın üzerine koydum ve ağırlığımı tezgâha verdim.

Ya tutulmanın etkileri olmadan nefes alabileceği bir dakikası olduğunda bu bağdan pişmanlık duyarsa? Büyünün onları daha canavarlaştırdığını biliyordum. Bu onu bana karşı daha sahiplenici hissetmeye itmiş olabilir.

Ama bu duygular zaten orada değilse, değil mi?

Bilmiyordum.

Öyle umuyordum.

Onun yaptıklarından sonra diğer adamlardan hiçbirinin benimle çiftleşmesi mümkün değildi, yani umarım öyledir.

Eğer gerçekten eşim olmak istemiyorsa, fae aleminde sıkışıp kalma ihtimalim çok yüksekti.

Kalıcı olarak.

Titreyerek nefes aldım.

Bunun olmasına izin veremezdim. Mecbur kalırsam, Kai'yi eşim olmaya zorlayabilirdim, değil mi?

Bunu yapmamın mümkün olmadığını fark etmeden önce üç saniye boyunca düşündüm.

Eğer beni istemezse, benimle çiftleşmek isteyen düzgün birini bulana kadar bu diyarda kendimi nasıl evimde gibi hissedeceğimi bulmam gerekecekti.

Kai arkamdaki yatak odasında belirttiğinde kararımı vermiştim ve nefes alış verişim eşitlenmek üzereydi. Yedi dakikadan çok daha az olmuştu.

Piç herif muhtemelen sadece dünyalar arasında ışınlanmıştı, böylece kilidi açmayı kabul etmemi beklemeden odaya geçit açabilecekti.

Bakışlarımız aynada buluştu ve arkamdan gelmesini izledim. Gözleri

hâlâ kırmızıydı ama biraz daha kararlı görünüyordu.

"Dokunma bana," dedim sessizce o yaklaşırken.

Çenesi sıkıştı.

Arkamı dönüp onunla yüzleştirdim. "Bu gerçek mi?" İşareti gösterdim, kalbim hızla atıyordu. "Yoksa tutulma mı seni buna itti?"

"Tutulmanın beni yapmak istemediğim bir şeye zorlamasına asla izin

vermedim." "Bu bir cevap değil, Kai."

Elini yanağıma koydu. Ona bana dokunmamasını söylemiştim, ama gözlerindeki bakış bana kendini kontrol etmeyi zar zor sürdürdüğünü söylüyordu. Muhtemelen kendini dengelemek için bana dokunmaya ihtiyacı vardı. "İstiyorum," dedi.

"Ben," dedim. "*Beni* mi istiyorsun?"

"Nasıl başa çıkacağımı bildiğimden

daha fazlasını."

"Eğer bağı mühürlersem, geri dönüşü olmaz."

"Eğer yapmazsan, seni bu lavabonun kenarına oturtacağım ve yapana kadar seni becereceğim."

Vücudum kızardı.

Benim de
yanaklarım.

Başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde yavaşça gezdirdi. "Seni kızartmaya bayılıyorum."

"Bu işte gülünç derecede iyisin."

Dudakları sadece bir dokunuşla yukarı doğru kıvrıldı.

"Kelimleri söyle, Beş." "Kaba lakaplar takmanın sırası değil."

"Boyunu beğendim."

"Benden uzun olmayı

seviyorsun." "Oyalanmayı bırak."

"Bunu yaparsak geri dönüş yok." diye tekrarladım.

"Geri dönmek istemiyorum."

Sözler basit ama inkar edilemezdi.

Titrek bir nefes verdim ve elimi boğazına götürdüm. Gözleri içimi yaktı ve fısıldadım, "Sen benimsin, Kai."

Aramızda kabaran büyü çok yoğundu ve beni sertçe öptüğünde ağzının içine doğru nefes nefese kaldım.

Sırtım tezgâhla buluştu ve beni çıkıntının üzerine kaldırarak kalçalarımın arasına girdi. Bir sarmaşığın ayak bileğimi sardığını hissettiğimde tek yapabildiğim ona tutunmaktı. Uzunluğunu hissedebiliyordum; kralıma bağlandığı yeri de hissedebiliyordum.

Ve o benimdi.

"Zamanımızı nasıl paylaşacağımızı konuşmadık," diye nefes aldım. "Ya da çocuklar. Ya da-"

Yine ağzıyla sözümü kesti.

Beni çekip daha sert öperken ona karşı inledim.

Dünya etrafımızda yer değiştirdi ama elleri tenimdeydi ve beni koyduğu pürüzsüz yüzeyin yerini başka bir pürüzsüz yüzey alana kadar beni dik tuttu.

Birkaç dakika sonra geri çekildi. İkimiz de nefes almakta zorlanıyorduk, beni sıkıca göğsüne bastırırken alınlarımız yine birbirine yapışmıştı.

"Kahretsin," diye

mırıldandı. "Bok mu?"

Sesim yükseldi.

"Kahretsin," onayladı. Kelimelerinde tanımlayamadığım bir keskinlik vardı.

"Benimle çiftleştikten sonra bunu söyleyemezsin," diye karşılık verdim, alnımı onunkinden çekerek. "Açıkçası, bu beni strese sokacak."

"İyisin."

"Bana iyi olduğumu söyleme!" Sesimi daha da yükselttim.

"Bana bak Beş. Malikanenin benim kanadımdayız. Dünya'ya geri döndük. Şükran Günü'ndeyiz. Kız kardeşlerin senin için endişeleniyor ve halkımı savaşa tehdit ediyor."

"Bana iyi olduğumu söyleyemezsin," diye karşı çıktım, panik göğsümü sıkıyor ve nefes almamı zorlaştırıyordu. "Eğer benimle çiftleşme konusunda ciddi değilsen, ben-"

"Ben ciddiydim." Yüzümü tekrar kavradı ve başımı geriye doğru eğdi. "Malikânede halletmem gereken bir karmaşa var. Giyin hadi. İşim bitince seni almaya geleceğim ve iyi olduğunu göstermek için ailenle akşam yemeğinde buluşacağız."

"Hayır, Kai. Yapamazsın-"

"Hemen döneceğim," dedi ve kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Bileğimdeki sarmaşık aramızda uzanarak beni ona doğru çekti ama ben sadece arkasından bakakaldım.

Fae'lerin eşlerini terk etmemeleri gerekirdi.

Ve o beni terk etti.

Haklıymışım. Beni arkadaşı olarak istemiyordu. Diğer erkeklerden biriyle birlikte olma şansımı yok etmişti ve beni istemiyordu. Asla aşkı bulamayacaktım ya da mutlu olamayacaktım. I-

"Nefes al, Clementine," diye fısıldadım.

Kendi kendime konuşmak tuhaftı ama beni biraz sakinleştirdi.

Banyodan çıktım ve odanın içinde bir telefon aradım. Hemen bir tane bulamasam da mekâna hayran kaldım.

Duvarlar ve yerler yumuşak, rahat renklerle kaplanmıştı ve duvarlardan biri boyunca uzanan bir grup büyük, kemerli pencere sayesinde oda ışıkla doluydu. Odanın etrafında büyüyen bitkiler vardı, hepsi o kadar büyük ve sağlıklı görünüyordu ki neredeyse sahte gibiydiler. Kapının yanındaki bir dut fidanı hariç.

Solmuş gibi

görünüyordu. Üzücü.

Üzerindeki meyveler devasa boyutlardaydı, bu da bana onların bir çeşit fae türü olduğunu düşündürdü. Ayrıca parlak pembeydiler ve daha önce Dünya'da hiç parlak pembe bir meyve görmemiştim.

Belki de öyle görünmesi gerekiyordu.

Sonunda komodinlerden birinin üzerinde fişe takılı bir telefon buldum. Muhtemelen Kai Fae alemindeyken orada duruyordu.

Yatağın kenarına oturarak bana en az yargılamayla en çok yardım edebilecek kişinin numarasını çevirdim.

Telefon çalarken kulağıma bastırarak titrete bir nefes verdim. "Alo?"

Blair sabırsız bir sesle konuştu.

Telefon numarasını tanıyamazdı. "Benim," diye

fısıldadım.

Bir duraklama oldu. "Clem?"

"Evet. Geri döndüm. I-Kai beni geri getirdi."

"Nasıl?" diye sordu. "Sana bir eş mi buldu? Onu öldürmem mi gerekiyor?"

"Hayır. Bilmiyorum. Ben sadece-" Panikle bir kahkaha attım. "Sanırım sıçtım. Eğer değilsem bana söylemeni istiyorum. Lütfen başka kimseye söyleme.

aradım."

"Pekala. Bir saniye." Geri döndüğümün bir sır olarak kalmasını istediğimi birine fısıldadığını duydum. Muhtemelen Hale'di. Aynı ofisi paylaşıyorlardı, yani ben aradığımda büyük ihtimalle Hale'in yanındaydı. "Tamam," dedi. "Dökül bakalım."

Muhtemelen atlamam gereken tüm sıcak detaylar da dahil olmak üzere hikayeyi lanet bir volkan gibi kusmuştum. Söyleyecek başka bir şeyim kalmayıncaya ve Kai'nin odasındaki özenle yapılmış yatağa kıvrılıncaya kadar durmadım.

"Yani hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğin, senden hoşlanan ya da hoşlanmayan bir Fae kralıyla kalıcı olarak çiftleşiyorsun. Ve biz konuşurken seni ona doğru çeken, erotik yeteneklere sahip bir sarmaşık mı var?"

"Temel olarak."

Yumuşak bir şekilde güldü. "*Mahvolmadın*, Clementine. Görünüşe göre tutulma onun sana karşı olan hislerini harekete geçirmemesini imkânsız hale getirmiş, o da bağı başlatmış. Şimdi bunun senin için ne anlama geldiğini bulman gerekecek."

"Kulağa kolay ya da mükemmel gelmiyor," dedim battaniyelere doğru.

"Elbette kolay ya da mükemmel değil. Birbirinizi çok az tanıyorsunuz. İşleri çözdükçe bu durum değişecek."

"Emin misin?"

"Olumlu. Ben de oradaydım, hatırladın mı?"

"Hatırlıyorum. Seni bu yüzden aradım." "Ve beni sevdiğin için," diye alay etti.

"O da var." Başımı kaldırdım ve ön koluma yasladım. "Diğer herkese nasıl söyleyeceğim?"

"Bugün ilerleyen saatlerde Şükran Günü için buluşacağız. Bu, onlara göstermenin söylemekten daha kolay olacağı bir şey gibi görünüyor."

"Muhtemelen. Yine de hazır değilim. Kai kim bilir ne yapıyor."

"Sadece giyin ve gidip erkeğini bul. Her ne oluyorsa hallet, sonra görüşürüz. Tamam mı?"

"Tamam. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. İşaret güzel mi?"

"Muhteşem." Parmaklarımı tekrar karmaşık çizgilere doğru kaldırdım. "Güzel. Yakında görüşürüz."

İkimiz de telefonu kapattık ve ben olduğum yerde kaldım.

Kafamı birkaç dakika daha dinlendirdikten sonra eşimi bulacak ve benimle çiftleştikten iki dakika sonra beni terk ettiği için kışına tekme basacaktım.

nine

K I A

Varlığımın her eşime geri dönmem için bağıırıyordu ama onu duvara yapıştırıp sikmeden yanında olamıyordum.

Tutulmanın etkileri Dünya'da genellikle daha zayıftı ama yeni bağımızla birlikte, tutulmanın hissi tenimin üzerinde sürekli hareket eden bir elektrik gibiydi.

Orvin ve Steve'in hissettiği buysa, ihtiyaçlarını giderdikleri için onları suçlayamazdım.

Bileğimdeki sarmaşığın kendi kalp atışları var gibiydi, talepkâr bir şekilde bana doğru gümbürdüyordu.

Git.

Git.

Git.

Kime gitmemi istediğini anlamak için dahi gerek yoktu.

Hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istediğim kadına.

Hiçbir şeye *ihtiyaç duymadığım* kadar *ihtiyaç duyduğum* kadın.

Aletim acıyla zonkluyor, başım şiddetle ağrıyor ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyordu.

Daha önce taşındığımda karşılaştığım boktan durumla uğraşmak, onu çığlık atana kadar becermek için en iyi alternatif gibi görünüyordu ama aramızdaki mesafe beni öldürebilirdi.

"Bana sırf onu başından savmak için sonunda ona karşı hislerini itiraf etmediğini söyle," diye homurdandı Austin, kapalı ormanımızın kapısında benimle buluşurken.

Bizim sihrimiz olmadan var olamazdı, ama bizim sihrimizle? Gelişiyordu.

Ve Fae pislikleriyle dolu.

Bir parçam hâlâ o piçi, eşimin ağzını kendi ağzına aldığı için öldürmek istiyordu ama kendimi dizginlemeye zorladım. O artık benimdi. Kalıcı olarak. Ve Malikâne'de ölmesine izin veremeyeceğim kadar çok şeyi halletmesi için ona ihtiyacım vardı.

Kapılardan geçtik ve ikimizin de korkunç odanın ortasında olduğunu bildiğimiz açıklığa doğru ilerledik. Oraya varmamız birkaç dakika sürdü, bu da bana onunla konuşmaktan başka seçenek bırakmadı

"Planlı değildi," dedim. "Onunla çiftleşmeyecektim. Onun seni öptüğünü görmenin beni bu kadar heyecanlandıracağını bilmiyordum."

"Seni onun önünde diz çöktürdüğünde onu öldürmedin. Ve ona bir lakap taktın. Hepimiz onun gitmesine izin vermeyeceğini biliyorduk."

Yüzümü buruşturdum.

Kızıl saçlı siren benim üzerimde tam bir kontrole sahipti ve ben bundan nefret ediyordum. Yine de bir şekilde, bunun için de acı çekiyordum.

Austin, "Umarım onu aldıktan birkaç dakika sonra arkadaşını terk etmemişsindir," diye ekledi. "Hepimiz onu bunun onu nasıl inciteceğini görecektik kadar iyi tanıyoruz. Kadın gülünç derecede romantik."

Sonunda açıklığa ulaştığımızda, "Seçeneklerim uzaklaşmak ya da tutulma sona erene kadar onu becermekti ve o bana ona dokunmamamı söyledi," dedim.

Vücudum eşim için ağrımaya devam ederken bile gözlerim hemen soruna odaklandı.

Ortada bir kavga olduğu belli olan şeyin etrafını saran büyük bir Fae çemberi.

Birisi yerde yatıyordu, açıkça ölmüştü, kalabalık ise onayını haykırıyordu.

Başka birinin yumrukları, birbiri ardına gelen şiddetli gümbürtülerle vücuda tekrar tekrar vuruyordu.

Daha uzakta, birkaç çift çeşitli soyunma durumlarında herkesin içinde sevişiyordu. Bileğimdeki sarmaşık acı verici bir şekilde gerildi ve bakışlarım dışısına olması gerekenden daha sert vuran bir erkeğe takılırken dolaşımımı kesti. Kadın bundan zevk alıyor gibi görünüyordu ama tutulma, yaralanma gibi etkileri önemsemelerini zorlaştıracaktı.

"Sen çiftleri al," dedim Austin'e. "Önce şiddet yanlısı olanı seç. Kavgayı ben hallederim."

"Havuzla mı?"

"Başka bir yer yok."

"Kurtları çağırabiliriz."

"Bu tekrar bir seçenek haline gelmeden önce onlarla barışmam gerekecek," dedim.

Mantık bana, Clementine'ın fae alemine çekilmesi teknik olarak benim hatam olmasa da, dişimin kız kardeşlerinin bana kızgın olduğunu söyledi.

Tutulmaları nasıl durduracağımı bulamamıştım, bu da benim hatamdı.

"Havuz o zaman," dedi Austin ve en kötü çiftlere doğru koşmaya başladı.

Bileğimdeki sarmaşığı görmezden gelerek doğrudan dövüşün ortasına yöneldim. Beklemesi gerekecekti.

YARIM SAAT SONRA, havuzdaki çiftleri ve kalabalığı toplamıştık. Kavgaya karışan fae baygındı, yan tarafta, onları ayırdığımda üzerime gelen birkaç kişinin yanındaydı.

Kalabalığın çoğu suya düştükten sonra sevişmeye başlamıştı. Austin, Rocky ve Paul çiftlerin büyümesini engellemeye çalışıyordu.

ama tek yapabileceğimiz tutulma sona erene kadar kontrolden çıkmış fae'leri kontrol altına almaya çalışmaktı.

Muhtemelen yakında olmayacaktı.

İdeal olan herkesi odalarına kilitlemekti ama önce kimsenin kimseyi öldürmediğinden emin olmamız gerekiyordu. Ki bu hiç de kolay değildi.

Beni Clementine'a bağlayan sarmaşıktaki bir nabız hissettiğimde kolumu güçlü erkeklerden birinin boğazına doladım ve onu suyun altına sürükledim. Ondan uzaklaştığımdan beri ilk kez aramızdaki büyüye odaklanmama izin verdim ve arkamı döndüğümde onu odanın kapısında bulduğumda acımasızca küfrettim.

Gözleri kocaman açılmıştı.

Dudakları ayrılmıştı.

Üzerinde hâlâ benim tişörtlerimden biri ve boxer'ımdan başka bir şey yoktu.

Ve bir avuç erkek, *partiye* yeni katılan güzel, kırılgan dişiye bakmaya başlamıştı bile.

Enerjim yükseldi ve bir kalp atışı sonra elimde tuttuğum piçi baygın bir şekilde sırt üstü havuzun yanına yatırdım.

Bundan bir an sonra ellerim kadınının kalçalarındaydı ve onu kapıdan geçirip odadan dışarı çıkardım. "Ne yapıyorsun?" diye hırlayarak kapıyı arkamdan kilitledim.

"Beni *terk ettin*. Bunun için olduğunu bilmiyordum." Bakışları kapıya sabitlenmişti. "Bu tutulma yüzünden mi?"

"Evet." Kendimi burnumdan nefes almaya zorladım, tutulmanın etkileriyle her zamankinden daha fazla kabaran ihtiyaç, arzu ve çaresizlik dalgalarıyla savaştım.

"Izzy'nin gölünde böyle değildi."

"Arıtılmış su tutulmanın gücünü daha fazla hafifletir."

"Neden?"

"Bilmiyorum. Su yardımcı oluyor. Senin sihrin suyu daha iyi yapıyor." Hissetmekten kendimi alıkoyamadığım tüm o lanet şeylerle boğuştum.

Clementine *benimdi*.

Onu hiç fiziksel olarak sahiplenmemiştim, ısırarak ya da sikimle. Odadaki her fae onu istiyordu.

Birisi arkamdaki kilitli kapıya çarptı ve kadınıımı göğsüme doğru çekmekten kendimi alamadım.

"Havuzunuz o kadar büyük değil. Suyu birkaç saat içinde arıtabilirim," fısıldadı. "Belki daha az."

"Hayır."

"Evet."

"Hayır, Beş."

"Evet, Seven." Ellerini göğsümün üzerine koydu. Kararını vermiş gibiydi ve ben onu bundan vazgeçiremeyecektim. Ben de vazgeçirmemeliydim. Daha fazla ölümü engelleyebileceksen olmazdı. "Ben bunu yaparken büyüm yakınımıdaki herkesi bana doğru çekecek. Önce alanı temizleyebilir misin?"

"Peki," diye homurdandım.

Omzuma doğru başını salladı. "Beni bırakman gerekecek. Büyüm seni etkileyecek."

Beni hep etkilemiştir.

Ama büyüsü insanları içeri çekerken onu bir odada bırakmam mümkün değildi. Eğer biri bir yolunu bulup ona dokunursa.

Bir şiddet dalgası içime çökerken ürperdim. Hayır.

Hayır.

Öyle bir şey .

Onu ayaklarından kaldırdım, şaşkınlık dolu bir ses çıkarınca çenemi sıkarak sikimin daha sert zonklamasına neden oldum. Ben havuz odasına geri dönüp Rocky'ye doğru ilerlerken bacakları belime dolanarak kendini tuttu.

"Herkesin dışarı çıkması gerek. Eşim tutulmanın büyüsunü hafifletmek için havuzu arındırabilir ama bunu yaptığında gücü herkesi kendisine doğru çekecektir," diye homurdandım.

Rocky tekrar havuza bakarak durumu gözden geçirdi. "Çok fazlalar. Yardım edebilir misin?"

bir hırıltı kaplarken Clementine'ı sıkıca kavradım.

Bırakmıyordum.

"Pekâlâ. Bize birkaç dakika verin," dedi Rocky.

"Benim bir adım var," diye homurdandı, onu odanın kenarına çekip sırtını duvara dayayarak başkalarının görüşünden gizlerken.

Parmaklarım belinde daha da derinleşti. "Bunu bilmelerini istemiyorum."

"Neredeyse seni tahtında öptüğüm zamanki kadar kötüsün şimdi."

"Eğer hakkında konuşmaya başlarsan, burada ve şimdi bir tekrar olacak."

Hafifçe güldü ve sesi doğrudan sikime gitti.

"Bir dahaki sefere beni odamızda öylece bırakıp gitme," dedi.

"Sana dokunmamamı söylemiştin."

"Bu beni öpmene engel olmadı." "Şu anda

kontrolüm tamamen gitti."

"Açıkça." Kalçalarını hafifçe salladı ve bu hareket onun merkezini bana doğru hareket ettirirken saçlarına doğru küfrettim. "Rocky'den özür diledin mi?"

"Hayır. Görünüşe göre, üç pislik de senin başka biriyle çiftleşmene izin vermeyeceğimi biliyordu. Takma adla ve beni diz çöktürdükten sonra seni öldürmemekle ilgili bir şey," diye homurdandım.

"Bunun için başka birini öldürmezdin."

"Evet, ."

"Savaş söz konusuysa olmaz."

Kalçalarını tekrar oynattı ve ben de saçlarına doğru hırladım. "Eğer tutulmanın geri kalanını seni becererek geçirmemi istemiyorsan, buna bir son vermelisin."

"Ben değildim, Seven. Sarmaşıkların her yerimi sardı."

Başımı saçlarından kaldırdım ve onu çevreleyen kalın, canlı sarmaşıkları gördüm. Kalçalarını oynatıyordu. Onu bana açıyordu.

Kahretsin.

Onu serbest bırakmaları için onları zorlamaya odaklandım. Arkamda, fae'lerin havuzdan çıkarıldığını duyabiliyordum ama gözümü eşimden ayıramıyordum.

Tamamen geri çekilmeseler de, sarmaşıkların tutuşu yavaş yavaş .

"Bunu bilerek yapmıyorsun değil mi?" diye sordu bana, ilgiyle onlara bakarak.

Onlardan hoşlanmamasını beklerdim ama gözlerindeki bakış kesinlikle nefret değildi.

"Hayır. Sana büyümün duygularımıza yanıt vereceğini söylemiştim. Diğer tüm fae'lerden daha güçlü olduğum için, sarmaşıklarım daha iğrenç olacak."

"Biz yataktayken iğrenç değillerdi."

Gözlerim kapandı ve sarmaşıklarımı o tatlı küçük bedenden kurtarıırken kadınının yatağında nasıl kıvrandığını hatırlayarak neredeyse pantolonumun içine boşalıyordum.

Onu tekrar doruğa ulaştırmam

gerekiyordu. Onun doruğa

ulaşmasını izlemem gerekiyordu.

Onun doruk noktasını tatmaya ihtiyacım vardı.

"Bileğimdeki sarmaşık senin ereksiyonunla zonkluyor," diye mırıldandı, sarmaşıklarım onu daha yakına çekerken sesi odadaki diğer herkesin duyamayacağı kadar yumuşaktı.

"Kendimi kontrol edemiyorum." Sesim gergindi ve gözlerimi tekrar açmaya zorladım.

"Sana dokunmak alır mı?" diye sordu. "Bilmiyorum.

Daha da kötüleştirebilir."

"Bu sağlam bir belki, Seven." Başını eğip bana baktı, ben de yüzünü ellerimin arasına alıp onu geri çektim.

"Sana istemiyorum," diye mırıldandım.

"Sadece birkaç tanesi kaldı ve beni görmediler. Onlar gittikten sonra suya girmeliyiz."

Başımı salladım.

Ellerini benimkilere doladı, avuç içlerini benimkiler yanaklarıma bastırdı. O muhteşem mavi gözler benimkileri tutarken yumuşacıktı. "Kai," dedi, "sihrimi açtığımda beni bırakıp odadan çıkman gerekecek, yoksa bu yüzden kontrolünü tamamen kaybedeceksin."

"O zaman kontrolü kaybedeceğim."

Başparmağıyla elmacık kemiğimi hafifçe okşadı.

Daha önce hiç bu şekilde dokunulduğumu

hatırlamıyordum. Yumuşakça.

Tatlı bir şekilde.

Kahretsin, onu istiyordum.

"Daha sonra ailemle buluşmamız gerekiyor. Kendini tamamen kaybedemezsin. Seni geri çekebilecek miyim?" diye sordu.

"Bilmiyorum."

Başını salladı. "Bir yolunu . Herkesin gidip gitmediğine bakabilir misin?"

Omzumun üzerinden havuzun temiz olduğunu ve kapıların kapalı olduğunu görece kadar uzun süre baktım.

Herkesin güvenliği için adamlarımın o kapıları koruduğunu umuyordum. Eğimi aramaya gelen herkesi öldürürdüm.

"Sadece biz varız," dedim.

"Mkemmek. Beni havuza götürür müsün?"

Yüzünü serbest bırakmadan önce uzun bir nefes verdim. Bacakları hala sırtıma sarılıydı, bu yüzden onu duvardan uzaklaştıırken kıını ellerimle tuttum, suya giderken odayı tehditlere karşı taradım.

Elleri yanaklarımdan ayrıldı ve neredeyse boşalmama neden olacak şekilde boynumdan aşığı kaydı. Parmakları saçlarımı okşuyor, hafifçe ekiştiriıyor ve ereksiyonum onun göbeğinde zonkluyordu.

Ben

gitmiştım.

Ben

onundum.

ten

CLEMENTINE

KAI'NIN ELLERİ vücudumun üzerinde yavaşça hareket etti, dudakları boynumun kenarını okşadı, öpmek, emmek ve ısırarak arasında gidip geldi.

Suya girer girmez beni havuzun duvarına yaptırdı. Sualtı bitkileri baldırlarıma sürtünüyor, Kai'nin sarmaşıklarının yaptığı gibi bacaklarımın etrafında dönüyordu.

Büyümü olabildiğince yükseltmem gerekiyordu. Fae'ler kendilerini kontrol edemiyorlardı ve suyu arındırır arındırmaz onlara yardım edecektim.

Ama sihrimi , muhtemelen seks yapardık. Ki bunu çok istiyordum.

Ama Kai yine de bağı mühürledikten hemen sonra beni odamızda terk etmişti. Cinsel partnerler konusunda tek kuralım, pisliklerle yatmamaktı. Bana pislikmişim gibi davranan biri beni beceremezdi.

Eğer kuralımı bozacaksam, eşim için bozmam mantıklı olurdu.

Ama bu hıyarca bir davranışa göz yummak olurdu, değil mi? Bana neden gittiğini söylemesi ya da onunla gelmemi istemesi sadece bir dakikasını alırdı. O şekilde ayrılmak zorunda değildi. Şu anki kadar zor bir durumda bile başka seçenekler vardı.

"Kendini tutuyorsun," dedi Kai, dudakları kulak mememi yakaladı ve elleri göğüslerimin üzerinde kayarken dili oradaki küpeme oynadı. Ödünç aldığım tişörtüm hâlâ onları zar zor örtüyordu. Sarmaşıkları kalçalarımın etrafındaydı, beni yerimde tutuyor ama daha önce olduğu gibi giydiğim boxer'ı geçmiyordu.

Belki o da kendini tutuyordu.

Yine de kendini kontrol etmesi gerekliydi. Benimkinin aksine.

"Seks yapmak istemiyorum," dedim, üstümden meme uçlarımdan hafifçe çimdiklerken biraz hızlı nefes alıyordum.

"O zaman yapmayız."

"O kadar kolay değil, Seven. Benim sihrim-"

"Burada, Fae aleminde olduğumdan daha fazla kontrole sahibim. Eğer sana dokunmama izin verirsen, direnirim."

"Pekala."

Muhtemelen ona güvenmemeliydim ama güvendim.

Gözlerimi kapatarak, ona daha iyi erişim sağlamak için başımı yana yatırdım ve büyümün daha fazlasını serbest bıraktım.

Kai'nin göğsü şiddetle gümbürdedi, ödünç aldığım boxer-şortumu kalçalarımın ortasına kadar sıyırmak için yeterince uzun süre bırakmadan önce göğsümdeki tutuşu sıkılaştı.

Parmakları klitorisimin üzerinde gezinirken nefesim kesildi, diğer eli kumaşı tamamen açana kadar düğmelerimi çözdü. İri, sıcak eli çıplak göğsümün üzerinden kaydı ve meme ucumu ağzına alırken sırtım kavislendi

Ben çılgılık atana kadar beni çalıştırdı, sihrim üzerindeki kontrolümün her bir zerresi yok olana kadar zevki devam ettirdi.

Sarmaşıkları daha da yükselerek beni ona, havuzdaki diğer bitkilere ve fayans duvara bağladı.

Geri çekilmedi ve .

Suyun etrafımızda saflaştığını hissettiğimde, "Havuzun karşısına geçmeliyiz," diye inledim.

Hırladı, beni daha sıkı kavradı ve dişlerini meme ucumun üzerinde gezdirdi. Kalçalarım sallandı ve iki parmağını içime soktu, başka bir doruk noktası üzerime çökerken daha fazla eğilmemi sağladı.

Nefes

alamıyordum.

Göremiyordum.

Parmaklarının kontrolünü krala tutunmaktan başka bir şey yapamadım, duygularına kilitlendim ve o beni çıkarırken onları içime çektim.

Cinsel tatmin. Her şeyi

tüketen ihtiyaç. Yoğun,

baş döndürücü zevk.

Boxer külotumun geri kalanını çıkardığını ve sonra suyun içinde ilerlediğini hissettim. Dokunuşunun hissine kendimi o kadar kaptırmıştım ki umursamadım.

Beni taşıdığı havuz çok daha derindi ve yüzeyin altına kaymamak için omuzlarına yapıştım. Suyu de bu anın bitmesini istemiyordum.

Bana dokunduğu zaman değil, büyüme ve tutulmaya kendini tamamen kaptırmışken.

Sarmaşıkları bizi suyun derin ucundaki duvara tuttu ve beni tekrar serbest bırakırken büyüm etrafımıza yayıldı.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

Zaman yavaş ama bir o kadar da hızlı geçti.

Ve saf, su katılmamış bir zevkle doluydu.

"Dur," diye inledim, daha fazlası için çok bunalmış ve aşırı uyarılmışım.

Yine de onu itmedim. Uzaklaşmasını istemedim.

Bana homurdandı ama klitorisimle oynamayı bıraktı. Vücudum o anın çılgın zevkiyle titreşirken parmakları içimde hareketsiz kaldı.

"Bu konuda gerçekten iyisin. Bu konuda çok iyisin. Kimse bu konuda bu kadar iyi olmamalı," diye mırıldandım. Gevelediğimin farkındaydım ama hislerime o kadar kapılmışım ki umurumda değildi. "Çoğu erkek pek iyi değildir. Seksten hoşlanıyorum ama neredeyse hiç boşalamıyorum-" Parmakları kanalıma takılıp g-noktama öyle bir bastırdı ki elektrik çarpmış gibi hissettim.

"Senin için başka erkek yok," diye hırladı Kai. "Sadece ben varım." "Doğru. Biz arkadaşız. I-"

Başım bir zevk çılgılığıyla geriye düştü, bir vampirin yapacağı gibi boğazımın yan tarafını ısırırken tırnaklarım pazılarına battı. Dişlerini derime batırdı ama içkimi içmedi.

Vampirlerin yatıştırıcı gücünün hiçbiri tenimdeki dişlerine eşlik etmedi. Sadece kelimelerin açıklayamayacağı şekilde doğru hissettiren doğa büyüsunün şiddetli bir darbesi.

"Beni ısırdın," diye soludum, büyü sonunda kaybolduğunda ve yaralarımı yavaşça yalayarak boğazımı serbest bıraktığında. Yaraların şimdiden birbirine bağlandığını hissedebiliyordum. Hemen iyileşiyorlardı. "Fae'lerin ısırması gerekir."

Biraz daha rahat düşünebilmesi için yaydığım miktarı azaltarak sihrimi geri çekmeye zorladım.

"Büyülü tüm güçlü erkekler eşlerini sahiplenmek için ısırır."

"Bunu sana kim söyledi?"

"İçgüdü ve tüm toplum. Çiftleşen kadınlar, vampirlere bağlı olmadıkları sürece her zaman iyileşmiş ısırık izleri taşırlar."

Çünkü vampir ısırıkları yara izi bırakmadan hemen iyileşiyordu.

"Kimse bana söylemedi."

"Kime sordun?" Sorusu alçak sesle ve öfkeliydi. Soru çok saçmaydı.

Kimseye sormamıştım. Belli oluyor.

Ama o hâlâ benim büyümün tutulmanın etkisi altındaydı.

"Havuzun hazır olmasına daha ne kadar var?" Başparmağı yine klitorisimin üzerinde yavaş ve yumuşak bir şekilde hareket ediyordu. O kadar iyi hissettiriyordu ki ağlayabilirdim.

"Yolun dörtte üçü kadar yolumuz var."

Homurdandı.

Söyleyemesem de ben de aynı şekilde hissediyordum. Daha fazla nasıl hayatta kalabilirdim?

"Bu şekilde daha fazla dayanamayacağım. Seni tatmam gerek," homurdandı. "Tamamen altına girmeden suyu temizleyebilir misin?"

"Ona dokunmam gerekirdi ama muhtemelen sihrimi elimle yönlendirebilirim ya da-" Beni sudan çıkarıp çıplak kıcımı havuzun kenarına oturttuğunda bir şaşkınlık sesi çıkardım. Düğmeli gömleğim açık kalmış, tüm vücudumu ortaya çıkarmıştı.

Parmaklarını içimden çektiğinde elimde olmadan izledim. Onsuz hemen ağrımaya başladı.

Sarmaşıkları hâlâ çıplak bacaklarıma dolanmış, beni sıkıca kavırıyor ve ona açık tutuyordu.

Kai gömleğini başının üzerinden çekip bir kenara fırlattı.

Bakışlarım onun muhteşem, yontulmuş göğsünde gezindi. Ellerimi onun üzerinde gezdirmek istedim.

Ama kızgın olmam gerekiyordu. Buna tutunmak zorundaydım, yoksa beni ezip geçerci. Pek çok şeydim ama paspas bunlardan biri değildi.

Kai kalçalarımı kavradı. "Ellerini saçıma koy," dedi, sarmaşıklarından biri bileğime dolandı ve dağınık, sarı tellere doğru çekti. Beni yerinde tuttu ve hafifçe çektiğimde hareket etmedi.

Sapkınlıklardan ya da cinsellikle ilgili başka bir şeyden bahsetmemiştik ama bir fae ile çiftleşmeden önce sarmaşıkların işin içinde olacağını açıkça belirtmişti.

Hem de çok.

Ve o sabah nasıl göz önünde bulundurursak, kesinlikle gemideydim. Her zamanki vanilya-artı-kan seks hayatımdan oldukça büyük bir sapmaydı, ama şikayet etmeyecektim. Çok iyi hissettiriyordu.

Büyümü baldırlarıma ve ayaklarıma odakladım, Kai'ye yeniden odaklanmadan önce onlardan geçtiğinden emin oldum.

Beni izliyordu. "Hazır

mısın, Beş?"

Lakap artık bir hakaret gibi gelmiyordu. "Evet."

"Sihirini ."

Gücü ayak parmaklarımdan göndermeye odaklandım. Kız kardeşlerimden bazıları bunu bu şekilde kullanamazdı - hiçbir sihirlerine dokunmayı benim kadar sevmezdi. Ama benim için gücüm hayatta kalmaktı. Emniyet ve güvenlikti. *Hayattı.*

Kai'nin sarmaşıkları bacaklarımı daha da açarak yüzünü arasına indirdi ve burnunun ucunu yavaşça klitorisimin üzerinde gezdirdi. Derin bir nefes aldı, beni koklarken guruldadı.

"Bahse girerim genellikle narin, uyumlu iç çamaşırları giyiyorsundur," diye gürledi.

"Tabii ki istiyorum," diye nefes aldım, burnuyla klitorisimi yavaşça okşamaya devam ederken. "Ve eğer beni bunun için yargılıyorsan, defolup gidebilirsin."

"Bunun için seni neden yargılayayım ki?"

"Benimle neden çiftleştğini bile bilmiyorum, o yüzden-ohh, kahretsin," diye tısladım, sonunda dilini klitorisimin üzerinde gezdirirken.

Kalçalarım titredi.

Parmaklarım saçlarına dolandı, ikinci elim ilkinin katıldı. Saçını kestirmesi gerekiyordu ama uzunluğunun bana kavrayacak bir şey vermek gibi bir faydası vardı.

Göğsü şiddetle gümbürdedi. "Çok lezzetlisin."

"Sen benim eşimsin, siktir *demelisin*." Kalın, sert ve pürüzsüz bir şey içime girerken gözlerim neredeyse geri yuvarlanıyordu.

Vine.

Kesinlikle bir asmaydı.

Kesinlikle.

O beni yavaşça yerken, bitkilerin beni becermesine izin verirken daha fazlası beni tuttu.

Çılgıncaydı.

Tuhaf da.

Ama *inanılmaz derecede* iyi.

Kaç kere sayısını unuttum.

Sonunda havuzun büyümele dolduğunu hissettiğimde, Kai'nin saçlarını çekiştirerek onu özümde uzaklaştırmaya çalıştım.

.

O kadar zevk almıştım ki, konuşmak şöyle dursun, zar zor düşünebiliyordum. Sihrimi tekrar damarlarıma yerleşmeye zorlayarak tekrar, daha sert bir şekilde çekiştirdim ve "Kai" diye boğuk bir ses çıkardım.

Aynı şeyi tekrarlamak birkaç dakika sürdü ama sonunda yüzünü kaldırdı ve yanan kırmızı gözleriyle gözlerimle buluştu.

"Beni suyun derinliklerine götür," demeyi başardım.

Hırladı, tüm vücudu titriyordu. "Lütfen?"

Kai hırladı ama beni tutan sarmaşıklar sonunda gevşedi.

Pantolonumu yırtarak beni kollarının arasına aldı. Pantolonu hassas göbeğime çok sert geliyordu ama irkildiğimde beni daha yukarı kaldırdı, böylece çıplak tenim kumaş yerine onun karın kaslarına değiyordu.

Kollarımı boynuna doladım ve kendimi ona doğru tuttum. Vücudu benimkine karşı sıcaktı, kaslarının sert ipeği lüks hissettiriyordu.

Su inanılmaz hissettirdi. Daha önce hiçbir şey benim için suyla kıyaslanamazdı. -Ama Kai'nin vücudu ona rakipti.

Dürüst olmak gerekirse, onu yendi. Açık ara farkla.

Gerçekten çok uzun bir farkla.

Saçlarımın arasına yavaşça bir nefes bıraktı, kolları beni gülünç derecede güvende hissettiren demir bir tutuşla etrafımda kaldı.

"Benim sihrimin bir etkisi var, değil mi?" Omzuna karşı mırıldandım. "Az bile söyledin."

"Taşakların acıyacak, ha?" "İyi olacağım."

"Beni odanızda bıraktığınız için bunu hak ettiniz."

Eli sırtımda yavaşça kaydı, gömleğimin ıslanmış kumaşı üzerinde gezindi ve beni daha da rahatlattı. "Seni bir kavgaya sürüklemeyecektim Beş."

"Belki değil, ama bir açıklama yapmadan beni terk etmek cevap değildi."

Kayıtsız bir ses çıkardı.

Yine de sinirlenemeyecek kadar yorgundum.

"Herkesi içeri almamız gerekiyor," dedim.

"Birkaç dakikaya daha ihtiyacım var."

Bunu sadece bencillik olsun diye söylemediğinden emin olacak kadar iyi tanıyordum onu. Kai her zaman o kadar kontrollüydü ki, eğer kendini kaybetmenin eşiğindeyse, muhtemelen bunu fark ederdi.

"Neden benimle bağ kurmaya başladın?" Onu kapana kısırdığım için sordum.

Vücudu hafifçe gerildi. "Planlamıyordum." Midem

sıkıştı. "Demek tutulmaydı."

"Bilmiyorum. Sadece seni başkasının almasına izin veremezdim."

"Çok güzel." Gözlerimi sıkarak kapattım. Neyse ki gözyaşlarımla savaşmak zorunda kalmayacak kadar yorgundum. Gerçi onlar daha sonra gelecekti.

Beni sevecek bir eş istedim. Beni takdir
edecek.

Kendimi harika hissetmemi sağla. Sadece yatakta değil, olduğum kişi olarak.

Kai'nin o kişi olmayacağı açıktı. O Beyaz Atlı Prens değildi. O Kral
Huysuz'du.

Asla mükemmel eşi bulamazdım.

Sadece Kai'ye sahip olacaktım. O da beni istemedi.

Titrek bir nefes vererek gözlerimin acıdığını hissettim ve sessizce küfrettim.

Anlaşılan gözyaşlarımla savaşmam gerekecekti.

BİRKAÇ DAKİKA SONRA Kai beni havuzdan çıkardı. Tutulmanın büyüü, suyum hafifletmeden onu tekrar vurduğunda dişlerini sıktı ama bunun onu yavaşlatmasına izin vermedi. Odayı geçerken bir eliyle gömleğimin düğmelerini ilikledi ve diğer eliyle kumaşı kıcımın üzerinden çekti.

Kapıları açtığında koridoru boş bulduk.

Bu beni şaşırtmadı. Büyüm herhangi biri üzerinde işe yarayabilirdi. Kapalı kapılar onu durdurmazdı, sadece mesafe durdurabilirdi.

Kai koridorda ilerleyip bir köşeyi döndü ve sonunda Paul'ü sırtını ritmik bir şekilde gümbürdeyen bir kapıya dayanmış yerde otururken bulduk.

Neden gümbürdediğini anladığımda gözlerim açıldı. Birisi seks

yapıyordu.

Kapıya karşı. Paul

kapıyı .

"Havuz hazır," dedi Kai, tahtaya zar zor bakarak.

Krallığının durumu göz önüne alındığında, insanların seviştiğini görmeye pek de yabancı değildi.

Paul bana bakmaktan kaçınarak, "Herkesi suya çekmeye başlamadan önce sireni kaldırsak iyi olur," dedi.

Suçluluk duygusu midemi sıkıştırdı.

Belli ki Kai'yle olanlardan dolayı bana biraz kızgınlık besliyordu ve bu yüzden kendimi bok gibi hissediyordum. Evet, her zaman flörtçüydüm ama asla insanları yönlendirmemeye dikkat ederdim. Ve taliplerim benimle gerçekten ilgilenmemiş olsalar da, biz arkadaşlık.

Sirenini kaldıracak kadar .

Kai kabul etti ve beni biraz önce yanından geçtiğimiz küçük, boş bir yatak odasına götürdü. Dışarı çıkıp kapıyı kapatmadan önce, "Sakın gitmeye kalkma," dedi.

Kapının benim tarafımda uzanan sarmaşıklar bana az önce bir tutsak olduğumu söyledi.

Yaşasın.

Benden birkaç adım ötede güzelce yapılmış bir yatak vardı, bu yüzden yere çöktüm ve yüksek sesle iç çektim.

Üzülmeyi bırakmam gerekiyordu.

Üzüntü ve ben arkadaş değildik. Üzüntüyü görmezden gelip yüzüme bir gülümseme yerleştirmekte çok daha iyiydim. Üzgün olmak en kötüsüydü.

Ben de durumumun olumlu yönlerini bulmaya çalıştım. Birincisi,

Kai sekste gerçekten iyiydi.

Gerçekten çok iyi.

Bu kesinlikle bir bonus oldu. Bundan emin için sonuna kadar gitmemize bile gerek yoktu.

Ve Fae Malikanesi çok güzeldi. Her yerde çılgınca büyüyen bitkiler vardı, bu da huzurlu hissettiriyordu. Her yer son derece rahat görünüyordu, açık ve doğal renklerle döşenmişti ve bu da rahatlık hissini vurguluyordu.

Ayrıca, harika bir havuzları vardı. Blair'inki kadar inanılmaz değildi ama büyüktü ve derin kısmı muhtemelen on beş yirmi metre derinlikteydi. Yani, alay edilecek bir şey değildi. Etrafında büyüyen bitkiler bir tür doğal sığınak hissi veriyordu ki bu da güzeldi.

Tüm bunların ötesinde, hiçbir şey
yoktu.

Fikirlerim tükenmişti.

Gözlerim biraz daha yandı ve gözyaşlarımı aceleyle sildim.

Belki de içimdeki Zora'yı nasıl yönlendireceğimi bulmam gerekiyordu. O benim en yakın olduğum kız kardeşimdi ve muhtemelen geri döndüğümde bana çok kızacaktı. Buna pek hazırlıklı değildim.

Ama her neyse, belki öfkemi kucaklayabilirim. Öfke üzüntüden daha iyi olabilir. Muhtemelen.

Kesinlikle kızmam gereken şeyler vardı. Kai'nin bana onunla çiftleşmekten başka seçenek bırakmaması gibi. Ve seks konusunda o kadar iyiydi ki ona karşı yumuşamaya başlamıştım.

Ve potansiyel arkadaşlarım olan erkeklerle olan arkadaşlıklarımı mahvetmesi. Ve hayatımın geri kalanında sadece ve sadece onunla beslenmek zorunda kalacağım gerçeğini. Ve eş bağımızı mühürledikten hemen sonra beni terk etmekten daha iyi seçenekler olduğunu kabul etmemesi. Ve-

Titrek bir nefes aldım.

Evet, kızgın olmak için hiçbir neden yoktu.

Yine de bu konuda çok fazla düşünmek istemedim. Eğer düşünürsem, en başta beni fae diyarına getiren aptallığım için kendime kızmaya başlayacağımdan oldukça emindim.

Ve kendime kızmak hiçbir işe yaramadı. Bu yüzden tavana odaklandım ve öfkemi bir kenara ittim.

Kız kardeşlerimi düşünürdüm.

Kahretsin, onları özledim.

Gözlerim tekrar yanmaya başladı.

Kötü karar.

Gerçekten kötü bir karar.

Birkaç damla gözyaşımı sildim ve kendimi tekrar zorladım. Oturmak ve sağlıklı düşünmek şu an için doğru bir hareket değildi.

Bakışlarım odayı taradı. Yan taraftaki rafta hiç kitap yoktu. Küçük bir masa vardı ama saksısını boğmaya çalışıyormuş gibi görünen küçük bir bitki dışında boştu.

Kendimi meşgul edecek hiçbir şey yoktu.

Bakışlarım kapısı açık duran banyoya kaydı. Küvet bile yoktu.

Kai ölmek mi istiyordu? Çünkü bir erkek, ölmek istemiyorsa, eşini en azından bir küvet olmadan bir mahkûm gibi bir odaya kapatmazdı.

Öfkeli bir hışımla banyoya girdim ve duşu açtım. En azından akan su düşüncelerimi bastırmaya yardımcı olacaktı.

Suyu açtığımda öfkeliydim ama en az iki saat geçmesine rağmen Kai'den, yiyecekten ya da odadan çıkış yolundan hiçbir iz alamayınca çok öfkelendim.

Kurulandım ve sarmaşıkları çekiştirerek odanın kapısına geri döndüm.

Lanet şeyler kımıldamadı.

Sesimi yükselterek, "Koridorda biri varsa Kai'ye söyleyin, eğer onu dışarı çıkarmazsa eşi onu öldürecek." diye seslendim.

Yanıt gelmedi.

Diğer tarafta bir hareket bile ben duymam.

Kapıya tekrar vurdum, daha yüksek sesle bağırdım, "Kralınızı öldürmekle tehdit ediyorum! Suikast girişimleri ciddiye alınmalıdır, hatta-"

Kapının etrafındaki titreşimler kayboldu.

Kai kapıyı açtığında öfkem kabardı, uzun sarı saçları ıslaktı ve yüzüne doğru kayıyordu.

"Siktir git," diye çıkıştım, yanından geçip gittim. "Ben senin tutsağın değilim ve hoşuna gitse de gitmese de kız kardeşlerimi göreceğim. Havuzuna geri dön ve hayatının geri kalanında Fae kadınlarını becererek eğlen, çünkü benim bu işle işim bitti."

Kai'nin elleri belimi kavradı ve beni yatak odasının kapısının hemen dışında durdurdu.

Arkamdan yaklaştı ve azgın ereksiyonunu kıkımda hissettim. Dudakları kulağıma değdi ve hain başım sanki erişimi hak ediyormuş gibi onun için yana eğildi.

O yapmadı.

Pisliğin tekiydi.

Arkadaşım olması beni kilitleyebileceği ya da kullanabileceği anlamına .

"Sevişmek istediğim tek kadın sensin Beş. Senden ayrıldığımdan beri Mistwood'da Fae topluyorum. Bildiğin gibi tutulmanın etkisine karşı koyabilecek pek fazla kişi yok. Beni ölümle tehdit ettiğinde sonuncusunu havuza atmıştım ve koridordaydım.

"Bunu hak etmiştin." "Bu

tartışılır, ama-"

"Aması yok, Kai." Ellerini kalçalarımın altına ittim ve havuza gitmek için bindiğim asansöre doğru yürümeye devam ettim. Çok dikkat etmiştim, böylece ayrılmam gerekirse nasıl çıkacağımı biliyordum.

Ki bu da oluyordu, belli ki iyi bir karardı.

"Seninle birlikte Mistwood'a gitmemem için hiçbir sebep yok. Aramızda mühürlenmiş bir eş bağı var. Kimsenin beni senden almaya çalışması için bir sebep yok. Havuzdayken senden , yani büyü yaymıyorum.

Benimle uğraşmak zorunda kalmamak için beni kilitledin ve ben bundan çok daha iyisini hak ediyorum. Kız kardeşlerimi görmeye gidiyorum ve eğer beni durdurmaya çalışırsan seni affetmeyeceğim."

Kai beni asansöre kadar takip ederken sessizdi.

Odasının bulunduğu katın düğmesine bastığımda bir şey söylemesini bekledim ama sessiz kaldı.

Tabii ki yaptı.

Öfkem her zamanki gibi azalmadı, birikti. Ve demlendi.

Ve onun temiz boxer külotlarından ve düğmeli gömleğinden bir çift daha giyerken düşünmeye devam ettim. Bir yanımda kendi kıyafetlerimi istiyordu ama dürüst olmak gerekirse, çoğu en azından biraz rahatsızdı. Ve Kai'nin gömleklerinin içinde olduğum gibi daha kapalı olmanın hoşuma giden bir yanı vardı. Seksapel için giyinmek uzun, çok uzun zaman önce eskimişti.

Yine de bu benim için hayatın bir gerçeği.

Sonunda lobiye ulaştığımızda gergindim. Sanki beni yakalamasını ya da onunla kalmam için beni zorlamasını bekliyor gibiydim.

O yapmadı.

"Vampirlere hangi yoldan gidiliyor?" Isırarak söyledim ve o da sağımı işaret etti. Eğer beni yanlış yöne götürüyorsa, bunun bedelini cehennemde ödeyecektim.

Ama neyse ki Malikânenin her kanadını birbirinden ayıran tarafsız binaya varmamız uzun sürmedi. Merkeze vardığımızda nereye gideceğimi tam olarak biliyordum ve yanımdaki koca piçi tamamen görmezden geldim.

Cehenneme kadar yolu var, umurumda değil.

Binlerce kez kullandığım Vampir Malikânesi asansörüne geldiğimizde, doğru katın düğmesine bastım. Sonra asansörün duvarına yaslandım ve kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Eğer sakinleşmezsem kız kardeşlerim beni gördükleri anda kızgın olduğumu anlayacaklardı.

Kai yavaş bir nefes verdi. Gerginliğini yaslandığımız duvardan hissedebiliyordum. "Bana kızgın olmanı anlıyorum ama lütfen krallığıma zarar verecek bir şey yapmamaya ya da söylememeye çalış. Şu anda savunmasız durumdayız."

"Böylece kibar olabilirsin," dedim

kesin bir ifadeyle. Kai yanıt

vermedi.

"Ne kadar kızgın olursam olayım, asla kimsenin hayatını riske atmam. Sen bir piç olabilirsin ama senin eşin olmanın burada bir sorumluluğum olduğu anlamına geldiğini biliyorum ve senden başka kimseye sorun çıkarmak gibi bir niyetim yok."

Ona kızgın olmama rağmen, halkının akıl sağlığı için onunla birlikte havuzda saatler geçirmiştım. Bu büyük bir fedakârlıkmış gibi davranmazdım ama onlar için olmasaydı bunu yapmazdım. Açıkçası, onları riske atacak hiçbir şey yapmazdım. Bundan kaçınabilsem bile.

Kapılar nihayet doğru katta açıldı ve ilk ben çıktım. Kai kaldı ama neyse ki bana dokunmaması gerektiğini anlamış gibiydi.

Bakışlarım önce Izzy'ye takıldı ve aptal gözlerim biraz acıdı.

Onlardan uzak olmaktan nefret ediyordum.

Kollarımı Iz'e doladım ve arkadaşı Kai'yi aileye kabul ederken o da bana sıkıca sarıldı.

"Sen iyi misin?" Izzy talep etti.

"Pekâlâ," diye mırıldandım saçlarına doğru, yüzeye çıkma tehdidinde bulunan gözyaşlarıyla savaşıarak.

Biri beni Izzy'den uzaklaştırdı ve yüzümü Zora'nın buklelerine gömüp artık durduramadığım gözyaşlarımı sakladım.

"Ne oluyor , Clem?" Zora öfkeyle fısıldadı. "Gecenin bir yarısı kaçıp gittiğine ve lanet olası bir fae kralıyla çiftleştiğine inanamıyorum ve-"

"Biliyor," dedi Avery nazikçe beni Zora'dan çekip kurtararak sarıldı.

"Döndüğüne sevindik. Yemekten sonra konuşuruz."

Kaçan birkaç damla gözyaşımı başımı salladım. "Kesinlikle. Açlıktan ölüyorum."

Zora Kai'ye ters bir bakış fırlattı.

"Hey, benim de sarılmaya ihtiyacım var," dedi Blair, yanıma gelip kollarını bana dolayarak.

Gözlerim yeniden yaşardı.

"Onu öldürmem gerekiyor mu?" diye mırıldandı. "Muhtemelen."

"Plan yapmaya başlayacağım."

Ağlamaklı bir şekilde güldüm ve beni göz kırptı.

Zora kolumdan tuttu ve beni daha önce Avery ile birlikte oturdukları sandalyelere götürdü. Beni sağındaki sandalyeye oturttu, sonra üçüncü bir sandalye kaptı ve onu da diğer tarafıma koydu.

Avery'ye işaret ettiğinde, Avery Kai'ye baktı. Benim bakışlarım da onunkileri takip etti.

Hâlâ kapının yanındaydı ve açıkçası biraz rahatsız görünüyordu. Porter ve Izzy ile konuşuyordu ve Porter onu hoş karşıladığını hissettirmeye çalışıyor gibiydi ama Izzy bunu yapmıyordu. Bu pek onun tarzı değildi. Aslında ona ters ters bakıyordu.

Muhtemelen gözyaşlarımı fark etmiştir.

Eğer böyle bir pislik olmasaydı, onun yanında kalırdım. Ki bu tamamen onun hatasıydı.

...ama aynı zamanda, onu içinde bulunduğu duruma *ben* sokmuştum. Fae dünyasına sürüklenmemdeki aptallığının sorumlusu bendim. Bir savaşı önlemek için beni korudu ve sonunda bana karşı bir tür sahiplenme duygusu geliştirdi, ama kendimi kaçırmasaydım bunların hiçbiri olmayacaktı.

Ve dürüst olmak gerekirse, diğer üç adaydan herhangi biriyle kurduğum eş bağının daha iyi olacağının hiçbir garantisi yoktu. Arkadaştık ama o sabah Kai'yi fae aleminde beceriyor olmamı umursayacak kadar benimle ilgilenmiyorlardı.

Yani ona karşı tam bir sürtük gibi davranamazdım. Bazı Őirretlikler hak edilmişti. Ama onu, bir nevi müttefiki ve kesinlikle bir nevi düŐmanı olan diŐer birkaç kralla birlikte, temelde ailemin partisi olan bir yerde terk etmek?

Bu çok uzaktı.

Zora'ya, "Sanırım Kai orada oturacak," dedim ve Avery'ye özür dileyen bir bakış attım.

Dudakları yukarı doŐru kıvrıldı.

Nadiren gereksiz Őirretlikten yana olurdu. En arkadaş canlısı ben olsam da, Şüphesiz aramızdaki en nazik kişi oydu. İyi ve arkadaş canlısı olmak birbirlerine eşlik etmek zorunda deŐildi.

Zora, Blair'in kayınbiraderi sahiplenmeden önce Avery için diŐer tarafındaki sandalyeyi kaptı.

Bakışlarım tekrar Kai'ye döndü ve onu bana bakarken buldum. Yanımdaki sandalyeyi işaret ettim ve kaşları hafifçe kalktı. Zaten izlemeyen kimsenin fark etmeyeceŐi kadar hafifçe.

Tekrar işaret ettim ve sonunda odayı geçip açık sandalyeye oturdu.

GümüŐ folyoya sarılmıŐ servis tabaklarıyla kaplı masaya odaklandım. Kız kardeşlerim ve ben her zaman en kuru hindi ile kutlama yapardık - onu kurutmadan nasıl piŐireceŐimizi asla bulamazdık - patates püresi ve Zora'nın yapmak için çok uzun zaman harcadıŐı süslü bir tatlı ile birlikte. Hepimizin aksine yemek yapmayı çok severdi. Mutfakta bok gibiydik.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Kai, Hale herkese mutlu Şükran Günleri dilerken ve birkaç kişi yemek tabaklarından folyo çekmeye başlarken.

"Bunu kendim için yaptım. Bunun alternatifi Porter'la garip bir Şekilde konuşmaya devam etmeni izlemektir." Zora'nın yaptıŐı belli olan muhteşem bir pastayı ortaya çıkarmasını izledim. Vampir Malikânesi'nin yemek salonunun dıŐındaki binada çok sayıda mutfak vardı ve oradaki oŐu insanın en azından yemeŐe katkıda bulunduŐu izlenimine kapıldım.

Onlardan biri olmayı dilemiş olsam da, bizim durumumuzda bu mümkün değildi.

Kai cevap vermedi.

Yalanıma inanıp inanmadığını ama pek de umurumda değildi.

O ve ben yemek boyunca konuşmadık; Zora ve Avery ile Vampir Malikânesi'nde kaçırdıklarım hakkında sohbet ettik ve kimse Kai ile aramda neler geçtiğini sormadı.

Herkesin bu konuşmanın kral orada değilken gerçekleşeceğini bildiğinden emindim.

Hale Kai'ye tutulmaları sorduğunda, dostum diğer krala havuzu büyümlle doldurduğumda çok yardımcı olduğumu söyleyerek beni şaşırttı.

Benim hakkımda güzel bir şey söylemesini beklemiyordum, bu yüzden garip bir şekilde nazikti.

Yemek bittiğinde ve herkes bir iki saat daha sohbet etmek için kaldığında, Hale'in ailesi ve Porter ile Izzy'nin yanlarında getirdiği birkaç kişi dışarı çıktı.

Sonra sadece ben, kız kardeşlerim ve aileye isteyerek ya da istemeyerek getirdiğimiz üç erkek kaldık.

"Bu partiyi havuza taşımalıyız," dedi Zora, Kai'ye az önceki gözyaşlarımı kesinlikle unutmadığını gösteren bir bakış fırlatarak.

"Anlaştık." Blair ayağa kalktı ve Hale de onunla birlikte kalktı.

Porter ve Kai'ye bakarak, "İçecek bir şeyler bulacağız," dedi. Fae

kralı hafifçe gerilmiş olsa da içime bir rahatlama yayıldı.

Neden gergin olduğunu anlamıyordum. Piç kurusu beni yatak odamızda terk ettikten sonra kelimenin tam anlamıyla bir odaya kilitlemişti, bu yüzden benden uzaklaşmaktan rahatsız olamazdı.

Kız kardeşlerimi odadan çıkarken takip ettim ve Zora arkasına bakmadan önce ayaklarımıza baktı.

"Bu da ne böyle?"

Neden bahsettiğini sormama gerek kalmadı.

"Çiftleşen fae'ler bir sarmaşıkla birbirine bağlanır. Sanırım birbirimizi terk etmemizi engellemesi gerekiyor. Gerçekten esnek ve aramızda kapalı kapılar ya da asansörler olsa bile kopmuyor gibi görünüyor."

Zora yüzünü buruşturdu. "Ürkütücü. Hatırlat da bir fae ile çiftleşmeyeyim."

"Genelde eş almaktan kaçınırlar, bu yüzden endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum." Hepimiz asansöre binip en üst kata çıkarken onun kolunu okşadım.

Hepimiz asmanın asansör kapılarının arasına sıkışmasını izledik. Kapıların açık kalmasını gerektirecek bir şey olduğunu fark etmemiş gibiydiler.

"Bu çok tuhaf," dedi Zora.

"Evet. Yine de sarmaşıkların avantajları var. Büyük

olanları." Hepsi bana baktı.

Onlara hızlıca gülümsedim.

"İkinizin arasında tam olarak ne oldu?" Izzy sordu.

Havuzun zemininde inerken Blair'e verdiğim özetin aynısını onlara da verdim ve koridorda ilerlemeye başladık. Muhtemelen baharatlı kısımları bir kez daha atlamalıydım ama bu benim tarzım değildi.

Hiçbirimizin mayosu yoktu ve sahiplenici arkadaşları sayesinde Blair ve Izzy için çıplak yüzmek yasaktı, bu yüzden ben hikayemi bitirirken ayaklarımız suda sallanarak havuzun kenarında oturduk. Odanın diğer tarafında birkaç kişi daha vardı ama bizi duymayacak kadar uzaktaydılar.

"Kahretsin." Izzy ağırlığını arkasında duran ellerinin üzerine verdi. "Durum tam bir karmaşa gibi görünüyor."

"Bu yetersiz bir ifade," diye kabul ettim.

"Tutulmalar onun düşüncelerini gerçekten ne kadar etkiliyor?" Avery merak etti. "Eğer diğer fae'ler akılsızca şehvetlerine, öfkelerine ve kim bilir başka nelere kapılmışlarsa, onun bazı davranışları da bundan etkileniyor mu?"

"Bilmiyorum. Fae aleminde tutulma sona erdikten sonra tamamen farklı bir insan gibiydi, ama orada daha yoğun olması gerekiyordu." Elimi saçlarımın arasında gezdirdim. Muhtemelen garip bir şekilde kuruyordu ama sorun değildi. Artık kimseyi etkilememe gerek yoktu ve bu durum cinsel çekiciliğimi de etkilemeyecekti. Ben çiftleşmiş bir kadındım ve eşim bir pislik olsa bile benden açıktı.

"Buradan nereye gideceksin?" Zora merak etti. "Vampir Malikânesi'ne geri dönüp ona canı cehenneme mi diyeceğim? Bunu hak ederdi."

"Bunu yapamam. Çiftleşmiş fae'ler birbirleri olmadan diyar diyar gezmezler ve o da burada yaşadığı kadar orada da yaşıyor. Asmadan bahsetmiyorum bile. Ayrıca, o kral. Ve görünüşe göre bu işi başka kimse istemiyor."

"O zaman ne yapacaksın?" "Hiçbir fikrim yok."

Havuzun diğer tarafında birkaç kişi sudan çıktı ve ben de kız kardeşlerime bakmadan önce yukarı doğru bir göz attım.

"Tüm sirenlerimiz yine bir arada," dedi adamlardan biri, sırtarak kollarını iki yana açarak. Colby'yi hemen tanıdım ve ona samimi görünecek bir gülümsemeye zorladım.

"Merhaba Colby." Neşeli olmaya çalıştım.

O ve ben, ben fae alemine götürülmeden bir hafta kadar önce takılmıştık, ki bu benim için neredeyse bir ay önceydi. Tekrar birlikte olmak için kesinlikle ilgi göstermişti. Diğer bazı erkeklerle olduğu kadar kötü olmamıştı ama onunla romantik olarak hiç ilgilenmemiştim.

Gözleri boğazıma takıldı ve genişledi. "Lanet olsun, çiftleştin mi? Kiminle? Birlikte olduğumuzdan beri sadece bir hafta geçti!"

Fae aleminde zaman çok farklı geçiyordu, bu tuhaftı. "Uzun hikâye," dedim zayıf bir sesle.

"Gerçekten uzun bir hikâye," diye kabul etti Zora.

Benimle Avery'nin arasına oturdu ve Avery'nin rahatsız olduğu belli olmasına rağmen yer açmak için yana kaydı. Blair de Avery'nin diğer tarafına geçti.

Bacağının yan tarafı benimkine baskı yapıyordu, bu rahatsız ediciydi ama zaten Zora'ya karşı ezilmiştim, bu yüzden kayabileceğim bir yer yoktu.

Arkadaşları Izzy'nin diğer tarafına oturdu ve bolca yer bıraktı. Onun aksine. Izzy'nin kiminle çiftleştiğini tam olarak biliyorlardı ve tahmin etmem gerekirse, onu kızdırma riskini göze almak istemiyorlardı.

Açıkçası Kai'nin başka bir adamın bacağının benimkine değmesine nasıl tepki vereceğini bilmiyordum, bu da beni biraz meraklandırdı. Onu test edecek kadar değil ama henüz adamlarımızdan bir iz görmemiştik, bu yüzden Colby'den kurtulmak için zamanım vardı.

"Acelem yok. Hikayeyi dinleyelim. Seni zorladı mı?" Colby yaklaşarak sordu.

"Tabii ki hayır," diye kaşlarımı çattım.

Izzy oturduğu yerden, "Uzaklaşmak isteyeceksin, dostum," diye uyardı. "Çiftleşmiş erkekler kadınlarına başka birinin sokulmasını pek hoş karşılamazlar."

"Dokuz gün önce benim yatağında olduğunu düşünürsek, bunun bir aşk evliliği olmadığı açık. I-"

Gözleri irileşti ve bir sarmaşığın onu geriye doğru çekmeden önce boğazına dolanıp sıkıldığını gördüğümde dudaklarım dehşetle aralandı.

Sarmaşıklar onu biraz gerimizde, çok kızgın olduğu her halinden belli olan bir Fae kralının önünde, yerden yüksekte tutuyordu.

Olduğum yerde donup kaldım, ne yapacağımı bilemedim.

Ve oh, *kahretsin*. Kai, Colby'nin söylediklerini

duymuş muydu? Bu çok kötüydü.

Ve garip.

Çok garip.

"Az önce eşimle aramdaki bağ hakkında söylediklerinizi tekrarlamak ister misiniz?" Kai sesini alçaltarak sordu.

Onu, kontrol altında tutmaya çalıştığı öfkesini duyabilecek kadar iyi tanıyordum. Colby boğuldu, ağzından tek kelime bile çıkmadı.

Hale, Kai'nin arkasından yaklaşıp elini omzuna koydu ve ne dediğini anlayamadığım bir şeyler söyledi.

Bir gergin an daha geçti.

Sonunda Kai Colby'yi serbest bıraktı.

Dizlerinin üzerine çöktü, nefes nefese kaldı ve boğazını tuttu.

"Kai!" Sonunda ayağa kalktım ama Colby'nin yanına falan koşmadım. Bunun duruma hiçbir faydası olmazdı ve kesinlikle dostumu sakinleştirmezdi.

Bakışları benimkilere kaydı ve öfkesi açıkça görülüyordu. "Sanırım gitmemiz gerekiyor," dedim.

"Emin misin?" Zora sordu, zaten yanımda duruyordu ve eli kolumdaydı.

Eğer isteseydim, benim için dostumla başa baş mücadele ederdi. Eğer tehlikede olduğumu düşünürse, ben istesem de istemesem de yapardı.

"Evet," dedim, hissettiğimden daha emin bir şekilde.

"Eşyalarını toplayıp Fae Malikânesi'ne getireceğiz," dedi Avery, ben odayı geçip Kai'nin göğsüne yaklaşırken. Beklediğim gibi kollarını bana dolamadı ama bir elini kalçama koydu. Tutuşu rahat bulduğumdan biraz daha sıkıydı ama durumu göz önünde bulundurduğumda onu suçlayamazdım.

Ondan gerçekten hoşlanmıyordum bile, ama başka bir kadın onun yanına sokulup bir hafta birlikte yattıklarını hatırlatsaydı sinirlenirdim.

önce. Bu gerçekleşmiş olamazdı, çünkü fae aleminde bizim için daha fazla zaman geçmişti ve o kelimenin tam anlamıyla yanımdan hiç ayrılmamıştı, ama yine de.

"Teşekkür ederim." Ona küçük bir gülümseme verdim.

"Kanadımızın içi onlar için güvenli değil," diye homurdandı

Kai. Oh.

Doğru.

"Seninle girişte buluşacağız. Hazır olduğunuzda Kai'nin telefonuna mesaj atın," dedim ve emin olmak için ona baktım.

Başını salladı.

Yine de eli kalçamda sıkılaştı.

Ben onu çekene kadar hareket etmeyeceğini düşünmeye başlamıştım. Ve gözlerinin tekrar Colby'ye sabitlenmesi bana gitmem gerektiğini söyledi.

"Numarası bende var," dedi Blair.

"Mükemmel."

Bununla birlikte, asansöre doğru geri dönmeye başladım ve Kai çok sert bir şekilde de olsa bana yakın kaldı.

Asansörler kapandığında rahatlamasını bekledim ama rahatlamadı.

Zemin katın düğmesine basarak Kai'nin göğsüne doğru geri adım attım ve sessizce bir sonraki hamlemi düşündüm.

Ona kızgın kalmalı mıydım? Özür mü

dileyecektim?

Onu bir şekilde sakinleştirmek mi?

Ona, açıkça mücadele ettiği sahiplenme duygusuyla savaşmayı *hak ettiğini* mi söyleyecekti?

Bilmiyordum.

Yine de bir şeyler yapmalıydım, bu yüzden boğazımı temizledim. "Bak, ben-"
Ne söyleyeceğimden tam olarak emin olmadan başladım.

Ne olduğunu anlamama fırsat kalmadan asansör orta katlardan birinde durdu
ve kapılar açıldı.

İki adam ve bir kadın içeri girip kaçırdığımız bir şeye gülmeye başlayınca
gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Adamlardan biri bana sııttı ve karnım sıkıştı. Kahretsin.

Onu ben de tanıyordum.

Onu da *becerdim*.

Ve yüzündeki hınzır sırıtış herkese birlikte yattığımızı söyleyebilirdi.

Özellikle de herhangi biri kim oldubir aşırı sahiplenici,
çiftleşti fae Bir tutulmanın ağırlığı altında debelenen piç
kurusu.

Kai arkamdan homurdandı ve ben de kapıları açık tutmak için

düğmeye bastım. "Dışarı çıkın," diye emrettim ve üçü de itaat etti.

Kapılar kapanmaya başlarken yattığım adam omzunun üzerinden bana son bir
kez baktı ve kalbim sıkıştı.

Etrafımızdaki sarmaşıklar patladı ve Kai hışımla içeri girerken kapıları
parçalayarak açtı. Kahretsin.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Vampirlere "Gidin!" diye bağırarak kendimi onun peşinden dışarı attım.

Sarmaşıklar onlara doğru fırladı, hızlarını kullanamadan onları yakaladı ve
artık kaybedecek zamanım olmadığını biliyordum.

"Kai." Onlarla öfkeli kralın arasına girdim. Ellerimi yüzüne koyarak çenesini
kendime doğru indirdim.

Gözleri onların üzerindeydi ama sarmaşıkları ayak bileklerime dolanmıştı. Vampirlerle saldırdıklarından çok daha yavaş hareket ediyorlardı, bu da bana onları bilerek hareket ettirmediğini düşündürdü.

Onu ikna edecek kadar iyi tanımıyordum, bu yüzden elimdeki tek gerçek aracı kullandım ve kulağına doğru eğildim.

Sesime sihrimi katıp fısıldarken kalbim hızla çarpıyordu: "Beni bu koridorda becermeni istiyorum. Sence kamera var mıdır? Kimsenin bizi görmesini istemiyorum."

Hırladı, kolu belime dolanıp beni göğsüne doğru çekerken vücudu şiddetle titriyordu. Ereksiyonu devasa boyutlardaydı ve karnımı zorluyordu.

Belirgin öfkesine rağmen gözleri tavana dikilmiş, kameraları arıyordu.

Orada olduklarını biliyordum.

Her yerdeydiler.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve büyümün çok daha yoğun bir dozunu ona uygularken tekrar titremesini sağladım. "Asansörde hiç kamera yok. Sinir bozucu vampirleri bırak ve beni istediğin gibi sahiplen. Sana ihtiyacım var."

Bu bir yalandı.

Asansörde kameralar vardı. Blair onları benim için silerdi. Cevap olarak sadece hırladı.

Ama bir kalp atışı sonra, elleri kıcımdaydı ve beni asansöre doğru sürüklüyordu. Vampirlerin ağır bir gümbürtüyle yere çarptığını duydum ve onlar için içten içe irkildim.

Ama hey, kışkırlarını çürütmek kafalarını kaybetmekten daha iyiydi.

Geçerken asansörü durdurmak için düğmeye bastım ve sarmaşıklar kapılardan kayboldu. Metal metale sürtünürken birkaç cırtlak ses çıkardılar. Kai kesinlikle onları ezmişti. Onun adına Hale'den özür dilemem gerekecekti.

Kai bir eliyle ödünç aldığım tişörtümü göğüslerime kadar çekerken, diğer eliyle boxer-şortumu aşağı itti ve sert bir hareketle üç parmağıyla içimi doldurdu.

"Kahretsin, bu konuda çok iyisin," nefes nefese kaldım. "Sen benimsin," diye hırladı.

"Evet, öyleyim."

Kai elini çekti, sikini serbest bırakmadan önce kayganlığımı girişime doğru sürükledi. Beni asansörün duvarına sabitledi ve sikinin ucunu girişime dayayarak öfke dolu gözlerle bakışlarımı karşıladı.

"Dokuz gün önce kimin yatağındaydın, Clementine?"

"Senin." Teknik olarak onun odasında uyuyordum ama bunu belirtmenin değildi.

Parmaklarımı saçlarına daha da gömdüm, kalçalarımı eğmemeye ve sadece onu almaya çalıştım. Beni nasıl bu kadar çabuk tahrik ettiğinden emin değildim ama sanırım vahşi, talepkâr sahipleniciliği beni tahrik etmişti.

"Hayatının geri her geceyi kimin yatağında geçireceksin?" "Senin."

"Peki sen kime aitsin?"

"Sen, Kai." Sonunda sikini sert ve hızlı bir şekilde içime sokarken kelimelerim nefes nefese çıktı.

Sırtım kamburlaştı.

Tüm vücudum kamburlaştı.

Büyüktü ama bundan da öte, *elektrikliydi*. Büyüsü ve vücuduyla ilgili bir şey çok etkileyiciydi.

Çok güçlü.

Her şeyin üstünde.

Çekildi ve beni tekrar doldurdu, ve tekrar, nazik, dikkatli ya da başka bir şey için zaman ayırmadan. Normalde bu benim için yeterli olmazdı ama aramızdaki hiçbir şey normal değildi.

Beni çok şaşırtan bir çığlıkla boşaldım. Hırladı ve beni daha sert becerdi, beni zevkiyle doldururken şiddetle zonkluyordu. İyi ki implant taktırmıştım, çünkü doğum kontrolüyle ilgili bir konuşma yapmamıştık.

"Vay anasını," diye nefes nefese kaldım, hâlâ saçlarını tutuyordum. "Vay canına."

Kai içimden çıktı ve geri çekildi, gözleri içimi yakıyor ve göğsü şiddetle inip kalkıyordu. "Odamıza geri dönüyoruz."

"Tamam. Neden?" Ben de nefesimi tutuyordum, az önce yaptığımız şeyden neden benim kadar heyecanlı görünmediği konusunda biraz kafam karışmıştı. Bacaklarım titriyordu ve onun salgısı kalçalarımın iç kısımlarına damlıyordu ve ben buna bayılıyordum.

"Sana ihtiyacım var," diye , sanki kelimeleri

söylemek canını yakıyormuş gibi. Ama ben yine de

onları sevdim.

O da en az benim kadar zevk *almıştı*. Güneş tutulması onu daha fazlası için zorluyordu.

"Tamam." Asansörü yeniden çalıştırmak için düğmeye bastım, sonra kemer halkalarından birini tuttum ve onu daha yakına çektim. Kot pantolonunun düğmesiyle boğuştu ama ben ona yaslanınca pes etti.

Ödünç aldığım gömleğimi kalçalarımın altına aşağı indirebildiği kadar indirdi, sonra bir kolunu belime doladı. Diğer göğsümün üstünden geçti ve ağırlığı bir şekilde rahatlatıcıydı.

Kai kulağıma, "Eğer becerdiğin başka biri bu asansöre binerse, onları öldürürüm, sonuçları ne olursa olsun," diye mırıldandı.

Titrememe engel olamadım. Titrediğimde beni çekti.

"Onun yerine beni onların önünde becermelisin," fısıldadım. "Bu daha anlamlı olurdu."

Kıkırdadı ama sesi alçak ve ölçülüydü. "İfadeler umurumda bile değil. Ben paylaşmam."

"Teknik olarak paylaşmak sayılmaz. Bizden önce onlarla birlikteydim-

" Boğazımın kenarını sertçe emdi ve ben de keskin bir nefes aldım.

Belli ki konuşmayı kesmem gerekiyordu.

Sarmaşıkları çıplak bacaklarıma daha da dolandı, ama neyse ki başka bir felaket olmadan zemin kata ve Fae Malikanesi'ne geri dönmeyi başardık.

twelve
CLEMENTINE

Odamıza dönmeden hemen önce Kai aniden durdu. Göğsü hâlâ sırtıma değiyordu ve kolu belimdeydi, ben de durdum.

Vücudundaki tüm gerilim boşalmış gibi görünürken yavaş ve rahatlamış bir nefes verdi. Omzumun üzerinden baktığımda gözleri kapalıydı.

"Güneş tutulması şimdiden bitti mi?" Ben sordum.

"Evet. Fae aleminde iki buçuk gün. Kısa ama alışılmadık değil."

"Pekala, bu iyi. Fae'leri kontrol etmemiz gerekiyor mu, yoksa..." Bir sonraki adımın ne olacağından emin olamadığım için konuyu kapattım.

"Hayır. Herkes kendini odasına kapatıp büyüünün etkisinden kurtulacak. Şu anda diyarın bensiz idare edebileceği kadar kısa sürdü. Babamın günlüklerine geri dönmem gerekiyor."

"Tamam. Yardım etmemi ister misin?"

Sürekli tutulmaları nasıl durduracağına dair bir cevap aradığını biliyordum. Babasının bunlara sebep olacak bir şey yaptığını düşünüyordu.

"Hayır." Sesi beklediğimden daha sertti. Arkamı dönmemi sağlayacak kadar sertti.

"Harika. Zaten banyo yapmak istiyorum."

Ellerini belimden çektim ve odamıza doğru yürüdüm.

Duygusalılık gözlerimi yeniden yakmıştı.

Dürüst olmak gerekirse, tutulmanın bitmemiş dilerdim. En azından gökyüzü berbat durumdayken beni istiyordu.

Onun eller yakalandı benim kalçalar sadece sonra I
yapılmış o içine ve oda. "Clementine..."

"Ne?" Başka bir şey söylememek için yanağımı ısırdım.

Sert bir nefes verdi. "Öyle demek istemedim. Başka bir şey olsaydı yardım etmene izin verirdim ama babam... o zalim bir pislikti. Günlükleri karanlık. Onun zihninde olmak istemezsin. Ben de orada olmak istemiyorum."

Yavaş yavaş, acımın bir kısmı akıp . "Oh."

"Seni incitmeye çalışmıyorum," dedi alçak bir sesle, sonra nihayet kalçalarımı bıraktı ve boğazını temizledi. "Kız kardeşlerin eşyalarını bıraktıktan sonra kaleye geri dönmeliyiz. Dünya tarafında fazla zaman kaybetmeden günlerce günlükleri araştırabilirim."

"Pekala. Gerçekten tutulmaları durdurabileceğini düşünüyor musun?" "Bilmiyorum. Yine de denemek zorundayım."

Dudağımı ısırdım.

Yapmak zorunda *değildi*.

Denemekten vazgeçebilir ve tüm zamanını diğer fae'lerle sevişerek ve öldürerek geçirebilirdi. Tahtı başka kimse istemiyordu. Kimse bir şeyleri düzeltmeye çalışmayacaktı.

Ve bu bir adam için çok büyük bir baskı demekti.

Banyonun girişine kadar gelmiştim ki aklıma gelen bir fikirle durakladım ve gözlerimi kapattım.

Bunu dile getirmemeliyim. Ona kızmalı ve mesafe koymalıyım.

Ama kendimi şöyle demekten alıkoyamadım: "İstersen okurken ayaklarını küvetimin içine sokabilirsin. Sihrim suyu arındıracaktır. Karanlığa biraz yardımcı olabilir."

Omzumun üzerinden bakmadım.

Teklifimin onu rahatsız edip etmediğini ya da bunun tuhaf olduğunu düşünüp düşünmediğini bilmek istemiyordum.

Hemen cevap vermedi. Görünüşe göre beni nasıl geri çevireceğinden emin değildi.

"Aptalca bir fikirdi. Boş ver." Midem sıkışmış ve kalbim biraz ağrıyarak banyoya doğru yürüdüm.

Pislik arkadaşşıma iyi davrandığım için hak ettim.

Suyu açtım ve asansörde yaptıklarımızı hatırlatan kalçalarımın arasındaki yapışkanlığı görmezden gelerek ödünç aldığım kıyafetleri çıkardım. Yine de yanaklarım ısınmıştı. Hâlâ Blair'den o görüntüleri silmesini istemem gerekiyordu.

Her zamanki gibi kenarına tüneyerek ayağımla gideri tıkadım. Kai'nin küveti muhteşem, ayaklı bir küvette ve ben orada yaşıyor olsaydım kesinlikle çok fazla kullanılırdı. Muhtemelen hiçbir zaman gerçekleşmeyecek olsa ikimiz de sorunsuzca sığabilirdik.

Kenarı gülünç derecede rahatsız ediciydi. Fae diyarındaki mükemmel küveti kesinlikle onu yenmişti.

Başımı omzuma yasladım ve göz ucuyla bir hareket gördüğümde başımı yana çevirdim.

Kai temiz bir çift gri eşofman ve beyaz bir tişörtle banyoya girdi. Bir elinde telefonu, diğerinde babasının günlüklerinden biri vardı.

Gözleri hemen benimkilerle buluştu ve kaşlarımı çatmamaya çalışırken tamamen başarısız oldum. Genelde duygularımı en azından biraz gizleyebilirdim ama son bilmem kaç saat içinde yaşadıklarımızdan sonra bu mümkün değildi.

Banyoyu geçip yanımıdaki küvetin kenarına oturduğunda suya baktım. Telefonun sesini açtıktan sonra cebine soktu ve eşofmanını dizlerine kadar sıyırdı.

Bakışlarım hâlâ kumaşı zorlayan bariz ereksiyona gitti. "Tutulmayla birlikte arzunun da kaybolduğunu sanıyordum."

Homurdandı.

Gülümsememi bastırmak zorunda kaldım.

"O ağaçtan düştüğün andan beri seni istiyorum. Hiçbir yere gitmiyor."

"Yine de düzüştük. Bunun istemek konusunda yardımcı olduğunu varsayıyorum." "İstemeye hiçbir şey yardımcı olmaz." Babasının günlüğünü açtı.

Küvetin ince kenarının, orada oturmaya devam edersek ikde kışını kesecekmiş gibi hissettirdiğinden bahsetmedim.

"Fikrimin aptalca olduğunu söylemiştin," .

"Ben öyle bir şey demedim. Benim böyle düşündüğümü varsaydınız." "Bu eğitimli bir tahmindir."

"Sana hiç hakaret etmedim ve şimdi de etmeye niyetim yok."

"Bu saçmalık," diye karşılık verdim. "Kaç kere benim zayıf olduğumu söyledin? Ya da kimsenin benimle çiftleşmek istemeyeceğini mi? Ya da-"

"Zayıf olmak bir özelliktir, kusur değil. Keşke hiç dövüşmeyi öğrenmek zorunda kalmasaydım ama işte buradayız."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Şaka yapıyorsun." "Hayır."

"Belki de sadece delirmişsindir. Nasıl dövüşeceğini bilmek sana güç verir. Kimseye güvenmek zorunda değilsin."

"Bilmeye ihtiyaç duymamak, sizi koruyabilecek ve korumuş olan insanlara sahip olduğunuz anlamına gelir. Bu da güvenlik anlamına gelir."

"Benim *hiç* güvenliğim olmadı, Kai. Küçüklüğümde beri kimseye güvenemeyeceğimi biliyordum. Annem bana sürekli sihrimi kullanmayı öğretti, çünkü alternatifi başkasının beni almasına izin vermektir. Nasıl dövüşüleceğini bilmiyordu, bu yüzden bana kendimi korumayı öğretebilmesinin tek yolu buydu. Kendinizi nasıl savunacağınızı bilmemek sizi kolay hedef haline getirir ve bu korkunç bir şeydir."

Kai bir an sessiz kaldı. Uzun,
çok uzun bir an.

"Curtis'in istediği kişi sendin. Tüm kız kardeşlerinin Vampir Malikânesi'ne taşınmasının sebebi sendin," dedi sonunda.

"Evet. Beslenirken onunla karşılaştığımızda bizi güvende tutmak için sihrimi kullandım. Bu yüzden bana ihtiyacı olduğuna karar verdi."

Kai sert bir nefes verdi. "Keşke hayatta olsaydı da onu öldürecek kişi ben olsaydım."

"Hayatının geri kalanını benim için insanları öldürerek geçirebilirsin." Dizini okşadım, sonra suya girdim. Dolu değildi ama küvetin keskin çıkıntısına daha fazla dayanamadım.

"Vampir Malikânesi'ne geri dönebilir miyiz bilmiyorum," dedi, su göbeğimin etrafında kayarken bakışları üzerimdeydi, göğüslerime asla ulaşmıyordu. "Bir daha biri sana öyle bakarsa ölür."

"Hale ve kız kardeşlerim seninle çiftleştiğimi yayacaklar. İnsanlar senin sarmaşıklarına ne olduğunu konuşacak. Kimse bu hatayı bir daha yapmayacak, herhangi birinin sahip olabileceği kalıcı duygular ne olursa olsun."

"Sence kalıcı hisleri var mıdır?" Sesi tekrar alçaldı. Bakışlarında beklemediğim bir yoğunluk vardı.

"Colby belli ki . Onun için sadece bir hafta önceydi. Onu daha önce duydunuz."

Kai gerildi.

"Bu bir daha olmayacak," dedim hemen. "Hareket etmeliydim. O an ne yapmam gerektiğinden emin değildim ama şimdi anlıyorum."

"..." Hala gergindi. "Neye gitmiyorum?"

"Başka ortaklar aramak mı?" Kelimeleri söyleyebilmek için dişlerini sıkmak zorunda kaldı.

Bir kaşımı kaldırdım. "Seks yapmaktan kaçınacak mısın yoksa azgın olduğumda beni geri mi çevireceksin?"

"Siktir, hayır." Kelimeler hırıltılıydı.

"O zaman neden başka partnerler aramam gereksin ki? Sana söyledim, zaten çoğu beni tatmin edemez. Belli ki sen tatmin edebilirsin."

Cevabım onu biraz sakinleştirmiş gibiydi. Şaka zamanı gelmişti.

"Küvetin kenarı henüz kışını ısırmadı mı? Belki de seninkindeki tüm kaslar benimkinden daha az hassas yapıyordur."

Beni gülümseten ani bir kahkaha attı. "Ben iyiyim."

"Oh, güzel. O zaman burada benimle okumak zorunda değilsin." Yayılma gösterisi yaptım.

Bir an beni inceledi. Uzun bir an.

Ne aradığından emin değildim ama sonunda "Ya öyleyse?" dedi. Omuz silktim. "Büyük bir küvet. Yer açmaya ikna olabilirim." Bakışlarında bir şey değişti. Yumuşadı belki de.

Günlüğü bana uzattı. Elim hâlâ kuruydu, bu yüzden tereddüt etmeden kabul ettim.

Tişörtünü kafasından sıyracak kadar uzun bir süre dışarı çıktı. Eşofmanları ve iç çamaşırları da onu takip etti.

Küvete girip yanıma ereksiyonuna bakıp ağzımın suyunu akıtmamaya çalıştım ama tamamen başarısız oldum.

"Sana hiç kocaman olduğunu söyleyen oldu mu?" Hâlâ sikine bakarak sordum.

Yavaş ve seksi sırtışına engel olamadı. "Beni bir de Fae aleminde görmelisin." Ohh.

Orada her şey daha büyüktü.

Evet, lütfen.

Çiftleşmeden önce onu nasıl çıplak görmemişim?

Bu resmen bir suçtu.

"Eğer orada seks yaparsak beni öldüreceksin," dedim, o küvete yerleşip günlüğü geri alırken ben de küvete yaslandım. Kollarım dizlerime dolandı. "Dev yarakla ölüm. Ne ölüm ama."

O güldü, ben de gülümsedim.

Sesindeki bir şey çok kaygısızdı ve ondan daha önce duyduğum ya da gördüğüm her şeyden çok farklıydı. Daha önce hiç *sakin* görünmemişti. Gördüğüm kadarıyla değil. Belki de bu bir şekilde benim hatamdı.

Ya da belki de çok sık sakinleşmiyordu. Bunu sadece zaman gösterecekti.

Günlüğünü açtı ve okumaya başlarken onu dikkatle izledim. Gözlerindeki mizah çabucak kayboldu.

Sakinlik de öyle.

Vücudu biraz daha gerildi ve ben de daha hızlı arıtmak için suya biraz büyü .

Gözleri kapandı, çenesi sıkıştı. Oops.

Belki de sihrimi biraz fazla kullandım.

İşaret etmek yerine, bir dakika sonra gözlerini açtı ve babasının günlüğüne yeniden odaklandı. Aletinin günlüğün altında sarsıldığını görebiliyordum.

ama konuyu açmadı.

Odaklanmak istedi.

Küvette daha derine battım, ayaklarımla kazara ereksiyonuna çarpmamak için bacaklarımı bir tarafa koymaya dikkat ettim. Başım yüzeyin altına kaydı ve sırtüstü uzandım. Ön kolu dizime dayanmıştı ve bu iyi hissettiriyordu.

Tam olarak Beyaz Atlı Prens hayallerimdeki seks ve çikolata dolu bir banyo değildi... ama Kral Huysuz ile aynı küveti paylaşmak o kadar da kötü değildi.

Belki de güzeldi.

Kai dizimi sıkmadan önce su yüzeyinin altında ne kadar kaldığımdan emin değildim.

Bir yanım henüz seks yapmaya hazır olup olmadığını merak ediyordu ama suyun içinden ona baktığımda elinde telefonunu gördüm.

Kız kardeşlerim eşyalarını hazırlamış olmalı.

Doğrudum ve bakışları benimkilerle buluşmadan önce uzun bir süre göğüslerimde oyalandı. "Kız kardeşlerin buraya geliyor."

Görünüşe göre haklıymışım.

Küvetin içinden kayarak çıktım ve duş ile küvetin arasında asılı duran yumuşak, beyaz bornoza uzandım. Parmaklarım bornozu tutamadan durdu ve ona dönüp baktım. Başka havlu görmemiştim.

"Onu senden sonra kullanacağım. Zaten sen benden daha küçüksün," dedi.

"Teşekkürler." Kız kardeşlerim çok fazla beklemek zorunda kalmadan aşağıya inebilmek için üzerimi çabucak kurulayarak giydim. Kai'ye geri verdim ve giymeden önce kumaştan yayılan kokumu içine çektiğini fark ettim.

Bir yanım bunu hayal ettiğimden emindi, bu yüzden salladım ve dolabına doğru ilerledim. Çok büyüktü ve neredeyse dolu bile değildi. Bir sürü kıyafetim vardı ama ben bile o dolabı dolduramazdım.

Gömleklerinden birini daha başıma geçirirken beni yakaladı ve gömme çekmecelere doğru giderken yanımdan geçerken eli çıplak belimi sıyırdı.

Bir kot pantolon ve düğmeli bir bluz giymişti ve benimle küvette tanışırken giydiği gündelik kıyafetleri bir kenara bırakması beni hiç şaşırtmamıştı. Onu daha önce hiç eşofmanla görmemiştim, bu yüzden çevresindekilerin yanında asla bu kadar rahat giyinmediğini biliyordum.

Sadece ben.

Bu da beni özel hissettirdi.

"Tekrar kendi kıyafetlerimi giyeceğim için heyecanlı mıyım karar veremiyorum. Seninkiler daha rahat," dedim birlikte odadan çıkarken. Fae meyvesi çalısına tekrar baktım ama bir tane bile koparmadım. Hâlâ tam olarak ne olduklarını ya da yemenin güvenli olup olmadığını bilmiyordum.

"Eğer geri kalan kıyafetlerin de ağaçtan düştüğünde giydiğin bluz gibiyse, onları giymen için de heyecanlı değilim."

Gözlerimi devirdim. "Eşinin seksi giyinmesinden hoşlanman gerekir, Seven."

"Bunu sadece benim gözlerim için yapıyor olsaydın, yapardım."

Asansörde Paul ve Austin ile karşılaştık ve Austin hemen Kai'nin yanına geçerek Malikâne ile ilgili bir konuyu gündeme getirdi. Paul diğer tarafıma geçti.

bakmıyordu ama bakmaktan da kaçınmıyordu. Bu iyiye işaret gibi görünüyordu.

"Kalede olanlar için çok üzgünüm," dedim sessizce. "Kai'nin bunu yapacağından haberim yoktu. Sizi yönlendirmek istememiştim."

"Bunun için endişelenmeyin. Hiçbirimizle izin vermeyeceğini hepimiz biliyorduk."

Gözlerimi kırptım. "Yaptın mı?"

Paul sırtıttı. "Seni onun odasında yatırdı, onun kıyafetlerini giydirdi ve sana bir lakap taktı. Seni güldürdüğümüzde ya da gülümsettiğimizde de bize ters ters baktı. Adam genellikle kimseye iki kere bakmaz, güneş tutulması sırasında bile. Temizlikçiler bile onun odasına girmez."

İçimde bir şeyler ısındı. Belki de kalbimdi. "Oh."

"Başından beri onun olduğunu biliyorduk, bu yüzden gerçekten

endişelenmeyin." "Ama daha önce beni tamamen görmezden geliyordunuz."

"Güneş tutulması sırasında kralın eşine çok yakından bakmak, bizi öldürtecek şekilde seni düşündüğümüzü ima eder."

"Bunu hiç düşünmemiştim."

Başını salladı. "Fazla düşünme. Senden hoşlanıyoruz. Onun için

iyisin." Dudağımı ısırdım.

Asansörün kapıları açıldı ve Paul ile Austin ilk bizim çıkmamızı beklerken Kai'nin eli belimle buluştu.

Dışarı çıkarken Kai, "Başa çıkamayacağın bir şey olursa bana haber ver, daha erken geliriz," diye talimat verdi.

"Elbette," diye kabul etti Austin.

Koridorda ilerledik ve Kai elini çekmedi. Neden bana dokunuyordu?

Birkaç kez döndükten sonra, bizi takip eden biri var mı diye arkama baktım ama alan boştu.

Hmm.

Belki sadece istemiştir?

Bu fikir hoşuma gitti.

Hem de çok.

Kız kardeşlerimin hepsi Fae Malikanesi'nin hemen içindeki koltuk ve sandalyelerde oturuyorlardı, her birinin elinde bir bavul ve bir spor çantası vardı.

"Bunların hepsi benim olamaz," diye itiraz ettim, hepsine sarılıp merhaba dedikten sonra. Zora homurdandı. "Cehennem gibi olamaz. Senin alışveriş sorunun var."

Sinirlenip sinirlenmeyeceğini merak ederek Kai'ye baktım ama onun beni merakla izlediğini gördüm.

Belki biraz mizah bile.

"İstersen onları odana çıkarmana yardım edebiliriz," dedi Avery, konuyu yumuşak bir şekilde değiştirerek. Ona minnettar bir bakış attığımda bana göz kırptı.

"Ben hallederim," dedi Kai.

"Bir süreliğine fae diyarına gidiyoruz ama bir iki gün içinde döneceğiz," dedim ve onay için ona baktım. Başını salladı ve ben de yeniden kız kardeşlerime odaklandım. "Döndüğümüzde sana mesaj atarım."

"Bu bana şunu hatırlattı..." Zora cebinden telefonumu çıkardı ve bana uzattı. "Eminim bunu özölüyorsundur."

"Başta öyleydi ama bir süre sonra yanımda olmaması hoşuma gitmeye başladı," diye itiraf ettim, cebime sokmaya başladım ve sonra pantolon giymediğimi, dolayısıyla cebim olmadığını fark ettim.

Kai elini uzattı ve ben verdiğimde onun elinin içine koydu.

Kız kardeşlerim dışarı çıkmadan önce birkaç dakika daha sohbet ettik ve beni eşimle baş başa bıraktılar. Eşyalarımın bir kısmını onun dolabına koyacak ve bir kısmını da fae diyarı için yeniden paketleyecek kadar uzun bir süre odamıza geri döndük.

Hazır olduktan sonra telefonumu çıkarıp Blair'e kısa bir mesaj gönderdim.

BEN

Bugün için güney asansöründeki güvenlik görüntülerini silebilir misiniz?
Lütfen?

BLAIR

Çoktan
yaptım.

Eşinizin sahipleniciliğinin haberi çoktan yayıldı.

BEN

Olması
gerektiği gibi

BLAIR

Lol

Şimdi işler daha iyi mi?

BEN

Oraya ulaşmak

Yakında
konuşuruz

BLAIR

K

Seni seviyorum ve
güvende ol

Öpücüklü bir emoji gönderdim, sonra telefonumu kapattım ve Kai'nin her zaman açık bıraktığı komodinin yanına götürdüm. Onunki çoktan fişe takılmıştı.

"Hazır mısın?" sordu, omzunda kocaman bir spor çantası ve elinde başka bir çanta vardı.

"Mmhm." Önüne çıktım ve boştaki kolunu belime doladı. "Beni diyarda nasıl bulduğunu hiç anlatmadın."

"Daha düşük büyüye sahip Fae'ler nereye ışınlanacaklarını seçemezler. Alem onları her zaman oraya koyar."

"Ya daha büyülü biri tarafından kaçırılmış olsaydım?"

Yüz ifadesi hafifçe karardı. "O zaman seni takip eder ve onu öldürürdüm."

Kulağa çok basitmiş gibi geliyordu ama öyle olmadığını biliyordum.

"Bunu yaptığın için teşekkür ederim. İtiraf etmekten hoşlanmasam da hayatımı kurtardın."

"Fae'lerimi kontrol edemediğim için tehlikedeydi."

"Siz bir diktatör değilsiniz. Onları hiçbir şey yapmaya zorlamıyorsun. Güneş tutulması sırasında onlarla birlikte yüzmeye karar veren aptal bendim."

"Seni savunmak için söylüyorum, su onları ayın büyüünden büyük ölçüde korudu. Seni kaçıran piç kurusu bunu açık bir zihinle yapmaya karar verdi ve bunun için öldü."

Gözlerim büyüdü. "Öyle mi yaptı?"

"Elbette yaptı. Fee olmayan birini diyara sürükledi, bir kadını kendisiyle çiftleşmeye zorlamaya çalıştı ve üstüne üslük neredeyse bir savaş başlatıyordu."

O böyle söyleyince, sanırım mantıklı geldi.

Kai bir an tereddüt etti ve sonunda, "Seni odamızda bıraktığım için özür dilerim. Ve seni alt kata kilitledim. Düzgün düşünemiyordum ama daha iyi bir fikir bulmak için zaman ayırmalıyım." Kelimeler sert ama samimiydi.

"Sorun . Bir daha olmayacak, değil mi?"

"Muhtemelen."

Gözlerimi devirdim ve dudakları gülümsemek için savaşıyormuş gibi seğirdi. Kai beni kendine çekti, sonra da bizi diğer yatak odamıza geçirdi.

Bunun benim yeni normalim haline geldiğine inanamasam da, şekilde gerçekten olmuştu.

thirteen

K I A

Clementine'e şatonun kütüphanesini gösterdim, o da bir yığın aşk kitabı çıkardı ve birlikte bir kanepenin iki yanına oturduk. Son tutulmadan bu yana her şey temizlenmişti ve herkes, diyar huzur içindeyken genellikle olduğu gibi sessizdi.

Onu şatodan kısa bir mesafede bulunan sahile götürmek ve küçümsediği fae diyarının avantajlarını göstermek istesem de bunu yapamayacağımı biliyordum. Okumam gereken çok fazla günlük vardı. Okyanusta yüzmek isteyebilirdi ama dalgaların altındaki yaratıklar çok tehlikeliydi.

Kalede bir havuz inşa etmenin bir yolunu bulmalıyım.

Ya da yakındaki bir gölet veya gölü temizleyin ve etrafına hiçbir şeyin giremeyeceği bir yapı inşa edin.

Yapmak istediğim en son şey olmasına rağmen kendimi babamın günlüklerine yeniden odaklanmaya zorladım.

Günün son birkaç saatini o kanepenin kendi tarafında geçirdi, ben de kendi tarafımda.

Sonunda birlikte odamıza döndüğümüzde, onu daha fazla kıyafetle uyuması gerektiği konusunda uyardım ve o da bana gözlerini devirdi.

Beni sertleştirdi.

Onun yanında hiç yumuşak davranmamıştım. Ona olan arzum, asansörde sikimin üzerinde çözülmesiyle daha da artmıştı ve sarmaşıklar, onları ne kadar zapt etmeye çalışsam da ben uyurken buna karşılık veriyordu.

"Sarmaşıklarını seviyorum, Seven. Eğer beni becermek istiyorlarsa, bununla ilgili bir sorunum yok," dedi yatağıma kayarak. Giysilerini paketinden çıkardığımızda bile benim gömleğimi giyme zahmetine katlanmamıştı.

Onu onların içinde görmek hoşuma gidiyordu, bu yüzden şikayet etmeyecektim.

Sanki sarmaşıklarımın kendi akılları varmış gibi konuştu. Sanki sadece benim kontrol edilemez bir uzantım değillermiş gibi. Ben zaten aksini açıklamıştım, o yüzden açıklama zahmetine girmedim.

İstese de istemese de sarmaşıklarımı alacaktı, bu yüzden aldığına sevindim.

GECENİN YARISINDA, yumuşak zevk çığlıklarıyla beni uyandırdı.

Pantolonunu indirip içine girmekten kendimi alıkoymak için yastığı ısırdım. Sarmaşıkların onun içinde ve klitorisinin üzerinde hareket ettiğini, onu doruğa çıkarmak için çalıştığını hissedebiliyordum. Ve lanet olsun, onlara katılmamak için her şeyimi verdim.

Bana seslenmeden yüksekte aşağı indi.

Kadın muhtemelen uyuduğumu sanıyordu - sanki kalçalarını o şekilde kavislendirip daracık kışını sikime daha sert bastırırken aldığı zevkten uyuyabilirmişim gibi.

Yumuşak bir şekilde iç çekti ve bir dakika sonra tekrar uykuya dalarken nefes alış verişini düzleştirdi.

Sarmaşıkları onu bırakmaya zorladım ve aletim şiddetle ağrıya da sonunda ben de tekrar uykuya dalmayı başardım.

ÇABUCAK BİR RITME GİRDİK.

Sabahlarını küvette geçirirdi, beslenmesi gereken günlerde birkaç dakika öpüştükten sonra. Bense duşta geçiriyordum.

suyun altındaydı. Gerginliğini azaltmadı bile ama tek gerçek seçenek buydu. Sadece eski sevgililerinin hayatını kurtarmak istediğinde onu götürmeme izin veriyordu, yani bu söz konusu bile olamazdı.

Günlerimiz kütüphanede, yüzünü kıpkırmızı yapan aşk kitapları okuyarak geçiyordu. O kadar sık pozisyon değiştiriyordu ki sikim sürekli sertleşiyordu. Yemeklerimizi de orada yiyorduk ve babamın günlüklerini incelemeye devam etmek için kendimi zorluyordum.

Gece olduğunda, uyandığımda eşimin benim üzerimde değil, sarmaşıklarımın üzerinde doruğa ulaştığını gördüm.

Her seferinde.

Geçen her geceyle birlikte bu daha sık olmaya başladı.

Neredeyse iki hafta olmuştu, ilk kez uyandığında daha yeni uykuya dalmıştım, çarşafın içinde usulca inliyordu.

Onu ne kadar çok istediğimi anlatacak kelimeler yoktu.

Uykuya dalmayı başardığım anda, sarmaşıklar onu tekrar uyandırdı ve yastığı ısıırken sessizce küfrettim. Onu istediğim gibi almamak için vücudumdaki her hücreyle savaşmak zorundaydım.

Tekrar uykuya dalmam gerekenden daha uzun sürdü ve bunu başarır başarmaz sarmaşıklar tekrar çalışmaya başladı.

Clementine boşaldı, ta ki sabahın erken saatlerinde bir daha dayanamayana kadar.

Dışarıda olduğunu anladığımda kendimi yataktan kalkmaya zorladım ve duşa girdim.

Onu uyandırma riski olmadan suyu açamazdım ama açmak zorunda da değildim. Hiç duş almazdı, bu yüzden ne yaptığımı fark etmezdi.

Bir elimi duvara bastırdım ve sonunda sikimi avucumun içine aldım. Kanalının sıkı, ipeksi sıcaklığının yerini tutacak bir şey değildi.

Ona ihtiyacım vardı.

Ona çok ihtiyacım vardı.

Taşaklarım sıkılaştıkça ve sonunda kontrolümü kaybettiğimde inlememle savaşmak için çenemi sıkarak sikimi okşadım.

Serbest bırakma onsuz boş hissettirdi ama gerginliğı biraz azalttı. Yine de bir tanesi yeterli değildi.

Tekrar mastürbasyon yaptım ve tam arkamdan gelen yumuşak bir ses "Kai?" dediğinde uçurumun kenarına geldim.

Gözlerinin üzerimde olduğunu bildiğimden, kontrolümü kaybedip daha önce hiç olmadığı kadar sert boşalırken hırıltımı bastıramadım.

Arkamdan yaklaştı ve kollarını hafifçe ortama doladı. Gözlerim kapandı.

Göğsüm hızla inip kalkıyordu.

Hala onu almak için bir dürtü hissediyordum. Onu düşün duvarına yapıştırmak ve bacakları yürüyemeyecek kadar titreyene kadar becermek.

"Konuşmamız gerek," diye fısıldadı.

Arzularım doğırtusunda hareket etmemek için yanağımanın içini ısırdım. "Tamam," diye başardım

Beni serbest bıraktı, etrafımda dolanarak sırtını elimin olduğu yerin hemen altındaki duvara dayadı. Kırmızının zengin bir tonuna boyanmış çıplak ayak parmakları serbest kalmama sadece birkaç santim kalmıştı.

Sikim
zonkluyordu.

Ona hala ihtiyacım
vardı.

"Böyle durursan o küçük, güzel kalçalarının arasında beni bulursun," diye uyardım ama kıpırdamadı.

Yüzü neredeyse saçlarıyla aynı renkteydi ve saçları altımda kıvranıp durduktan sonra muhteşem, karmakarışık bir hale gelmişti.

Mükemmeldi.

"Konuşmamız gereken şey de bu. Sanırım ikimiz de sarmaşıklarının beni becerdiğini biliyoruz. Her gece. Tekrar tekrar. Bu harika bir şey ve hiç şikâyetim yok ama sanırım nedenini anlıyorum. Azmışsın."

"Ben iyiyim."

Dudağını ısırdı ve boşluğu gergin bir sessizlik doldurdu.

Yalan söylememeliydim.

Belli ki iyi değildim.

"İnsanların sana yardım etmesine hiç izin verir misin?" diye sordu sonunda.

Gözlerimi kırptım. "Orvin ve Steve kalenin işleyişini sağlıyor. Austin, Paul ve Rocky ise malikane işlerinin çoğunu hallediyor."

"Yiyecek yemek olduğundan emin oluyorlar ve çoğu insanın ölmesini engellemeye çalışıyorlar," diye kabul etti. "Ama özellikle *senin* için bir şey yapmalarına izin veriyor musun? Mesela... sana doğum günü hediyesi vermelerine? Ya da zor bir gün geçirdiğinizde ve ne yapacağınızdan emin olmadığınızda sizi dinlemelerine? Ya da babanın günlüklerini okumak gibi sana acı veren bir konuda sana yardım etmelerine?"

Alnım kırıştı. "Tabii ki hayır." "Çünkü

onlar *senin* arkadaşın değil mi?"

"Hayır."

"Peki, ben *senin* arkadaşın mıyım?"

"Hayır. Kralların arkadaşı olmaz."

"O zaman neyim ben?" Alınmış görünmüyordu.

Sadece muhteşemdi.

"Sen benim dostumsun, Clem. Bunun gayet açık olduğunu sanıyordum." Bir elimi boğazına götürdüm ve işarete hafifçe dokundum. Benim izimi.

"Herkes en iyi arkadaşınla çiftleşmen gerektiğini bilir. Hayatınızı başka biriyle geçirmek mutsuzluk olur."

Ruh halim karardı. Kimsenin bize en iyi arkadaş diyebileceği bir dünya yoktu. "Benimle çiftleşmek bile istemedin."

"O zamanlar bunun bir seçenek olduğunu bile bilmiyordum. Nasıl isteyebilirdim ki?"

Haklıydı.

"Bir sürü arkadaşım var," dedi.

Çenem sıkıştı.

Arkadaşlarını bilmek istemiyordum. Tanıştıklarımı düşünmek beni hâlâ öfkeliyordu.

"Ve seni de onlardan biri olarak görüyorum, tamam mı?" Bu sözleriyle beni ölümcül düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Birlikte çok zaman geçiriyoruz ve bu hoşuma gidiyor. Yapmak için uzun zaman harcadığım listedeki sorulara cevap bile vermediğini düşünürsek, umduğum gibi bir eş bağı değil ama bundan memnunum. Bir şeyleri çözüyoruz. Ama insanların sana yardım etmesine izin vermiyorsun."

"Hayır."

"Bu artık değişecek. Benimle birlikte."

Cevap vermedim.

Ne demek istedi?

"Bir dahaki sefere azgın olduğun için sarmaşıkların beni uyandırdığında sevişeceğiz," dedi ve gözlerim kapandı.

Kendimi onu duvara yapıştırmaktan ve hemen orada onu almaktan alıkoymak için çenemi sertçe sıkmak zorunda kaldım.

"Seksi seviyorum. Bunun için uyandırılmayı da seviyorum. Eğer tahrik olduysan ya da beni istiyorsan, sana yardım etmeme izin vereceksin. Çünkü ben senin arkadaşımım."

Başımı geriye doğru eğdim ve kendimi onun sözleri yerine nefes alış verişime odaklanmaya zorladım. "Ne teklif ettiğinin farkında değilsin."

"Dün gece beni en az bir düzine kez uyandırdın. Ne teklif ettiğimi çok iyi anlıyorum. Eğer o kadar boşalacaksam, bunu

sikin içimdeyken."

Tüm vücudum ihtiyaçla zonkluyordu.

Arzu.

Çaresizlik.

Yumuşak, küçük elini boyuma doladı. "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

Beni bir kez okşadığında inledim ve sahip olduğum her şeyle serbest bırakılmam için savaştım.

"Kimsenin sana yardım etmesine izin vermek zorunda değilsin," dedi usulca, elini tekrar yavaşça boyumdan aşağı sürükleyerek. "Ama artık benden kaçamazsın. Beni sahiplendin. Artık seninim. Ve içime boşaldığını hissetmek istiyorum."

Kontrolüm bir anda kırıldı.

Günler önce iç çamaşırı giymekten vazgeçmişti, bu yüzden bir saniyeden daha kısa bir süre sonra ona çarpıyordum, onu duvara yaslarken ayaklarını kaldırıyordum.

O kadar ıslak ve kaygandı ki. Yani

benim.

Onu zevkimle doldurarak hırıldayarak serbest bıraktım.

Bir kez yeterli değildi.

Parmakları saçlarımı kavradı, benimle birlikte ikinci kez boşalırken zevk sesleri benimkilere karıştı.

Ve üçüncüsü.

Ta ki haftalardır üzerime yapışan o çılgın, yoğun çaresizliği hissetmeden nihayet nefes alabileyim.

Clementine nefesini omzumda tutarken alnım duvara yaslandı. Elleri yavaşça kollarımda aşağı yukarı hareket etti, dudakları tenimi öyle bir okşadı ki tarif edecek kelime bulamadım.

Yeni bir şey. Önemli bir
şey.

"Bu seni ikna etmek için işe yaradı mı?" diye fısıldadı.

Elimde olmadan bir kahkaha attım. "Beni sana bağımlı hale getirip getirmediği daha iyi bir soru olurdu."

"Yaptı mı?"

"İnanılmaz."

Onu yatağıımıza geri götürdüğümde yumuşak bir şaşkınlık sesi çıkardı, aletim hala onun içinde gömülüydü.

Gitmesine izin
vermiyordum.

Bir süre için değil.

"Sanırım sabah oldu," dedi.

"Çok az uyudun, Beş. Dinlenmeye ihtiyacın var. Sabah bekleyebilir."

"Bu şekilde uyuyamayacağım." Vücutlarımızın birleştiği yeri işaret etti.

Onu yatağa yüzüstü yatıracak kadar uzun süre içinden çıktım ve kalçalarını açtım. Omzunun üzerinden bana eğlenerek bakarken, kalçalarını kaldırmak için karnının altına bir yastık koydum, sonra onu tekrar doldurdum.

Gözleri kapandı, yumuşak bir inilti kaçtı. "Sen içimdeyken uyuyabileceğimi mi sanıyorsun?"

"Sanırım bunun alternatifi içinde asmamla uyumak ve o piçlerin benim yerimi almasına izin vermekten bıktım."

"Senin de uyuman gerekiyordu," dedi kalçalarını biraz kaldırarak.

"Böyle bir şey olmayacak."

"Beni tekrar becersen ve sonrasında ikimiz de biraz uyusak nasıl olur?"

Gözlerim kısıldı.

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı ve kalçalarını sallayarak beni daha da içine soktu. "Hadi, Seven. Yol için bir tane daha."

"Yol falan yok," dedim, ama yine de onunla tanışmak için can atmaktan kendimi alamadım.

"Yol uykudur. Lafın gelişi." Kıçını daha yukarı kaldırdı ve etrafımda sıkılaşıırken .

Onu sertçe becerdiğimde tüm düşünceler kayboldu ve daha sonra birlikte uykuya daldığımızda onun yoluna gitmesine izin verdim.

SONRAKİ BİRKAÇ gece rüyadan fırlamış gibiydi.

Kai gecede iki ya da üç kez yüzünü arasına koyarak beni uyandırırđı. Ya da elleriyle.

Her zaman onun sikine giderdi ve lanet olsun, mükemmel bir sikti. Fae aleminde her şey daha büyüktü, buna eşim de dahil. Dünyadaki seks anlamsız gelebilir.

Ya da belki de onun canavar sikinden güzel bir mola olurdu. Bunu sadece zaman gösterecekti.

Günler boyunca, beni istediğinde kendini tuttuğunu söyleyebilirdim. Yine de ona bu konuda seslenmemeye karar verdim. Hâlâ geceleri istediğini almaya alışmaya çalışıyordu. Sarmaşıkları genellikle ondan önce bana dokunmaya başlıyordu, yani beni görmeme izin verdiğinden daha çok istiyordu.

Ama onu bekleyebilirim.

Değişim bir gecede gerçekleşmezdi. Özellikle de bu değişim, ona can simidi gibi sarılan bir fae kralı için kontrolü biraz bırakmayı gerektiriyorsa.

Sonunda, onu idare edebileceğime güvenecekti. O

zamana kadar, yolculuğun tadını çıkaracaktım.

Kelime oyunu yapıyorum.

Teknik olarak ona binecek kadar yetkili olmama izin vermemiş olsa bile. Oraya da varacaktık.

"Sanırım artık Dünya'ya dönmemiz gerekiyor," dedim, beni becerdikten sonra göğsüne bastırırken saçlarıyla oynuyordum. Onlardan uzakta olduğumda kız kardeşlerimi hâlâ özlesem de mesafeye alışmaya başlamıştım. Dürüst olmak gerekirse, biraz bağımlı biriydim, bu yüzden muhtemelen benim için iyiydi.

Ve onlar için sadece iki buçuk gün olmuştu, bu yüzden *gerçekten* onları ektim.

"Bir sonraki güneş tutulmasını bekliyordum," diye itiraf etti Kai. "Burada tutulmalar arasında genellikle iki haftadan fazla zaman geçmez."

Kaşlarım kalktı. "Bu iyi bir şey, değil mi?"

"Hayır. Aralarında bu kadar zaman olan son sefer, gördüğüm en kötü tutulmaydı. Burada üç ay sürdü."

Gözlerim büyüdü. "Dünya tarafında yaklaşık *iki hafta* mı?"

"Evet. Bu, seni burada bıraktıktan sonra sona erdirdiğim tutulma." Tanışmamızdan hemen sonra.

"Ama ben... adaylarla konuşurken neredeyse o kadar uzundu... ve ondan sonra kısa bir tutulma oldu. Büyük tutulmalar arasında daha küçük tutulmalar olması gerekmez mi?"

"Sanırım erken kapatmam onu etkiledi. Ama tutulmalar hiçbir kurala uymuyor Beş."

"O bunların neden olduğuna dair teorin nedir?" Kai tereddüt etti.

Bulduğu şey konusunda bana güvenmek istemedi.

Bu canımı yaktı ama sadece biraz. *Kimseye* güvenmediğini fark etmiştim. Yani bana söylemeyi düşünmesi bile ilişkimizde ilerleme kaydettiğimizin bir işaretiydi.

Eğer gerçekten bir ilişki olsaydı.

Ne diyeceğimden bile emin değildim.

Sevişen arkadaşlardık ve tabii ki eş bağından kaçış yoktu ama romantizm yoktu. Birbirimize günlerimizi sormak yoktu. Aşk itirafı yoktu. *Sevimli* bir şey yoktu.

Ve evet, ilişkilerin sevimli olması gerekmiyordu ama ben hep bunu istemiştim.

değil miydi?

Kahretsin, aklım karmakarışık.

"Babam günlüklerinden birinde bir çapadan bahsetmişti. Bununla ilgili başka bir referans bulamadım, bu yüzden ne olabileceği veya nereye koymuş olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok. Sanırım bu Fae aleminin çapası. Onu Dünya'ya bağlayan ve ışınlanmayı mümkün kılan şey. Tüm fae'ler biz geçerken bir şeyin kanal olarak çalıştığını hisseder ama ben bu şeyi kaynağına kadar takip etmenin bir yolunu bulamadım."

"Huh." Düşünerek kaşlarımı çattım. "Yani Malikane'de mi?"

"En mantıklısı bu olurdu," diye kabul etti. "Ama ne aradığımı bilmeden her şeyi parçalara ayıramam. Bir insan olabilir. Bir mücevher parçası. Bir çiçek. Bir *çekmece*. Eğer onu bulmak için Fae Malikanesi'ni yakıp yıkmaya başlarsam, istemeden de olsa onu yok edebilirim."

"Bu da Dünya ile Fae alemini kalıcı olarak ayırmak anlamına mı gelir?" "Bu bir olasılık. Pek hevesli olmadığım bir ihtimal."

"Belli ki hayır," diye kabul ettim. "Ama dergileri okumaya devam edersen, bu konuda daha fazla şey bulacağın mı düşünüyorsun?"

"Umarım öyledir."

"Neden ölmeden önce sana bundan bahsetmedi?" Bu sorunun tehlikeli olduğunu biliyordum. Geçmiş hakkında bildiğim tek şey Malikâne'nin ve diyarın yönetimine yardımcı olan insanlardan duyduklarımdı ama iyi olmadığını biliyordum.

Kai kaskatı kesildi. "Konuşmadık. Kimseye güvenmiyordu." Kai de güvenmiyordu ama bunu söylemeyecektim.

Adam hakkında duyduklarım, birbirlerine hiç benzemediklerinden emin olmam için yeterliydi.

"Yine de biri ona söylemiş olmalı."

"Ondan önceki kral neredeyse bin yıl önce öldü. O benim büyükbabamdı. Babam onu yirmi bir yaşındayken öldürdü, çünkü tahtını istiyordu. Anladığım kadarıyla iyi bir adammış. Babama krallıkla ilgili her şeyi öğretmiş olmalı."

"Çapa da dahil." "Evet."

Dudağımı ısırdım, sormak istiyordum ama onu üzmem istemiyordum. Bir dakika sonra, rüzgârı tanımak için dikkatli olmaya karar verdim ve sessizce, "Babana olan mıydı?" diye sordum.

Kai'nin bedeni benimkinin

altında hareketsiz kaldı. Adam

nefes bile almıyordu.

"Bana söylemek zorunda değilsin," diye ekledim. "Anlıyorum. Aile meseleleri zor olabiliyor."

"Hayır, ben..." Boğazını temizledi ve sonunda nefes almaya devam etti, ancak hala doğal olmayan bir şekilde hareketsizdi. Kolları bana gergin bir şekilde sarılmıştı ve ben onu çekmeye cesaret edemedim. Bana biraz daha güvenmesini istediğimde değil. "Babamı tahtı için öldürmedim. Onun tahtını hiç istemedim. Ailem, hükümdarlığımıza hiç itiraz edilmeyecek kadar güçlüdür ama ben istemedim. Sadece başka seçeneğim yoktu."

Sessizdim, açıklamanın devamını bekliyordum.

Kolunu bana doladı. "Çok kötü davranırdı. Ben sekiz yaşındayken annemi öldürdü. Ben büyüdükçe daha da kötüleşti ama başka seçeneğim kalmayana kadar karşı koymadım. Beni öldürecekti. Ya onu ya da kendimi seçmek zorundaydım ve ben gidersem zarar verecek başka birini bulacağımı biliyordum. Kimse bunu hak etmiyordu."

Gözlerim acıdı. "Üzgünüm, Kai. Bunu yaşamak zorunda kalmamalydın. Kimse yaşamamalı."

"Yapmadığın bir şey için özür dileme, Beş." Eli yüzümü okşadı ve kaçan birkaç damla gözyaşımı başparmağıyla sildi.

"İstediğim kadar özür dileyeceğim. Bununla başa çık."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Her zamanki gibi inatçısın."

"Kız kardeşlerimden birine istemediği bir şeyi yaptırmaya çalışana kadar inatçılığın tanımını bile bilmiyorsun." Başımı salladım. "Ben iyi olanım. İyi olan değil. Arkadaş canlısı olan. Avery benden çok daha iyi biri. Ama o da daha inatçı."

"Biraz daha az arkadaş canlısı olabilirsin." Eli saçlarımın arasına girdi ve kaşlarımı çattım.

"Benimle çiftleşen sensin. Artık dostluğa mahkumsun."

Dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. "Seni sikip atacağım."

Sertçe güldüm. "Eğer bu mümkün olsaydı, uzun zaman önce iyileşmiş olurdum."

Beni sırtüstü yatırdı, gözleri parlarken üzerime eğildi. "Birlikte olduğun diğer erkeklerden bahsetme konusunda ne demiştin Clementine?"

"Hatırlamıyorum," diye yalan söyledim. "Sanırım bana hatırlatsan iyi olur." Bakışları karardı ve içime sertçe girdi.

Onunla her zaman sert ve hızlıydı. Asla yumuşak ve yavaş değildi.

Ve bunu sevdim - kesinlikle benim için işe yaradı. Ama alternatifinin nasıl hissettireceğini merak ediyordum. Eninde sonunda bunu öğreneceğimi umuyordum.

"Ateşle oynuyorsun," diye uyardı, bacaklarımı belinin etrafında daha yukarı kaldırdı, böylece kığım artık yere değmiyordu.

"O zaman yak beni."

Bu sözler bana vahşi bir sırtış kazandırdı ve hayatım buna bağlıymış gibi beni becerdi.

Dürüst olmak gerekirse, ona o kadar bağımlı hale geliyordum ki, belki de öyleydi.

O günün ilerleyen saatlerinde her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için Malikânede DURDUK.

Kai, Austin ve Rocky ile bir sonraki tutulma için yaptıkları planın ayrıntılarını tartışırken ben odanın kenarındaki bir koltuğa oturdum. Görünüşe göre Blair ve Izzy, Fae'leri rahatlatmak için havuzlarını ve göllerini teklif etmişlerdi ki bu inanılmaz derecede yardımcı oldu. Dünya tarafında iki haftalık bir tutulma daha olursa bunu yapmaktan mutlu olacaklarından emin değildim ama bu kesinlikle fae'lere yardımcı olacaktı. Ne zaman bir tutulma olsa birkaçı ölüyordu.

Konuşmada bana yer ya da ihtiyaç olmadığı için kız kardeşlerime mesaj attım.

BEN

Merhaba hanımlar

Şimdilik geri
döndüm.

ZORA

Onu öldürebilir miyiz?

BEN

Hayır.

Artık ondan
hoşlanıyorum.

ZORA

Ciddi misin?

BEN

Çoğu zaman

BLAIR

Başka bir tutulma belirtisi var
mı?

BEN

Hayır, ama şimdiye kadar olmalıydı.

Çocuklar yine uzun ve kötü bir maça hazırlanıyor

IZZY

Kim bu adamlar?

Onlara şatonun ve malikânenin yönetimine yardımcı olan adamların kısa bir özetini yaptım.

AVERY

Kai gölde yaptığı gibi yine bitirebilir mi?

BEN

Anladığım kadarıyla, o kadar kötüleşirse yapabileceğini umuyorlar, ancak bunun gerçekleşmesi için uzun bir süre geçmesi gerekiyor

Sanırım ay tutuldukça güçleniyor ya da öyle bir şey. Emin değilim. Şu anda sadece kralın kol şekeriyim, bu yüzden bana her şeyi söylemiyorlar.

Bu aşırı basitleştirmeydi.

Kai'nin bana çapa hakkında başka kimseye anlatmadığına emin olduğum şeyler anlattığını biliyordum. Ve bana karşı hiç kimsenin onu görmediği bir şekilde savunmasıydı.

ZORA

Onu hala öldürebiliriz.

BLAIR

Bu bir savaş başlatır.

ZORA

Kazanabileceğimiz bir tane

BLAIR

Bu kadar zayıfken birinin senin için fae'lere saldırmasını istiyorsan Bane veya Talon ile çiftleşmen gerekecek.

Damian ona gerçekten zarar vermedikçe bunu yapmaz.

BEN

O değil.

Gerçekten, onunla olmaktan hoşlanıyorum. Ve seks inanılmaz. Sadece henüz tüm dinamikleri çözemedik.

IZZY

Bu zaman alır.

Sadece birkaç gün oldu.

BEN

Benim için bundan çok daha uzun, ama evet

Bu bir gecede olmayacak.

Kai'nin çocukluğu gerçekten karanlıktı. Kolay kolay güvenmez. Ama eninde sonunda yolumu bulacağım.

IZZY

Atta girl

AVERY

Bu gerçekten çok tatlı. Sadece seni değiştirmesine izin verme.

BEN

Bunun için endişelenme.

Beni olduğum gibi seviyor

ZORA

Sanırım az önce öğürdüm.

Yüksek sesle güldüm ve odadaki erkekler dönüp bana baktılar. Yüzüm ısındı ve telefonumu kaldırdım. "Özür dilerim. Kız kardeşlerim..."

Paul ve Rocky tekrar Kai'ye döndüler ama onun gözleri benim üzerimdeydi ve hafifçe kısılmıştı.

Cevabımı kabul edecek kadar bana güvenip güvenmeyeceğini merak etmekten kendimi alamıyordum. İsterse ona mesajları gösterirdim ama göstermemesini tercih ederdim. Bana güvendiğini görmek istedim.

O da konuşmaya geri döndü ve ben de kaçırdığım mesajlara baktım.

BLAIR

Romantizmden nefret etmen Clem'in suçu değil.

IZZY

Eğer kralıyla sevimsiz olmak istiyorsa, bırak yapsın.

ZORA

ama, peynir iğrenç.

BLAIR

Clementine'e değil.

BEN

Sorun değil, sesini alçaltırım.

için yeni olan ne?

Yarım saat daha Vampir Malikânesi hakkında mesajlaştık, Izzy'nin sürüsünden de birkaç kez . Yakında kız kardeşlerimle tekrar yüzmeye gitmek istiyordum -fae aleminde hiç suya girmemiştim- ama önce tutulmaları aşmanın bir yolunu bulmamız gerektiğini anlıyordum.

Konuşması bittiğinde Kai bana doğru yürüdü, sandalyemin koluna tünedi ve omzumun üzerinden mesajları okudu.

BLAIR

Yemin ederim, ona Big Daddy Hale diyecek ilk kişiyi öldürecek.

Bunu yaptığında gülmekten ölebilirim.

ZORA

Justin geçen sefer Hale onu boğazından yakaladığında neredeyse altına sıçıyordu.

AVERY

Bunun onları caydıracağını düşünürsünüz, ama bu sadece onları cesaretlendirir.

IZZY

En azından kimse size hediye paketi içinde vibratör

vermiyor. Daha dün bir tane daha aldım.

Sanırım buralarda bir şaka haline gelmeye başladı, çünkü birkaç ellerinin arkasından gülen bayanlar

BEN

Günün birinde, Porter bu yüzden birini yiyip bitirecek.

BLAIR

Muhtemelen

Izzy

Homurdandım.

IZZY

yanıldığını söyledim, ama bu yalan olurdu.

"Neden birisi Izzy'ye vibratör veriyor?" Kai sordu, yüz ifadesi her şeyden çok eğleniyordu.

"Porter'la çiftleştikten beri sürü ona hediyeler veriyordu, böylece Porter alfa olacaktı," diye açıkladım telefonumdan başımı kaldırarak. "O da

O olmadan asla geri dönmezlerdi, bu yüzden sürekli ona teşekkür ediyorlar. Gerçi bu gerçek bir *teşekkürden* çok bir şakaya dönüşmüş gibi görünüyor."

"Ah."

"Evet."

"Hale *Koca Baba*'yı kim arıyor?"

Kendimi yine homurdanmaktan alıkoyamadım. "Vampir Malikânesi Kankaları diye bir grup sohbeti var. Kimse kimin kurduğunu kabul etmiyor. Gruptakilerin bir kısmı ona Big Daddy Hale diyor, onlar da Blair'e Big Mama B. Çok komik. Asma fiyaskomuzdan sonra biri beni gruptan çıkardı, yoksa sana gösterirdim."

"Kulağa... garip geliyor."

"Tuhaf derken eğlenceyi kastediyorsan." Ona bir gülümseme gönderdim. "Arkadaşlarının olması ve kendinden daha büyük bir şeyin parçası olmak eğlencelidir. Eğer kız kardeşlerim olmasaydı, kaybolurdum."

"Bilemiyorum." Kai elimi kucağımdan çekip parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek tüm bedenimi ısıttı.

Romantik.

Sonunda, ilk kırıntı.

Beni ayağa kaldırdı ve telefonumu cebime koymadan önce kız kardeşlerime yakında fae alemine geri döneceğimi bildirmek için hızlı bir mesaj gönderdim.

"Hale ve Porter, Blair ve Izzy ile çiftleştiklerinde ailemizin bir parçası oldular. Ya da çiftleştikten sonra ne yapacaklarını bulduklarında sanırım. Sen de olabilirsin. Eğer istersen," dedim.

Kai bir an sessiz kaldı, sanki beni koridorda asansöre götürürken bunu düşünüyormuş gibiydi.

"Buradan çıkabiliriz, değil mi?" Daha önce söylediklerime cevap verme baskısı hissetmemesi için konuyu değiştirerek sordum. Onu çok fazla zorlamak istemedim.

"Önce havuza uğrayacağız."

"Tamam. Neden?"

"Bir süredir yüzmüyorsun." Bana doğru bakmadı ama buna rağmen kalbim ısındı. "Ve bir sonraki tutulma gelmeden önce sihrini daha fazla kullanarak havuza girmek güvenli bir bahis gibi görünüyor. Bir taşla iki kuş."

Oh.

Doğru

.

Yüzmek isteyebileceğimi düşündüğü için gitmek kadar romantik değildi ama sorun olmazdı. Önemli bir şey değildi.

"Harika," dedim ve yürüyüşün geri kalanı boyunca aramızda sessizlik oldu.

Fae diyarına gittiğimizden beri her şey olduğundan daha garipti, ama sanırım mutluluk sonsuza kadar süremezdi. İnsanların buna balayı dönemi demesinin bir sebebi vardı.

HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRADIM (ama şaşırmadım), Kai sihrimi görmezden geldi. Ben havuzda huzur içinde süzülürken o saatlerini telefonuyla uğraşarak ve babasının günlüklerini okuyarak geçirdi.

İlişkimizde hala yatak dışı seks noktasına gelmemiştik. Kendini tutamadığı zamanlarda, sadece bir gecelik bir şeydi.

Ki bu iyiydi.

Evet.

Güzel.

Hayır, beni yüzerken izlerken bebek bakıcıymış gibi hissetmedim. Biraz bile değil.

...

Tamam, birazcık.

Ama ondan benimle yüzmesini isteyemezdim. O bir siren değildi ve belli ki suyu benim kadar sevmiyordu. Ayrıca, yapacak işleri vardı.

Yani evet.

Hala iyiydim.

Kesinli

kle.

Güzel.

Arkadaşımın beni becermesi için onu zorlayan büyüümü görmezden gelmesi ve beni istemiyormuş gibi davranma şansı olmadığında geceleri benimle birlikte olması çok havalı.

Belki konuda biraz tuzluydum. Ya

da çok.

Havuzdan kayarak çıktım ama arkadaşım karnımdan ya da kalçalarımından damlayan suyu fark etmedi.

Ya da mahremiyetimizi sağlamak için odayı boşalttığından beri sergilediğim çıplak tenimin bolluğu.

Göğüslerimi fark etmedi bile.

Hadi ama.

Oturduğu koltuğun ucundan giysilerimi aldım, sert bir karşılık vermemek için kendimi zor tuttum ve sahte bir neşeyle, "Pekâlâ, diyara geri dönmeye hazırım," derken sesime sihir kattım.

"Planlarda bir değişiklik oldu," dedi, bakışları hâlâ elindeki dergideydi. "Krallar yirmi dakika içinde düzenleyecekleri balo hakkında bir toplantı yapmak istiyorlar. Benim de yardım etmem gerekiyor. Seni birazdan sudan çıkaracaktım."

"Çoğu kendine kral demiyor." "Bu gerçekleri değiştirmez."

Bu konuda anlaşmıştık sanırım.

"Havlum yok, peki burada ne yapmamı *istiyorsunuz ekselansları?*" Bir elimi kalçama koydum.

Sesimdeki iğnelemeyi duymuş olmalı, çünkü sonunda bakışlarını bana kaldırdı.

Daha doğrusu göğüslerime.

Günlüğü kucağına indirdi, belli ki bariz ereksiyonuna bakmam için benden yardım istemeye karşı olduğuna karar vermişti. "Banyolarda havlu var."

"Tabii ki var." Giysilerimi sandalyesinin ucuna bıraktım ve banyoya doğru yürüdüm, öfke ve acı hangisinin kazanacağına karar vermek için savaşıyordu.

Öfkeyi körüklemeye çalıştım. Bunu incinmekten daha çok sevdim.

Bir havluyu ortama, diğerini de saçlarıma sarmış halde dışarı çıktığımda Kai elinde giysilerimle banyo kapısının yanında bekliyordu.

Şimdi hepsinde ıslak lekeler olan giysilerimi bana uzattı. "Bir şeye üzölmüşsün."

"Öyle miyim?" Kıyafet bohçasını karnıma bastırdım ve kapıya doğru yürüdüm. Kai eşyalarını sandalyeden aldı ve bana kolayca yetiştı. Sanırım bu aptalca uzun ve kaslı bacakların bir avantajıydı.

"Clementine," dedi, sesinde bir keskinlik vardı.

"Kai," diye karşılık verdim, benimki de onunki

kadar keskin. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey olmadı."

Sorun da zaten, değil mi?

Beni sadece geceleri beceriyordu, çünkü bunun gerçekleşmesi için ben devreye girmiştim. Tereddütünü ve endişesini anlıyordum. Gerçekten anlıyordum.

Ama ben onun geceleri yatağında düzüştüğü kızıdan başka bir şey olmasaydım nasıl bir hayatımız olurdu?

Bunun dışında gerçek bir ilişkimiz yoktu ve paylaştığı az miktarda savunmasızlık vardı.

Daha fazlası olduğumuzu düşünmeye başlamama izin vermiştim, ki bu kesinlikle doğru değildi. Kalbine zorla girmeye çalışmak çok yorucuydu ve doğru değildi.

Eşimin benim beyaz atlı prensim olması gerekiyordu.

Beni sevmesi gerekiyordu.

Beni önemsemesi için onu yavaşça manipüle etmem gerekmemeliydi. "Bu kesinlikle doğru değil," dedi.

"Sorunun ne olduğunu bilmek istemezsin. Bu seni incitir ve ben de bunu yapmak istemiyorum, o yüzden sorma," dedim açıkça.

Odamıza gidene kadar sessiz kaldı ve ben kuru bir kot pantolon giydiğimde de öyle kaldı; o kadar çok yırtığı vardı ki neredeyse kottan çok yırtık gibiydi. Ardından stratejik kesiklere sahip, dar, beyaz, uzun kollu bir gömlek giydim. Sütyen yoktu. Sütyenler pısrıklar içindi.

Ve büyük göğüslü insanlar, benim küçük kreplerimin aksine.

Ayrılmaya hazır bir şekilde kapıya geri dönene kadar, elleri nihayet kalçalarımı yakaladı ve yüzüm ona dönük olacak şekilde beni döndürdü.

Ellerim göğsüne indi.

Kürek kemiklerim duvarla buluşana kadar beni üç adım geriye doğru yürüttü.

"İncinmekten korkmuyorum, Clementine. Bana sorunun ne olduğunu söyleyene kadar hiçbir yere gitmiyoruz."

"Geç kalacağız," dedim kesin bir dille.

Bizi şatodaki yatak odamıza ışınlarken dünya etrafımızda değiştirdi ve beni de oradaki duvarlardan birine sabitledi.

"Şimdi iki saatimiz var."

Ona ters ters baktım. "Bırak beni."

"Bana neden kızgın olduğunu söyle, ben de söyleyeyim." Damarlarımda öfke kaynıyordu ama ona cevap vermedim.

Gerçeği itiraf etmek, benim üzerimde düşündüğünden daha fazla güce sahip olduğunu fark etmesine neden olacaktı ve zaten bundan payına düşenden fazlasına sahipti.

Başparmağı belimdeki çıplak deri şeridini hafifçe okşadı.

Uyluklarımın sıkılmasına neden olacak şekilde.

"Dur," diye tısladım ve durdu.

Ama ellerini hareket ettirmedi.

Ve zarar çoktan verilmişti, çünkü o piç, kızgın olmama rağmen onu istememi sağlamıştı bile.

Beni serbest bırakması için sihrimi kullanmaya zahmet etmedim. O noktada bunu o kadar çok hissetmişti ki, buna rağmen genellikle kendini kontrol edebiliyordu.

"Bırak beni. Şu anda bu konuşmayı yapmak istemiyorum," dedim ve sonunda başımı duvara yasladım.

Gerçekten, *gerçekten* çekip gitmesini

umuyordum. Ama tabii ki gitmedi.

"Beni delirtiyorsun." Bir elimi saçlarımın tepesinden gözlerimin önünden uzaklaştırdım.

"Ve sen de aynısını bana yapmadığını mı sanıyorsun? *On yıllardır* seks yapacak kadar kontrolümü kaybetmedim, Beş. Bir eş aramayı uzun zaman önce bıraktım. I-"

"Eş aramayı *bıraktım* da ne demek?" Sözü nü kestim.

Sert bir nefes verdi. "Yaklaşık yirmi yıl boyunca bir eş aradım ama başarılı olamadım. Yaklaşık elli yıl önce bıraktım."

"Bir eş mi *istiyordun*?"

"Tabii ki bir eş istedim. Hiç kimsem olmadı. Ama baktığımda, yarı ilgilendiğim hiç kimsenin kralla çiftleşmek istemediğini gördüm."

"Kimse senin tahtını istemiyor," dedim.

"Hayır, yok."

Ve onunla çiftleşmek, onlar ya da ben istesek de istemesek de tahtla birlikte geliyordu.

"Onlara soru sordun mu? Çarşaf larım gibi mi?"

"Elbette onlara sorular sordum. Hayatımı çok az tanıdığım birine bağ layacak değildim."

"Sen bana bunu yapana kadar."

"Adamlarıma söylediğ in her kelimeyi duydum ve seni haftalarca izledim. Hayatımı kime bağladığımı çok iyi biliyordum."

"O zaman eminim senin hakkında bu kadar az şey bilmenin benim için neden bu kadar sinir bozucu olduğ unu anlayabiliyorsundur, Kai. Beni fae olaylarına dahil etmiyorsun. Benimle yüzmek istemiyorsun, hatta geceleri sarmaşıkların sana başka seçenek bırakmadığ ı sürece benimle seks yapmak bile istemiyorsun. İlişk imizde attığ ımız her küçük adım benim yüzümden oldu, beni aniden eş in yaptığ ın kısım hariç. Ve çiftleşmemize rağmen, hala yalnızmış ım gibi hissediyorum. Gerçek bir partner istiyorum, sadece savaşı önlemek için benimle çiftleşmek zorunda kalan birini değil."

"Bu yüzden mi seni sahiplendiğ imi düşünüyorsun?" Gözlerinde bir sonraki sözlerim hakkında çok dikkatli düşünmemi söyleyen şey vardı.

Tabii ki, tipik tarzımla, bakış larının bana ne söylediğ ini bile anlamadan cevap vermeye başlamış tım. "Beni neden talep ettiğ in hakkında hiçbir fikrim yok, Kai."

Geri adım atıp beni çevirirken belimi sıkıca kavradı. Beni doğ ruca banyoya götürürken kığım hâlâ sert olan sikine yaslanmış tı.

Görünüşümüz... şey... biraz bunaltıcıydı.

Baş ımın tepesi omuzlarına bile ulaş mıyordu. Ufak tefek ve inceydim, zayıf olmasam da kesinlikle güçlü yapı lı değildim.

Öte yandan Kai, saf kas gücüne sahipti.

"Gözlerine bak, Clementine."

Mavi kürelere odaklandım. "Onlar sadece göz."

"Değiller," diye hırladı. "Ateşle dolular. Tutku. Heyecan. Enerji. Umut. İşler kötüye gittiğinde, iyiyi ararsınız. Her şey parçalandığında, kendinizi bir arada tutarsınız. Kendinizi fae aleminde kapana kısılmış ve bir eş almak zorunda bulduğunuzda, en iyisini seçmek için elinizden gelen her şeyi yaparsınız."

"Benim seçimimi iptal ettin."

"O piçlerin *hiçbirinden* etkilenmedin. Birini seçmen gereken sabah, yatağında *benim* adımı haykırıyor, seni tatmin etmeme izin veriyordun. Ben bir seçenek olsaydım, beni seçerdin. Ve seçtin."

"Başka seçeneğim yoktu," diye fısıldadım.

"Sanki sen yapmadın. Biri bana savaş ilan etmeden önce seni Dünya'ya geri götürmem gerektiğini biliyordun. Eğer reddetseydin, sana başka birini bulmak zorunda kalacaktım. Sen beni istedin."

"Cinsel olarak. Kalıcı olarak değil."

"Sıradan seks yapmadığımı çok iyi biliyordun."

"Peki," dedim, ellerimi banyo tezgahının üzerine koydum ve sinirli bir nefes verdim. "*Seni* istedim. Konuşmanın bu konuya nasıl geldiğini bile bilmiyorum ama-"

"Seninle neden çiftleştiğimi bilmek istiyordun. Seninle çiftleştim çünkü kişiliğine o kadar aşıktım ki vücuduna başka bir erkeğin dokunmasına dayanamıyordum. Benimmişsin gibi hissettim. Sen de beni istedin. O zaman başka kimse sana sahip olamazdı, şimdi de olamaz."

Aynada ona baktım, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı ve kalbim

küt küt atıyordu. Az önce şöyle mi demişti.

Vay
anasını.

Vardı.

Bana aşıktı. Ya da en azından kişiliğime. Ki bu bendim, değil mi?

Ve Tanrı biliyordu ki ona aşkıtm. Belki de beni ormanda bulduğu andan beri öyleydim. Ya da belki de tahtının önünde benim için diz çökmesini sağladığımda başlamıştı. Ya da belki de bir şekilde bağlılığa, sonra da aşka dönüşen bir sürü farklı duygudan oluşan yavaş, yuvarlanan bir kartopuydu.

Ama bu aşktı.

Bunu inkar etmek mümkün değildi. Benim için değil.

Mantıklı değildi ve tam olarak sağlıklı da değildi ama belki bir yolunu bulabilirdik. Belki oraya varabiliriz.

Kai sert bir nefes verdi. "Nasıl iyi bir eş olacağımı bilmiyorum. Nasıl iyi bir şey olacağımı bilmiyorum, Beş. Tutulmaları durduramam. Halkımı kurtaramam. Babamı ya da onun yarattığı karmaşayı düzeltemedim. İlişkileri nasıl hiç bilmiyorum. Seni inciteceğim diye ödüm kopuyor ve ne zaman bunu yapmamaya çalışsam tam da bunu yapmakta başarılı oluyorum. Ben-"

Arkamı döndüm, ellerimi yüzüne koydum ve ağzını kendime doğru çektim. Beni hemen öpmedi ama dudaklarımı diliyle ayırdığımda sonunda mesajı almıştı.

Ağızlarımız tanıdık, yoğun bir dansla birlikte hareket etti.

Tadı doğa gibiydi, her zaman olduğu gibi.

Ve buna
bayıldım.

Ben istedim.

I-

Kai aniden ağzımın içine hırladı, beni tezgahın üzerine kaldırdı ve bacaklarımı açtı. Bir kalp atışı sonra sikiinin başı içime giriyordu ve içimi doldururken nefes nefese kaldım.

Bu iyiydi.

Gerçekten çok

iyiydi.

Ama... az önce ne olmuştu?

Bir dakika önce beni öpmek konusunda bile emin değildi.

Ağzımı onunkinden çektim. Gözlerini gördüğüm an, gerçeklik yüzüme çarptı. Ve oğlum, çok sert vurdu.

Gözleri daha önce hiç görmediğim kadar kırmızıydı.

Son tutulma sırasında olduklarından çok daha kırmızıydılar.

Omuzlarını tuttum, içime tekrar ve tekrar girerken umutsuzca kendimi dengelemeye çalıştım.

Hiçbir irade gücü beni bundan zevk almaktan alıkoyamazdı - bunu istediğimden değil.

Bu yolculuğu beklemiyordum, ancak tamamen ve tamamen bunun için buradaydım.

Sarmaşıkları klitorisimle alay etmeden önce beni daha geniş açtı ve ilk doruk noktamı soludum.

Dudaklarımı tekrar yakaladı, beni acımasızca öptü.

Umutsuzca.

Çılgınca.

Sanki bana aşıkmiş gibi.

Ondan beslenmek istedim, gerçekten hissettiği şeyin bu olup olmadığını görmek için, ama bunu riske atamazdım. Tutulma sırasında Fae aleminde olmaz. Bana büyümün kontrolden çıkmış bir fae için zehir olduğunu söyleyen oydu ve her zamankinden farklı olarak, açıkça kontrolünü kaybetmişti.

Karşı olduğumdan değil.

Aslında çok eğleneliydi.

Ağzı ve dişleri boğazımda gezinirken, ısırıp emerken inledim.

Ona beni Dünya'ya geri götürmesini söylemem
gerekiyordu. Gitmemiz gereken bir toplantı
vardı.

Çözülmesi gereken bir bok olduğunu ve suya girmesi gereken fae'ler olduğunu
ve-

Sarmaşıklarından birinin ucu arka girişimi bulduğunda haykırdım ve ona karşı
sertçe eğilmemi sağladı.

Vay anasını.

Evet, gerçeklik biraz daha bekleyebilir.

Asması kıcımda daha da şişerken girdi.

"Benim için boşaldığında çığlık atacaksın Clementine," diye hırladı boğazıma
doğru, hız kesmeden içime girmeye devam ediyordu. "O güzel küçük
amcığında sikimin olmasından ne kadar hoşlandığını kanıtla."

Cevabım bozuk çıktı. Needy.

Çaresiz.

Ve sonunda uçurumun kenarına geldiğimde, tam olarak istediğini aldı.

"Göğüslerimi fark etmedin," diye nefes nefese kaldım. "Havuzdan çıktığımda.
Onları fark etmedin."

"Tabii ki fark ettim. Onlara bakmama izin vermedim, çünkü baksaydım
salgımı losyon gibi üzerlerine sürecektin." Boğazımı sertçe emdi. "Dudaklarını
da."

Kıçımdaki sarmaşık kalınlaştıkça parmaklarımı gömleğinin derinliklerine
sokarak haykırdım. "Toplantıya gitmemiz gerekiyor."

"Zamanımız var."

"Hiçbir fikrin yok-uhhh." Kai kalçalarımı eğip açıyı değiştirerek sikinin g
noktama mükemmel bir şekilde çarpmasını sağlayınca nefesim kesildi.

"Konuşmayı kes ve benim için gel," diye emretti.

İçime tekrar ve tekrar pompalayarak beni tam istediği gibi harekete geçirdi. Kendimi ona öyle kaptırmıştım ki, gülünçtü.

Ama aynı zamanda pişman da olmadım. Azıcık bile. Romantizm konusunda boktan olabilirdi ama bana aşıktı.

Yani öyle ya da böyle, yoluna koymanın bir yolunu bulacaktık.

...tutulmadan sağ çıktığımızı varsayarsak.

sixteen

CLEMENTINE

Kai'yi bizi malikâneye geri götürmesi için ikna etmeyi -zorlamayı- başardığımda KESİNLİKLE geç kalmıştık.

Kesinlikle.

Daha sonra ona duş aldırđım ve o da beni tekrar boşalttı.

Sonunda odamızdan çıktığımızda, içtenlikle diğerk kralların da toplantı için toplanmış olmasını umuyordum. Maskeli baloyu planlayabilelim diye değıl. Bu aklımdan o kadar uzaktı ki, komik bile değildi.

Ama tutulma başka bir canavardı ve vampirlerle kurtların Fae'leri karşılamaya hazır olduklarından emin olmamız gerekiyordu.

Ve sonra Kai'nin beni Izzy'nin gölüne ve Blair'in havuzuna bütün bir şehir dolusu fae'nin girmesine yardım edecek kadar uzun süre bırakmasını sağlamam gerekiyordu. Bu şimdiye kadarki en zor görev olabilirdi. Genelde, sadece kontrolünü kaybeden küçük bir kısmı toplamak zorunda kalırlardı. Şimdi ise neredeyse herkes kontrolünü kaybedecekti.

Toplantı odasına giden koridorda ilerlerken eli gömleğimin altından göğüs kafesimi okşadı. Kai beni oraya götüreceğ kadar akli başındaydı ve şu anda ellerini kendine saklayamasa bile normal, mantıklı bir konuşma yapabilecek kadar akli başındaydı.

Yine de anladım.

Ve dostumun bana dokunmadan duramamasından şikâyet edecek değildim.

Toplantı odasına girdik ve neyse ki herkes hâlâ oradaydı.

Oda oldukça basitti, daire şeklinde karşılıklı duran beş kanepe vardı. Blair ve Hale bir tanesine, Izzy ve Porter bir diğerine, diğer ikisine de magazin fotoğraflarından hemen tanıdığım adamlar oturmuştu. Ejderha kralı Talon ve canavar kralı Bane.

Kai'yle çiftleşmeden önce onları sıkı bir şekilde kontrol ederdim.

Ancak on beş dakika önce ne yaptığımız düşünüldüğünde, gerçekten hiçbir çekiciliği yoktu.

"Bana şaka yaptığını söyle," dedi Talon sert bir sesle. "Kai'ye bir siren verdin ama bana vermeyecek misin? O aptal talep formunu en az otuz kez doldurdum."

Talep formu olayı doğruydı.

Bir eş ararken birçok kez onun formuna bakmıştım. Biraz cazip gelmişti ama onunla çiftleşmediğim için mutluydum.

Defalarca bir sirene ihtiyacı olduğunu söylemiş ama nedenini söylemeyi reddetmişti.

Öte yandan Kai sihrimi istemedi. Bu da her gün kullanılmaya tercih edilirdi.

"Fae'lerden biri son tutulma sırasında onu benim diyarıma sürükledi. Onu bana vermediler. Kanıt istersen kız kardeşlerinin bana gönderdiği ölüm tehditlerini sana iletebilirim," dedi Kai ve beni boş olan tekli koltuğa götürdü. Parmakları göğüs kafesime biraz daha sert bastırdı, ama baskı iyi hissettirdi.

Bane beni merakla inceleyerek, "Sanırım Curtis'in geçici bir bağ kurmaya zorladığı sirensin," dedi.

"Maalesef," dedim, sesim neşeliydi. "Ben Clementine. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Sen de öyle."

"Austin, Paul ve Rocky tutulma başladığından beri gölümüze fae taşıyorlar. Göl dolarsa Vampir Malikanesi'ne gidecekler," dedi Porter, konuşmayı keserek. "Ama onlarla konuştuk ve görünüşe göre zar zor ayakta duruyorlar."

Kai parmaklarını kaburgalarının üzerinde gezdirmeye devam ederek, "Bu seferki yaşadığımız her şeyden daha kötü," dedi. "Eğer kontrol altına alamazsam, ne olacağını bilmiyorum."

"Yapabilir misin?" Hale

sordu. Kai'nin çenesi

düştü.

Bilmiyordu.

"Çözüm üzerinde çalışıyoruz," diye ekledim, böylece kulağa o kadar da korkunç gelmiyordu. "Bir ipucumuz var. Aramaya devam edeceğiz."

şeyin eski dergilerdeki bilgiler olduğundan bahsetmemiştim.

Ya da Kai'nin o günlükleri tükettiğini ve henüz somut bir şey bulamadığını.

"Onları durduramazsan ne olur?" Izzy kontrol etti.

Kai açıkça, "Halkım, hepimiz bu çılgınlığın içinde kaybolana kadar vahşileşecek," dedi.

Bir anlık gergin bir sessizlik oldu.

Talon sonunda, "En azından maskeli balo partisi daha az kalabalık olur," diye homurdandı.

Kai homurdandı ve gerginlik dağılırken odada kıkırdamalar yükseldi.

Hale, "Tutulma zamanında halledilmezse, süslemeler için başka bir şey düşüneceğiz," dedi. "Diğer her şeyi çoktan hallettik."

"Hâlâ o partiyi düzenlediğimize inanamıyorum," dedi Talon, devasa kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

Dürüst olmak gerekirse, biraz korkutucuydu. Kai iriydi, ama güzel bir şekilde. Korkunç ejderhaya hiç benzemiyordu.

Talon'dan daha iri olan tek adam Bane'di. Ama kendi cüssesini Talon'unkinden daha az tehditkâr göstermeye çalışıyor gibiydi.

Topla ilgili bir konuyu tartışmaya başladılar ama Kai tartışmanın bir yerinde gerginleşti.

Parmakları tenime battı ve endişeyle ona baktım. Gözlerindeki kırmızı daha parlaktı.

Çok, çok daha parlak.

Bir sorun vardı.

"Gitmeliyiz," dedim hızla, ayağa kalktım ve Kai'yi yanıma çektim. Direndi ama hareket etti.

"Şu anda Fae'lerden uzak durun. İnsanlarını da onlardan uzak tut. İşler çirkinleşebilir," dedim ve onu benimle birlikte odadan dışarı çektim.

Kız kardeşlerim arkamdan sorular sordular ama onlara cevap verecek zamanım yoktu.

Odanın çıkar çıkmaz koşmaya başladım, hızımı biraz artırdım ve Kai'yi bana ayak uydurmaya zorladım. Biz ne kadar hızlı hareket edersek o da o kadar hızlı koşabiliyordu - sadece tutulma tarafından kontrol ediliyor ve ona karşı savaşıyordu.

Lobiye ulaştığımızda her yer kan . Panik göğsümde kabardı.

Bu kötüydü.

Gerçekten çok kötü.

Kai'nin yüzü katliamı görünce sertleşti. Köşede bir ya da iki ceset vardı ama o tarafa bakmama izin vermedim.

"Duramayız. Onlara yardım edebilmemizin tek yolu çapayı bulmak," dedim Kai'ye, sesimi hissettiğimden daha emin çıkmaya zorlayarak. "Diyara geri dönmeliyiz ve günlükler üzerinde çalışmana yardım etmeme izin vermelisin."

"Hayır. Şu anda orası çok tehlikeli," diye homurdandı, asansöre doğru ilerlerken benim hızıma ayak uydurmayı başarıyordu. "Kendimi biraz bile kontrol edemem."

Asansörün kapıları kapandı ve ellerimi yüzüne koyarak Kai'ye baktım.

Dokunuşun ürperdi ama başka bir şey yapmadı.

"Burada iki seçeneğin var Seven," dedim sesimdeki hafif yalpalamayı görmezden gelerek. "Çok geç olmadan çapayı bulmalıyız, yoksa ne olacağı belli olmaz. Benimle birlikte fae diyarına gidebilir ve günlükleri okumayı benimle birlikte bitirebilirsin. Ya da beni fae alemine götürüp orada bırakabilirsin, böylece sen buraya dönüp ölümleri en aza indirmeye çalışırken ben de kendi başıma çalışabilirim."

Başını şiddetle sallayarak hırladı.

Ellerimi yüzünden çekmedim. "Bunu kendine itiraf edemiyor olabilirsin ama sen harika bir kralsın. Bu durumda olabileceğinin en iyisisin. Ve ikimiz de biliyoruz ki halkını bununla baş etmeleri için yalnız bırakamazsın, tıpkı birinin çapayı bulması gerektiğini bildiğimiz gibi. zorundayız. Ben son günlükleri okurken sen de asmamızı kesmelisin."

"Bunu yapamam. Seni bırakamam. Yapamam-"

Bu yapmak istediğim son şeydi ama sesime sihrimi kattım ve "Bizi bağlayan sarmaşığı kes ve beni fae diyarına götür" diye emrettim.

Kükredi ama o haliyle büyüme karşı çaresizdi.

Aramızdaki bağlantı koptuğunda ve etrafımızdaki dünya değiştiğinde bunu göğsümde bir yerde hissettim.

Kaledeki yatak odamızda eşimin gözleri benimkilerle buluştuğunda gözlerinde öfke vardı.

"Bana günlüklerin geri kalanını ve bir hafta yetecek kadar yiyecek getir. Sonra da Dünya'da gün bitene kadar geri gelme," diye emrettim.

Ayrı olduğumuzda komutun büyüü tutmazdı, ama Kai'nin onu takip edeceğine güveniyordum.

Kısa bir süre için beni hor görebilir. Ama her şey söylenip bittiğinde, bunun tek seçenek olduğunu anlayacaktı.

Ortadan kayboldu ve bir dakika sonra Dünya'da okuduğu günlükle yeniden ortaya çıktı. Kapıyı arkasından çarparak odadan hışımla çıkmadan önce günlüğü elime tutuşturdu.

Eğer dışarıda vahşi bir fae ile karşılaşmaktan korkmasaydım, o günlüklerin peşinden kendim giderdim.

Ama öyleydim, o yüzden yapmadım.

Kai birkaç dakika sonra geri döndü, yatağın üzerine üç dergi daha bıraktıktan sonra bana doğru yürüdü ve asansörde onunkini tuttuğum gibi yüzümü tuttu.

"Eğer sana bir şey olursa, bu lanet olası diyardı kendim yakarım," dedi, sesi alçaktı. "Seni buraya kilitliyorum. Bu sefer benimle kavga etme. Elimden geldiğince yiyeceklerle döneceğim. Ve lanet hayatın aşkına Beş, tutulma sırasında bana seks büyüüyle emir vermeye kalkma. Seni dizlerinin üzerine çöktürüp sikimi yedirmemek için kendimi zor tutuyorum."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Ona devam etmesini söyleyemeden beni sertçe öptü ve sonra ortadan

kayboldu. Belki de yavaş ve yumuşak öpüşmeye ihtiyacımız yoktu.

Belki de sert ve hızlı mükemmeldi.

seventeen

CLEMENTINE

Kai'nin yarısını bitirdiği günlüğü yatağıımıza bıraktım ve açtım.

Kaybedecek zaman yoktu.

Bir yanım babasının tacizine dair bir açıklama bulacağıımdan endişe ediyordu, ancak sayfalar beni doğrudan o zamanlar canavar kral olan adamla yapılan siyasi bir toplantıyla ilgili uzun ve sıkıcı bir açıklamaya götürdü.

Atlamak istedim ama cesaret edemedim.

Çapa ile ilgili bir şeyi kaçırmak gibi bir seçeneğim yoktu. Kendimi odaklanmaya zorlayarak her kelimeyi okudum.

Kai birkaç saat sonra elinde yemekle uğradı ama konuşmak ya da beni öpmek için bile kalmadı. Gözlerindeki vahşî bakış ve üzerine bulaşmış kan bana öpüşmenin sevişmek anlamına geleceğini ve bunun için zamanımız olmadığını söyledi.

"Olduğın yerde kal," diye homurdandı bana, sonra tekrar ortadan kayboldu. Oda karanlığa gömülmüştü ama ben kitabı elimden bırakmadım.

Midemin guruldamasını durduracak kadar yedim ve bunun dışında okumaya devam ettim.

O günlüğü gece bir ara bitirdim ve hemen diğerine geçtim. Kronolojik sıraya göre değillerdi, bu biraz sarsıcıydı ama tam olarak neler olduğunu anlamaya çalışırken uyanık kalmama yardımcı oldu.

Birkaç saat sonra, bir sayfanın ortasında, günlüğün üstünde uyuyakaldığımda sabah olmuştu.

Bilinmeyen bir süre sonra gözlerimi açtım ve uykudan sıyrıldım.

Ne kadar süredir baygın olduğumu bilmiyordum ama çok uzun sürdüğünü de düşünmüyordum.

Kendimi ayağa kalkmaya zorlayarak okumaya devam ettim ve uyanık kalmama yardımcı olması için bir şeyler atıştırdım.

BEŞ GÜN ve Kai'nin son derece kısa dört ziyaretinden sonra, son günlüğün yarısına gelmiştim. Kai'nin babasının kendi babasını öldürüp tahtı ele geçirmesinden hemen sonraki zamanı takip ediyordu. Karanlık ve korkunçtu.

Hiçbir bilgiyi tam olarak özümsemeden dikkatle okumaya çalıştım.

Bir bölümü bir kez okudum, sonra durdum ve geri döndüm.

*I coreb lhe axhoc bv5h /coc lhe gacbex lo cp
cooc ix lhe Caxoc, Vhe feare5 si£leb a
fil1£e, bv1 lhe /cvi1'5 /ixe, I/ I /eeb il cagic
o/lex exovgh, il 5hov£b 5vcrire si1hov1 a pcob£ec,
axb il'5 5a/ec lthece,
/ov xerec Axos sho cigh1 lcp lo cox1co£ v5 si1h
il,
(p /a1hec sa5 cox51ax1£p goixg ox abov1 lhe ci5A5
o/ corixg il, bv1 se'ce obriov5£p ix coce*

*baxgec i/ se box'1, √he ceafc'5 coxxec1iox lo
sac1h i5 a paca5ilic oxe, xeeb5 sac1h lo 5vcrirre,
5o il'5 goixg lo 5lap afire xo callec sha1, erex
si1hov1 beixg 5vccovxbeb bp olhec pfax15,*

Günlüğü kucağıma bıraktım, kitaba bakarken sersemlemiştim. Kai haklıydı.

Babası dünyalarını bilerek mahvetmişti. Tam etkilerini fark ama şüphesiz bu onun hatasıydı.

Alemin çapasını bahçeden çıkarıp saksıya koymuştu. Ve tam olarak hangi bitki olduğunu biliyordum.

Tüm Fae Malikanesi'nde gördüğüm solmuş yapraklı tek fidandı.

Odamızdaki dut çalısı.

Tutulmaları sona

erdirebiliriz. Her şeyi

düzeltebiliriz.

Sadece çalıyı ait olduğu yere yeniden dikmek zorunda kaldık.

Kai'yi beklerken odaya baktım. Neredeyse on iki saat önce yiyeceğim bitmişti. Yiyecek başka bir şey yoktu ve başım dönmeye başlamıştı.

Yakında benim için geri dönecekti.

Gelmek zorundaydı.

Zihnimin bir kısmı ayak bileğimdeki sarmaşığa uzandı, eşimle olan bağlantımı aradı ama yoktu.

Kopmuş.

Titrek bir nefes verdim.

Uyumam gerekiyordu. Eğer uyuyamazsam, suda ıslanmak için.

Ama fiziksel açlığım ve Kai'nin duygularına olan susuzluğım arasında, kelimenin tam anlamıyla titriyordum.

Beni gitmemem konusunda uyarmıştı ve kalede insanların dolaştığını duymuştum, bu yüzden yalnız olmadığımı biliyordum. Sevişiyorlardı. Kavga ediyorlardı. Bağırıyorlardı. Manyaklar gibi gülüyorlardı. Ayrılmak bir seçenek değildi.

Ama Kai benim için geri dönecekti. Buna inanmak zorundaydım.

Neredeyse bütün bir gün sonra kralım nihayet ortaya çıktığında küvette kıvrılmış, titriyordum. Kendimi soyunacak kadar güçlü hissetmiyordum, bu yüzden yine gömleklerinden birini ve iç çamaşırını giydim.

Adamın yüzü acımasızdı, tüm vücudu hem taze hem de kuru kanla kaplıydı.

Beni küvette gördüğünde yüzünde panik ifadesi belirdi ve bir an sonra benimle birlikte suya girdi, beni göğsüne bastırdı. Bizi bağlayan sarmaşık hemen şişti, ayak bileklerimizdeki kısa uçlar kopup yeniden bağlandı.

Bağ tekrar kurulduğunda her şey daha iyi hissettirdi.

"Özür dilerim. Austin kontrolünü kaybetti. Çok... çok kötüydü." Kelimeleri boğuk boğuk zorunda kaldı ve o da titriyordu.

Kabul etmek istemese de belki de bir arkadaşı vardı. "Ben iyiyim. O iyi olacak mı?"

"Bilmiyorum. Tutulmanın ne kadar uzun bağlı."

"Buna bir son verebiliriz. Çapayı buldum," diye fısıldadım. "Beni bir daha bırakma, lütfen."

"Denesem de yapamazdım Beş." Bana daha sıkı sarıldı. "Ne oldu? Nerede o?"

"Odamızdaki pembe dut fidanı. Onu bahçeye dikmeliyiz. Nerede olduğunu biliyor musun? Hiçbir ayrıntı yoktu."

"Nerede olduğunu biliyorum. Bana sadece bir saniye ver." Yavaşça nefes alıp verdi. Titrek bir şekilde. Vücudu biraz olsun dengeye gelene kadar. "Tüm bu süre boyunca benimle kal, tamam mı?"

"Anlaştık."

Su etrafımızda kaybolmadan önce alnımı sertçe öptü ve Köşk'teki odamızın zeminine indik. Bir an bile duraksamadan beni omuzlarına aldı ve ayağa kalkarken bir eliyle beni sırtında tuttu.

Odayı geçip dut fidanının yanına gitti. Boştaki eliyle büyük saksıyı kavradı ve dirseğinin üzerinde taşıyarak kaldırdı. Çok büyüktü ama aldatıcı bir şekilde hafif gösteriyordu.

Yavaşça asansöre, oradan da lobiye doğru ilerledi. Son gördüğümünden daha kötüydü.

Çok daha kötü.

Yakından bakmamaya çalıştım. Bazı şeyler görünmez olamazdı ve ben onları gördükten sonra iyi başa çıkabilen biri değildim.

Kai, bir çift sürgülü cam kapıdan geçip gerçek bir cennete ulaşana kadar geniş bir koridorda dümdüz yürüdü.

Bahçe Fae Malikanesi'nden daha büyüktü, hem Dünya'dan hem de diyardan çok sayıda bitki ile görebildiğim kadar uzanıyordu. Her şey normalden daha büyük görünüyordu.

Her yerde çiçekler açarken, ağaçlar çılgınca bir alanı dolduruyordu.

Kelebekler bile etrafımızda uçuşuyordu.

Kai beni doğrudan meyve çalılarının olduğu bir bölüme götürdü ve yumuşak, gevşek topraktan oluşan büyük, boş bir tümseğin önünde dizlerinin üzerine çöktü.

Çıplak ellerini daldırdı ve kazmaya başladı.

Ben de aynısını yaptım, çalı için yeterince büyük bir delik açılana kadar kralımla toprağı dışarı çektim.

Kai saksıyı çukura yerleştirdi, sonra yumruğunu şaklatarak camı kırdı. Dikkatli ve nazik ellerimizle irili ufaklı cam parçalarını topraktan çıkardık ve köklerini gömdük. Sonra deliğı doldurduk.

İşimiz bittiğinde avuçlarını toprağı bastırdı ve gözlerini kapattı.

Büyüsünün çapayla öyle yoğun bir dalga halinde çarpıştığını hissettim ki nefes almakta zorlandım.

"Benden beslen," dedi dişlerini sıkarak.

İtiraz etmek istedim ama neden bana bunu yapmamı söylediğini hemen anladım.

Tutulma sırasında büyüm bir fae için zehirdi. Ama sadece zehirdi çünkü onlara daha fazla enerji veriyordu.

Bu da büyülerini güçlendirecekti ve Kai'nin buna ihtiyacı vardı.

Elimi koluna koydum ve duygularını çektim, onu içime çekerken gücümün kalan her onsunu ona gönderdim.

Çaresizlik.

Adanmışlık.

Korku. Kararlılık.

Hissettiğı her şey içimde yuvarlandı, çapaya göndermek için ona daha fazla enerji verirken bile titrememi sakinleştirdi.

Solmuş yaprakların yeşile dönüp tekrar doğru pozisyonlarına yükselmelerini şaşkınlıkla izledim.

Tüm çalı daha kalın ve daha sağlıklı büyüdü.

Kai'nin kolunu bırakmak zorunda kalmadan önce birkaç uzun, yavaş dakika geçti, duygularıyla çok sarhoştu ve ondan daha fazlasını almak için gerçek yiyeceğı açtım.

Bir an sonra bana baktı ve gözlerinin akını tekrar gördüm. Rahatlamıştım.

"Bitti mi?" diye sordum.

"Evet, beş. Bitti."

"Sonunda," diye nefes aldım, yüzümü kazdığımız toprağa gömdüm ve sonunda gözlerimi kapattım. "Uyumaya ihtiyacım var."

"Ve ye." Kai beni dikkatlice kollarına çekti. "Fae'lere geri dönmen gerek," diye mırıldandım.

"Bensiz bir saat hayatta kalabilirler. Şu anda eşimin bana daha çok ihtiyacı var." Duygularım gözlerimi yaktı. "Uzun bir haftaydı."

"Biliyorum, Clem. Çok iyi iş çıkardın."

"Evet, gerçekten yaptım."

Sessizce güldü, sesi çakıllı ve bitkin çıkıyordu. Yine de kendimi iyi hissetmemi sağladı. "Seni seviyorum."

"Sanırım ben de seni seviyorum, pislik. Bunu bir daha asla yapmayalım."

Tekrar güldü, şeyden çok şoktan dolayı. "Anlaştık." Kai beni topraktan kaldırdı ve malikâneye geri taşıdı.

Mutfağa varmadan uyuyakalmışım. İçerideyken bana içirdiği protein karışımını zorla içirecek kadar uyandıktan sonra hızlı bir duş alıp yatağıma gidene kadar yolun çoğunu uyuyarak geçirdim.

İçinde bir gece bile geçirmediğim.

Belli ki beni rahatsız etmedi, çünkü başımı yastığa çok önce dışarıdaydım.

KAI sonraki birkaç gün boyunca yemek için beni defalarca uyandırdı ama her seferinde hemen uykuya geri döndüm. Birisi, tipik büyük fae battaniyem olmadan huzur içinde uyuyabilmem için bir gölgelik kurmuştu ve bu çok takdir edildi.

Tek başıma uyandığımda, sarmaşıkların beni rahat bırakması için giymeme yardım ettiği dar siyah tayttan başka bir şeyim yokken, her zaman yastığımın yanında, gölgelikte benimle birlikte oturan bir not ve telefonumu bulurdum.

3eali p nir³ ecli se meS'es. Şe Sa a soσ . Rvsri>'s
xe σcexi p.
-Kai

/ixi p ge e al p'o le '. T^e; sra ceb xeb ildi p cLe ciry in
cLe xéal , anb peσ le axe Sei p xibi 'lo S. Rs vs al. PisS ;o .
Şe Sa a soσ .
-Kai

*T^e fae lore ;o now. Pa;be cLey'll sra c giri>g ;o
xib aco'' coo'. 5'm nor goi p co Se aSle co cL eace co hill
an;σ>e fo' a NLILE, so enjoy ic nLile ic laS9s. Şe Sa a
soo'.*

-Kai

*Rvsri> mabe a fvll xe;, Svr fv a, 5 ^are Sei p hi p. Şe
Sa a soo'. Soxe ;o .*

-Kai

Hepsine bakarken uykulu bir gülümsemeyi engellemek için dudağımı ısırdım. Kral olmaktan ne kadar nefret ettiğiyle ilgili olan en sonuncusuydu.

Notların altına sıkıştırılmış, tanıdık gelen sarı bir not defteri fark ettim.

Onu elime aldığımda gülümsemem soldu, alnım kırıştı. Mesajları kontrol etmeden telefonumun el fenerini açtım -çok sayıda olduğunu varsaymak güvenli görünüyordu- ve kendi yazdığım başlığı okudum.

ale 4ve5liox5

/, +os caxp Aib5 bo pov sax1?

Altında, artık Kai'ye ait olduğunu bildiğim bir el yazısıyla, soruya bir vardı.

Sen ^are cLi' anSvex, Svr as ma y as ;o na 9.

Gözlerimin yaşarmasını görmezden gelerek güldüm.

Sorularımı gözden geçirmiş ve her birini tek tek yanıtlamıştı, bazıları kağıdın kenarlarına kadar uzanan minicik yazılarla.

£, *Fhex bo pov sax1 lo hare Aib5?*

Rnor³ex anSvex ;o 'll ^are, Svr 5 do 'c pa'9ic'la l; ca'e.
Noc im etiacely, Svr NLE>EXE' ne cLi>h ne'xe xeaby.

3, tO pov sax1 lo 5pexb co51 o/ povc lice ox
sac1h, oc ix lhe /æ ceæc?

En(o c a9el;, 5 ^are co do Sor³. We ca go Sa a anb
fo'9^ NLE>EXE' ne na 9, as lo p as ne'xe axaila le in Sor³
pla es f'o ci e co ci e, cLo p^.

4, tO pov ac1va££p sax1 a cale? Fhp, oc
shp xol?

5 do. 5'm ci'et of Sei p alø e. Cpe ting m; li(e nir³
;o is cLe fi×S9 cLi>g in a lo p ci e cLa9 ma e' me loø fo'vaxb
co cLe fvr e.

8, +os bo pov /ee£ abov1 poof5? Axb socex
sho 5sic a £ol?

5 sra ceb co lore cLe axø' t cLe ci e 5 fv aed ;o in one.
§vc li e 5 saib, only a fool no lt c'y co hee a si'e>

o c of cLe nare . 5 no lt nere do cLa9 co ;o . 5'll lea'>
co lore swi mi p nir³ ;o .

/£, *to* pov pce/ec bog5 oc ca15?

5 p'efex si'e>s, acr all;. Cpe ifi ally, gi pex oneS.

/8, *to* pov sax1 ce lo laAe povc £a51 xace?
I/ 5o, sha1 i5 il?

Evet. 5c's anor³ex na; co ma'a ;o as mi e, so cLa9
see 'oSriov'. O× laS9 na e 3oxi'dir.

££, I5 lthece axp1hixg pov cax'1 fire si1hov1?

Yo.

£3, *to* pov cox5ibec /£ic1ixg chea1ixg?

T^e anSvex ;o 'xe loo' i>g fo' is no, Svr 5 cLi>h ic
de e>dS. 5f ;o 'xe flixri>g Se a''e ;o ' li(e is in da pex?
Noc cLea9ing. 5f ;o 'xe flixri>g Se a''e ;o cLi>h cLey'xe
acr acrice, oSriov'l; ;eS. W^e ;o 'xe jvS9 Sei p ni e anb
ic co e' off as flixri>g, cLa9's alSo' clea l; nor cLea9ing.

33, *Fha1 si££ se bo i/ se 51ac1 /a££ixg ov1 o/£ore?*

5 sv σ se 5'll ^are co xeSea cL ^ow co acr all; ni
oxe' a no a>, Se a''e ne Sor³ h ov 5'm ce' iSle ac ic.

5 cLi>h doi p cLi>gS ne enjoy coge9^e' is cLe xig³c
more. 5 pla> on swi mi p nir³;o , NLE>;o 'xe nor al'eat;
doi p cLa9 nir³;o ' siS9exS. C^owi>g ;o ax σ ' t cLe xéal ,
co σ . 5f ne'xe goi p co Se SeS9 f'ie>dS, ne'll Se
s e>di p as mv³ ci e as poS'iSle coge9^e'.

38, *+os cvch 5ex bo pov 1hixA pov'££ sax1
1o hare?*

R lor.

39, *Fha1 bo pov 1hixA se 5hov£b bo i/ se box'1
5eec 5exva££p cocpalib£e a1 /ic51?*

5 jvS9 s o ceb. T^iS clea l; doeS nor ap l;.

43, *to pov £iAe racaliox5? Fha1 bo pov £iAe 1o
bo shex pov'ce ox racaliox?*

*5'xe nere ca e> one Se(σ e, Svr 5 imagi>e 5'd li e co do jvS9
aSo'r an;9^i p if ic's goi p co ma e ;o s ile.*

Kaçan birkaç damla gözyaşını sildim ve telefonumun fenerini kapattım, telefonumun kilidini açtım ve Kai'yi aramak için düğmeye bastım. Kız kardeşlerimden cevaplamam gereken birkaç mesaj vardı ama onlara da birazdan cevap verecektim.

İkinci çalışta cevap verdi ve arkasında bir grup ses duydum. "Hey, Beş." Sesler azalıyordu, bu yüzden onlardan uzaklaştığını biliyordum.

"Meşgul müsün?"

"Bekleyebilir. Kalktın mı?"

"Evet. Sanırım ayın geri kalanı için yeterince uyudum."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Nihayet."

"Biliyorum." Dudağımı ısırdım, sonra kendimi fazla düşünmemeye zorladım. "Sorularıma cevap verdin."

"Elbette öyle yaptım. Bu ilişkide birinin Beyaz Atlı Prens olması gerekiyor ve sen bunu başarmak için fazla güzelsin."

Güldüm ve birkaç damla daha sildim. "Beyaz atlı prens olmak zorunda değilsin. Bunun saçma olduğunu biliyorum. Sadece yalnız ve çaresizdim."

Hattın onun tarafında bir asansör sesi duydum. "Anlaşılan o ki, tutulmaların baskısı üzerimde olmadığına çok daha çekici oluyorum. Ve yatağında beni bekleyen güzel bir kıvılcık saçlı varken."

"Kötü haber, yatağın artık bir tabut." "En

azından ikimizi de gömebilirler."

Homurdandım. "Bu korkunç, Kai."

"Romantizm istediğini söylemiştin. Birlikte ölmekten daha romantik ne olabilir?"

"Birlikte yaşamaya ne dersin?"

"Hmm." Düşünüyormuş gibi durakladı. "Pekala, istediğin gibi olsun."

Odamızın kapısı açıldı ama tente hâlâ aşağıdaydı. "Umarım az önce içeri giren sensindir."

Gölgelik yükselmeye başladı ve muhteşem sarışın bir dev altından yuvarlanarak tam üstüme düştü.

Benden bir kahkaha daha kaçtı ve gölgelik yükselmeyi bitirirken yüzünü boğazıma gömdü.

"Saçına ne oldu?" Parmaklarım başının yan taraflarına kadar tıraş edilmiş kısa, dikenli saçların üzerinde gezinirken sordum.

"Ben kestim. Tüm Mistwood bunun en iyi görünüşüm olduğu konusunda hemfikir."

"Önce eşinle konuşmadan saçını kesemezsin. Bu temel bir nezaket kuralıdır, Kai. Ya tüm saçımı kesersem-oh, vay canına."

Başını kaldırmaya başlamıştı ve yeni görünümünü fark ettiğimde kendimi durdurdum.

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Oh, vay canına, ne?"

"Mistwood haklı. Saçların bu şekilde kesilince çok seksi oluyorsun."

"Ben her zaman seksiyim." Yüzünü tekrar boynuma doğru indirdi ve kokumu içine çekti. "Ve eğer saçını kestirirsen, onu karıştırırken eğlenirim. Şu anda iyi karıştırılmıyor. Hep karışıyor."

Gözlerimi kırptım. "Her zaman karışır."

"Mhm."

"Daha önce hiç göğüslerimin üstünden kestirmemiştim. Annem bana hep uzun saçın daha baştan çıkarıcı olduğunu söylerdi. Ve sirenlerin baştan çıkarıcı olması gerekir."

"Aslında daha az baştan çıkarıcı olmanı tercih ederdim. Belki o zaman seni becermekten başka bir şey düşünebilirim."

Kafasının yan tarafına vurdum.

Kai güldü. "Sana takılıyorum, Beş. Saçının nasıl görüldüğü umurumda değil. Kel olsan da beni baştan çıkarabilirsin ve şu anda sihrini kullanman gereken tek kişi benim."

Bu iyi bir noktaydı. "Bunu düşüneceğim," dedim.

Gerçekten de düşünürüm.

Kendimi sürekli baştan çıkarma ve cazibe ile korumak zorunda hissetmemek güzel olabilirdi.

"Kız kardeşlerin tutulmalar sona erdiğinden beri bana durmadan mesaj atıyorlar. Yine savaşıla tehdit ediyorlar," dedi ve boğazımı hafifçe öptü.

"Artık benim için her endişelendiklerinde bunu yapacaklar."

"Bunu fark ettim. Ama onlar senin ailen, bu yüzden bence onları görmeye gitmeliyiz."

"Gerçekten mi?"

"Elbette. Bu arada soru kağıdında bu yoktu - aileleri sormayı unuttunuz."

"Kahretsin. Yakın kız kardeşler hakkında ne hissediyorsun?"

"Sanki bunu desteklememek için aptal olmam gerekiyormuş gibi." Boğazıma doğru öpücükler kondurdu ve ben de başımı arkaya eğip gözlerimi kapattım.

"Peki ya öpüşmek?"

"Açıkçası, büyük bir hayranıyım." Vücudunu benimkine yaklaştırdı, böylece ereksiyonunu karnımda hissedebildim.

"Öpüşmeyi her zaman sevmişimdir," diye itiraf ettim, ellerimi tekrar saçlarının dikenli kenarlarında gezdirirken.

Dudakları neredeyse ağzıma geliyordu ama telefonu yatakta yanımızda titremeye başlayınca dud hemen üzerinde aniden durdu.

"Muhtemelen yine kız kardeşlerinden biridir. Her yirmi dakikada bir aramaya başladılar."

Telefonunu elime aldım, ekranda Zora'nın adını gördüm ve cevapladım.

"Selam, Zora."

"Uyanık mısın?" diye sordu. "İyi misin? Kai seni görmemize izin vermiyor."

"O korumacı ve de yeni uyandım ama iyiyim," dedim parmaklarımı başının üstündeki uzun saç tellerine gömerek.

"Bu sefer bunun için fiziksel kanıta ihtiyacım olacak."

"Yakında oraya gideceğiz. Mayo giymek ve muhtemelen duş almak için zamana ihtiyacım var."

Kai'nin dudakları tekrar boğazımla buluştu ve göğüslerimde gezinmeye başladı. Gözlerim kapandı, dilini meme uçlarımdan birinin üzerinde gezdirirken sırtım kamburlaştı.

"Uzun bir duş olsun," diye düzelttim. Duş falan olmayacaktı.

"Yüzmeden önce duş almanıza gerek yok. Büyümüzün her şeyi temizlediğini biliyorsun-"

"Hoşça kal, Zora. Yakında görüşürüz." Telefonu kapattım ve Kai'nin saçlarını daha fazla avuçlarken telefonu yanıma, yatağın üzerine bıraktım.

", " diye emrettim, biraz nefessiz kalmıştım.

Bakışları benimkilerle buluştuğunda sıcaktı, ağzı hâlâ göğüslerimden birindeydi ve eli diğerinin üzerindeydi.

Serbest eliyle gövdeyi kavradı ve tek bir hareketle ikimizi de yuvarladı.

Yüzünü ittim ve bana hırladı - ta ki ben arkamı dönüp göğüslerimi karnına doğru indirip sikini pantolonundan kurtarana kadar.

Benim için zonkluyordu.

Tekrar hırladı, daha

alçaktan. Daha şiddetli.

"Clementine..."

"Ben seni emerken sen de beni sarmaşıklarınla becerebilirsin."

Dudaklarımı sikinin ucuna sarıp hafifçe emdiğim anda hırıltısı bir iniltiye dönüştü.

Bacaklarımı araladı ve ben onun sikiyle sevişirken o da tozluklarımı sıyırdı. Bana sarmaşıklarını vermek yerine, göbeğimi ağzına çekti ve ben yüzüne otururken dilini klitorisimden arka girişime sürükledi.

Ona karşı inledim ve ağzımın içinde zonkladı.

Ona zevk vermeye odaklanmaya çalıştım ama beni yalama ve dokunma şekli delicesine iyiydi. Dilinin üzerine boşaldım ve bana hırlayarak beni sikinden çekti. Beni hızlıca çevirdi, böylece ona baktım, hala onun üzerinde konumlandım ve bir kalp atışı sonra beni horozunun üzerine çekti.

Ayak parmaklarım kıvrıldı ve yüksek sesle inledim.

Elleri kıcımdaydı, gözleri benimkilere kilitlenmişti ama beni aşağı çekmedi.

Beni yavaşça hareket

ettirdi. İstikrarlı bir şekilde.

Samimiyetle.

Ben çığlık atarak tekrar boşalana kadar devam ederken tırnaklarım karın kaslarına battı.

Kontrolünü tamamen kaybederek bana hırladı.

Tamam, ben de onunla yavaş ve tatlı konuşmayı seviyordum.

Kesinlikle.

nineteen

K I A

Elimde bir kitapla havuzun kenarındaki bir sandalyeye oturdum.

Rahatlamak yanlış geliyordu.

Ya da rahatlamaya çalışmak için, sanırım.

Hayatımın büyük bölümünde babamın sorunlarını çözmeye çalışmışım. Şimdi, fae'lerim diyardaki şehrimizi yeniden inşa etmek için çalışıyorlardı. Malikanenin bizim kanadı temizlenmişti. Kaybettiklerimiz için anma törenleri düzenlenmişti.

Çapanın sağlam olduğundan emin olmak için yeterince büyü pompalamışım ve hayatta kalmamızdaki rolünü başka kimse bilmediği için, bahçedeki başka bir meyve çalışıydı.

Meyvesi zehirliydi, ancak bir damla büyüye sahip herhangi bir fae, bir meyveyi koparmadan çok önce bunu hissedirdi. Zehirli bitkilerden yoksun değildik, yani bu bir fenomen olmaktan çok uzaktı.

Clementine ve kız kardeşleri saatlerdir yüzüyorlardı, zamanlarını suyun altında geçirmek ve yüzeyde takılıp sohbet etmek arasında gidip geliyorlardı. Diyarı kurtarmak için tam olarak ne yapmamız gerektiği konusunda onları bilgilendirmemişti, ki bunu takdir ettim.

Krallığımızın sırları konusunda ona güvenebileceğimi bilmek beni başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar rahatlattı.

Hale ve Porter bir süredir havuz başındaydı ve ben de onlarla konuştum. Ayrıntıları paylaşmayacağımı bildikleri için sormadılar. Her ne kadar arkadaşlarımızın ilişkileri göz önüne alındığında düşman olamasak da ve bundan önce bile çoğunlukla olumlu ilişkilerimiz olsa da, onları diğer krallardan başka bir şey olarak görmem zaman alacaktı.

Clementine ailesinin bir parçası olmamı istedi, ben de normalde olduğundan daha fazla çaba gösterdim. Ve oldukça iyi gitti.

Diğer iki adamın da işe geri dönmesi gerekiyordu, bu yüzden gizemli kitaba odaklanmaya çalışıyordum. Eşleri de onlarla birlikte gitmişti ama Clementine'in eşleşmemiş kız kardeşlerine veda etmeye hazır olmadığını biliyordum. Ben de ondan bunu istemezdim.

Babamın günlüklerinde yazdığı karanlık, iç karartıcı şeyler dışında bir şey okumayalı uzun zaman olmuştu. Gizemli bir kitaptan hoşlanıp hoşlanmayacağımdan emin değildim. Ama denedim.

Clementine kitabın ikinci bölümünün yarısında su yüzeyine çıktı.

Bakışlarım otomatik olarak ona yöneldi ve onu zaten bana bakarken buldum.

Dilini bana doğru uzattı ve ben de bizi bağlayan sarmaşığı hafifçe çektim. O gülümserken Zora ve Avery de onunla birlikte su yüzüne çıktılar ve üçü havuzun kenarına doğru yüzerek, ayaklarını sarkıtarak çıkıntıya oturacak kadar sudan kaydılar.

"Hâlâ maskeli baloya gidiyorsun, değil mi?" Zora Clementine'e sordu.

"Evet. Sanırım dekorasyondan biz sorumluyuz. Ya da en azından Kai öyle. Ben sadece amigo kızım." Bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Sesi neşeliydi ve bunun gerçek olduğunu söyleyebilirdim. Zaman zaman taklit ettiği mutluluk değil.

"Hâlâ kedi olarak mı
gidiyorsun?" Sırıtişımı geri
çektim.

Siren kedisi mi?

Tabii ki arkadaşım seks kedisi görünümünü tercih ediyordu. Kadın, insanların onu nasıl gördüğü konusunda çok zekiydi. Kostümü seçtiğinde bir eş arıyordu.

Clementine yüzünü buruşturdu. "Emin değilim. Cinsel çekiciliğimin arkasına saklanabileceğimi düşünmeye başladım."

Avery gülümsemesini bastırdı.

Zora homurdandı. "Tabii ki seksapelinin arkasına saklanıyorsun. Altı yaşındayken annen sana bunu nasıl yapacağını öğretti."

Clem kaşlarını çattı ve burnunu kıvırdı. "Daha çok gençken insanların beni korumak istemesi gibiydi. Her zaman güvenliğim içindi."

"Ve işe yaradı. Ama artık güvendeyiz." Avery elini Clementine'in elinin üzerine koydu. "Artık konuştuğun herkesi etkilemene gerek yok. Kimse sana zarar vermeyecek."

"Belki eşi hariç," diye homurdandı Zora.

Gerildim ama Clementine gülümsedi. "O Beyaz Atlı Prens olmaya karar verdi, bu yüzden endişelenmene gerek yok. Artık her şey farklı. Anlaşamadığımız zamanlarda bile beni büyülerim için kullanmadı. Kendimi ondan korumama gerek yok."

"O zaman artık cinsel çekiciliğinin arkasına saklanmana gerek yok." Zora'nın sesi tam olarak ikna olmuşa benzemiyordu ama çabaladığı belliydi. Yaşadığımız her şey Dünya'da yedi kat daha hızlı gerçekleşmişti, bu da kabullenmelerini zorlaştırıyordu.

"Ama nasıl duracağım?" Clem sordu.

"Tehlikeli olmayan konuşmalar sırasında sihrini kullanmayı bırak ve gerçekten neyi sevdiğini bul." Zora omuz silkti. "O bikiniyi şirin olduğunu düşündüğün için mi seviyorsun yoksa hayatını harcadığın görünüşe uyacağı için mi?"

Clementine dudağını ısırdı. "Belki saçımı keserim."

Avery nazikçe, "Düşünmek için zamanın olmadan büyük kararlar verme," dedi. "Yaşadığınız gibi büyük değişiklikler

ezici. Taşınmak ve eş bağını mühürlemek, pişman olacağınız bir şey yapmadan da yeterince zor."

Clementine başını salladı. "Ağırdan alacağım."

Zora güldü. "Hayatında ne zaman yavaş bir karar verdin ki? Bu noktada kararını çoktan vermişsin."

Clem sırtışını gizlemek için dudağını ısırdı.

". "Yalancı." Zora ona su sıçrattı.

"Bir grup vampir kadından ne duydum biliyor musun?" Avery kavga çıkmadan önce konuyu değiştirerek sordu. Clementine onun iyi biri olduğu konusunda haklı görünüyordu.

"Ne?" Clem ve Zora ona doğru eğildi. Görünüşe göre dedikodu, eşimin kalbine giden en hızlı yoldu.

"Artık krallardan üçü sirenlerle çiftleştiği için, bir ton insan maskeli balo için bizim gibi giyiniyor."

Clem'in kaşları yukarı doğru kalktı. "Nasıl bizim gibi giyiniyorlar?"

"Parıltı. Her yerde. Görünüşe göre sürüler halinde yapıştırıcı ve sim alıyorlar. Tüm el sanatları mağazalarında parıldayan her şey tükenmiş. Amazon'dan da geri sipariş var. Oradaki kadınların en az üçte ikisi canavar ve ejderha krallarını kazanmak için tamamen simlerle süslenmiş olacak. Muhtemelen erkeklerin de dörtte biri."

Gülümsememi geri çektim.

Dürüst olmak gerekirse, hiç de şaşırtıcı değildi.

"Tamam, artık kendimiz olarak gitmeliyiz," diye karar verdi Clem. "Hayatımızda bir kez olsun, saklanmak zorunda kalmadan siren olabiliriz. Ben tam parıltılı olacağım."

Zora inledi. "Bunu Izzy ile daha yeni yaptık. Hâlâ sabahları yüzümden topluyorum. Resmen yastık kılıfının bir parçası haline geldi."

Avery küçük bir sırtışla, "Ben varım," dedi. "Blair yok. Şimdiden kuzu olarak gitmeyi planlıyor. Haftalar önce Hale için sim sipariş etti ve

Twilight'tan Edward gibi giydirmek."

Güldüm. "Izzy'yi kırmızı başlıklı kız kostümü giymeye ikna ettim ve Porter'a sahte kürk sipariş ettim. Bu konuda çok heyecanlıydı, bu yüzden bir siren olarak gitmesinin mümkün olduğunu sanmıyorum."

Zora, Clementine'i dürterek, "Demek ki sadece ikiniz varsınız," dedi.

Clem ve Avery ona tercüme edemeyeceğim bakışlar attı.

Uzun bir dakikadan sonra Zora inledi. "Tamam, o lanet parıltının içinde yüzeceğim. Gerçi sadece bir küveti zehirliyoruz. Biz onu havuzdan tekrar arındırırken daha fazla uzatmak istemiyorum."

Clementine ve Avery küçük bir zafer dansı yaptı, ben de homurdandım.

Clementine kız kardeşlerini vampirlerin sosyal etkinliklerine yalnız kalmamaları için onsuz gitmeye ikna etmeye çalışırken konu değişti ve ben de kitabıma yeniden odaklandım.

Kadınlar nihayet havuzdan çıktıklarında güneş batmıştı ve ben romanın yarısını bitirmiştım - aslında oldukça ilginçti. Etrafta yüzen ya da takılan başka vampirler de vardı ama çoğu bana bakıp sirenlere yer verdi.

Onlara yaklaşan hiç kimse erkek değildi, bunu takdir ettim.

Clementine kız kardeşlerine sarılıp vedalaştıktan sonra asansöre doğru yürürken yanıma sokuldu. Çıkışta onu karşılayan herkesle kibarca selamlaştı ve asansördeki vampir kadınlara maskeli baloyu dört gözle bekleyip beklemediklerini sordu.

Hepsi siren gibi çalışıyordu.

Clementine onlarla birlikte güldü ve hepimiz lobide asansörden inene kadar simler hakkında konuştular.

Clementine yürürken bana yaslandı. Yorgun görünmese de her zamankinden daha sessizdi.

"İyi misin?" Onu biraz daha yaklaştıracak sordum. "Evet. Pembeyi düşünüyorum."

"Pembe mi?"

"Pembeyi severim," diye itiraf etti. "Ama kızıl saçlarım ve diğer şeyler düşünüldüğünde bana seksi gelmiyor. Pembenin içinde arkadaş canlısı görünüyorum."

"Arkadaş canlısısın Beş."

"Doğru. Sanırım bu da seksapelimin arkasına saklanmamın bir başka yolu. Saçlarımı kestirip en seksi şeylerimi kutuya koymaktan zarar gelmez, mi? Onların yerine seksi olmayan ama sevdiğim şeyleri koyabilirim. Pembe gibi. Ve sarı." Titredi. "Dostum, sarı bana hiç yakışmıyor."

Kıkırdadım. "Hayır, hiçbir zararı olmaz. Saçlar yeniden uzar ve her şeyi kutulardan çıkarabilirsiniz."

"Doğru ya. Ve saçlarım tekrar uzayana kadar her zaman fae aleminde saklanabilirim, çünkü orada zaman daha hızlı geçiyor."

"Bu doğru."

"Tamam, anlaştık. Bakalım açık bir salon bulabilecek miyim?"

Güldüm. "Şimdi mi? Saat neredeyse 8 oldu."

"Biliyorum ama cesaretimi kaybetmek istemiyorum. Ataerkilliği sikmek çok stresli. Ya sabah korkup kaçarsam?" Telefonunu yüzmeye gitmeden önce koyduğu cebimden çıkardı. "Zora her zaman saçımı keser. Nereye gideceğimi bile bilmiyorum."

Elinden telefonunu aldım ve kendiminkini çıkardım. "Ben hallederim."

Bana gösterdiği minnettar gülümseme göğsümün ısınmasına ve aletimin sertleşmesine yetti. Yine de sıcaklık benim için daha anlamlıydı.

Gazetecileri aramayacağını bildiğim yüksek profilli bir fae salonundaki bağlantımı buldum ve bir arama yaptım.

Bir saat sonra ikimiz de üstümüzü değiştirmiştik ve arkadaşım üzerinde yırtık bir kot pantolon ve benim dolabımdan çaldığı bir kazakla bir sandalyede oturuyordu.

Seksi görünüyordu ama her zamankinden farklı bir şekilde. Daha rahat ve sakindi.

Kuaför ilk kesimi yaparken dudağını ısırđı ve aynada gözlerimle buluşarak "Ataerkilliğin canı cehenneme" diye fısıldadı.

Sırttım.

Kuaför bir şey almak için uzaklaştığında daha da yaklaştım. "Beni becermeni tercih ederim."

"Sanırım kral olmak seni ataerkil yapıyor," diye alay etti ve ben de .

Kahretsin, onu seviyordum.

Otoparkta onun için bir daire çizerken KAI elimi tuttu, çene hizasındaki saçlarım deli gibi sallanıyordu. Takıntılıydım. Gülünç derecede takıntılıydım.

Ay üzerimizde parlıyor, her şeyi büyümlü hissettiriyordu. Neyse ki dolunay değildi.

Belki de dolunaylarda evde kalmaya başlamalıyım.

...ya da belki yapacak yeni ve eğlenceli bir şey bulurdum. Bunu sadece zaman gösterecekti. Kai ıslık çaldı. "Evet, bu kesinlikle dünyanın en mükemmel kıcı."

Güldüm. "Saçıma bakıyor olman gerekiyordu!" "O da güzel."

Ona yaklaştım ve koluna vurarak "Beyaz Atlı Prens'e ne oldu?" diye takıldım.

"Yakışıklı Prens bile Sindirella'yı becermek ister. Sadece bir ayakkabı vermek için onu bulma zahmetine girmez."

"Berbatsın," dedim ama hâlâ sırtıyıordum.

"Bu ikimiz için de yeni bir şey değil." Beni kendine çekti ve sıktı. "Malikâneye dönmeye hazır mısın? Sabah krallığı kontrol edebiliriz. Şehirde ne kadar ilerleme kaydettiklerini görmek için geri dönmedim."

Bir daha asla bensiz diyarları dolaşmayacaktı. Bu konuda ikimiz de hemfikirдик.

Gömleğini ellerimle kavradım ve kumaşı biraz kırıştırdım. "Belki." "Belki mi?"

"Şey..."

"Tükür onu, Beş." Burnumu öptü ve beni gülümsetti.

"Dansa gitmek istiyorum," diye itiraf ettim. "Curtis zorla bağ kurmaya başladığından beri dışarı çıkmadım. Seninle dansa gitmek ataerkilliği biraz daha sikkemek gibi hissettirecek. Saklanmak zorunda olmadığımı kanıtlamak için. Gazetecilerden hoşlanmadığını biliyorum ve insanlar kesinlikle fotoğrafını çekecektir ama-"

"Bırak fotoğraf çeksinler. Mistwood eşime takıntılı olduğumu bilmeli. Çocuklarımızın ne kadar çekici olacağının dedikodusunu yapabilirler."

Yüzümde bir gülümseme belirdi ve beni öptü. Sonra beni dansa götürdü.

Birlikte yatağa yığıldığımızda o kadar bitkin düşmüştük ki sevişemedik bile.

Hayatımın en güzel gecelerinden biriydi.

ERTESİ SABAH, bizim için Malikâneyi işleten adamlarla görüştük. Austin çoktan işinin başına dönmüştü ve dinlenmeyi reddediyordu.

İyi olduklarından emin olduğumuzda, Kai bizi fae alemine geri götürdü.

Günümüzü şehirde dolaşarak ve fae'lerle konuşarak geçirdik. Her şey bitkilerle inşa edilmişti, bu yüzden yanından geçtiğimiz neredeyse herkesle sihrini konuştu ve üzerinde çalıştıkları şeyi çabucak bitirmelerine yardımcı oldu.

Öğleden sonra büyüsunü artırmak için onu besleyebilmem için kısa bir *ara* vermek zorunda kalsak da, adam gücünün sürekli esnetilmesinden neredeyse hiç yorulmadı.

Kaleye döndüğümüzde herkes geceyi bitirmişti. Birlikte yatağa yığıldık ve Kai beni göğsünün üstüne çekti.

"Seni sahile götürecektim," dedi parmaklarını kısa saçlarımda gezdirirken. Daha uzunken bunu asla yapamazdı ve ben buna bayılıyordum.

Belki de saçlarımı bir daha asla uzatamazdım.

"Şehri yeniden inşa etmeyi bitirdikten sonra istediğimiz zaman sahile gidebiliriz," diye mırıldandım. "Okyanusta yüzmeyi çok isterim. Tabii büyük örümcekler yoksa."

"Büyük balık daha büyük bir sorun olurdu. Ve büyük denizanaları. Ve köpekbalıkları." Ürperdim. "Boş ver. Okyanusa *bakmayı* çok isterim."

Kai kıkırdadı. "Senin için bir göleti temizleyeceğim."

"Kasabada devasa bir fıskiye var. Ortasındaki heykeli çıkarırsak mükemmel bir gölet olur. Köpek büyüklüğündeki kırkayaklarla savaşmak zorunda bile kalmazsınız."

"Bu işe yarayabilir..." diye düşündü ben giderken. Fae alemini severdim.

Arkadaşımı seviyordum.

Bundan daha iyisi olamazdı.

Birkaç hafta daha şehri onarmaya yardım ettik - gerçi işin çoğunu Kai yaptı ve ben sadece toprağı falan süpürmeye yardım ettim. Birkaç adamla yer değiştirdi ve Kai şehrin başka bir bölümünü onarıırken onlar da çeşmeyi parçalara ayırıp daha büyük ve daha derin hale getirmek için emek harcadılar.

İşleri bittiğinde, fıskiye büyük bir ortak havuza dönüşmüştü. Kesinlikle Blair'inki kadar büyük değildi ama

Fae alemi Dünya değildi ve on iki katlı bir havuza ihtiyacım yoktu.

Sadece eşime ihtiyacım vardı.

...Ayrıca, teknik olarak bir okyanusum vardı. İçinde yüzemeyecek kadar korktuğum bir okyanus ama yine de. Sana okyanus veren bir adamı gerçekten yenemezsin, değil mi?

Ben hayır diyecektim.

Şehri onarıldıktan sonra birkaç günde bir Fae diyarı ile Dünya arasında gidip geldik.

Kai ve ben oradayken, ailemizle vakit geçirmenin ve birlikte Mistwood'a gitmenin yanı sıra, genellikle Manor için hallettiği işler üzerinde birlikte çalıştık. Muhabirler biraz can sıkıcı olsa da artık saklanmak zorunda olmamak inanılmaz bir duyguydu.

En seksi kıyafetlerimi kutuladım ve gerçekten sevdiğim şeyleri aramaya başladım. İnsanlarla dışarı çıktığımda, bana vücudum ya da büyüm yüzünden bakmadıklarını bilmek garip hissettiriyordu. Ama kim olduğum için. Ve kiminle çiftleştiğim için.

Garip ama iyi.

Noel arifesi geldiğinde, Kai ve bir grup diğer fae tarafsız bölgedeki bir balo salonunu tropik bir cennete dönüştürmek için birlikte çalışmışlardı. Mistwood'un çoğu dışarıda katılacağı için Malikane'nin çevresine de aynı muameleyi yapmışlardı. Hiç fazla kar yağmazdı, bu yüzden ateş büyüsüne sahip canavar gönüllülerin karı eritmesi uzun sürmemişti.

Zora ve Avery beni Fae Malikanesi'nde mayolarıyla ve gece için görevlendirdikleri çok sayıda muhafızla birlikte karşıladılar. Üçümüz küvetimi suyla doldurup biraz klorladıktan sonra sırayla dalarken korumalar koridorda kaldı.

Ben sudan çıkarken Kai de bize katıldı ve ona ilgiyle bakar gibi bir ifadeyle baktı.

"Bu bakış ne anlama geliyor?" Sudan çıkar çıkmaz kollarımı ona dolayarak alay ettim. Onu ıslatıyor olmam umurunda değildi; o

sarılmayı benim kadar severdi.

"Bir şeyi merak ediyorum," dedi ve başımın tepesine bir öpücük bıraktı.

"Neyi merak ediyorsun?" Zora banyo tezgahının kenarına otururken kollarını kavuşturarak sordu. Kai'ye yavaş yavaş ısınmaya başlamıştı ve odamızı görünce onu daha da çok sevmiş görünüyordu. Güzel, aşırı büyümüş bitkilerle dolu muhteşem alanı sevmemek zordu. Ya da yatağa yumuşak, pembe bir yorgan ve duvarlarımıza eğlenceli, korkak tablolar koymaktan bahsettiğimde eşimin bana ne istersem yapabileceğimi söylemesi.

"Siren büyüsü klorla etkileşime girerse ve ben sudayken bana onunla vurursan, beni de simle kaplar mı?" Kai sordu.

Hiçbirimiz bir dakika boyunca cevap vermedik,

düşündük. "Hiçbir fikrim yok," diye itiraf ettim.

"Genellikle reaksiyon sadece doğrudan cildimizde olur," dedi Avery, yüz ifadesinde de merak vardı. Zora'nın hemen yanındaki dolaplara yaslanmıştı. "Eğer senin üzerinde gerçekleşmesini sağlayabilirsek, teorik olarak aynı şekilde çalışabilir.

"ister misin?" Zora sordu ve Kai omuz silkti. "Parti her

zaman başka bir siren kullanabilir."

Ben sırtıttım, o da tişörtünü başından çekiştirerek küvete girdi, pantolonu hâlâ üzerindeydi.

Adam, kız kardeşlerimin önünde iç çamaşırlarına kadar istemediğimi anlayacak kadar akıllıydı.

Küvete yaklaştım ve ellerimi içine soktum. İşaretimi bekledi ve başımı salladığımda başını suyun altına daldırdı. Cildine bir sürü büyü yaptım ve cildinde hafif bir parıltı tozu belirirken dudaklarım yavaşça gülümseyerek gerildi.

Kai yeniden ortaya çıktı, kollarını kaldırdı ve parıltıyı inceledi. "Sanırım Beyaz Atlı Prens kostümümü atabilirim."

Elimi saçlarında gezdirdim, saç tellerine parıltılar saçtım. "Hayır, gelecek yıl için sakla."

MASQUERADE BALOSU MUHTEŞEMDİ ve şükürler olsun ki her şey sorunsuz geçti. Devasa balo salonunun tamamen ısıltılı büyülu varlıklarla dolu olduğunu görmek beni o kadar gülümsetti ki yüzüm acıdı.

Dans ettik.

Konuştuk.

Fae şarabı içtik.

Krallar ve arkadaşlarının kendi balkon alanı vardı, bu yüzden herhangi bir potansiyel problemden kaçınmak için çoğunlukla orada .

Zora ve Avery kalabalığın içinde kalmak istediler, ben de gece boyunca onlara göz kulak oldum.

Partinin başlangıcına doğru Zora yakışıklı bir canavarla tanıştı ve gerçekten *flört etti*. Hayatında ilk kez yapıyor olmalıydı. Adamlarla saatlerce takıldı, Avery ona yakın duruyordu ama bir kenara çekilmişti, adam hakkında Zora'dan daha az hevesli olduğu belliydi.

Parti sona yaklaşırken korumaları yanından ayrılmadı ve onunla birlikte çıkışa doğru yöneldi. Zafer tezahüratımı engelleyemedim. Kai sırtıarak beni kendine çekti ama Bane'le konuşmakta olduğu için olanları görmemişti.

Bane bana eğlenen bir bakış fırlattı. "Neden bu kadar heyecanlısın?"

"Kız kardeşim bir canavarla takılıyor!" diye , o kadar mutluydum ki neredeyse titriyordum. "Erkeklerle hiç konuşmaz bile. Bu-"

"Hangi canavar?" Bane'in sesi . Kai de

kalabalığı tarıyordu. "Zora mı?" "Evet.

Neden tezahürat yapmıyorsun?"

"Kıvırcık kahverengi saçlı. Çıkışa doğru ilerliyor, güney tarafında," dedi Kai Bane'e. "Adam bir iblis. Büyük, kavisli boynuzları var."

Görmezden gelinmek hoşuma gitmemişti ama yüzündeki ifade durumun sandığımdan daha ciddi olduğunu gösteriyordu.

"Siktir," diye küfretti Bane. "Bu Oscar. Henüz baskılanmadı. O güçlü. Gözünü ondan ayırma. Ben Hale'i yakalayacağım."

"Bekle, Hale'e neden ihtiyacın var?" Sesimi yükselterek sordum. "Baskı nedir?"

"Hale çok hızlı," dedi Kai.

"Ben de hızlıyım. Neden hızlı birine ihtiyacımız var? Kız tehlikede mi?"

Kollarını belime doladı. "Bir canavar, fiziksel ve duygusal olarak etkilendiği ilk kişinin üzerine iz bırakır. Bu onlar için bir ruh eşi gibidir. Üzerine baskı yaptıkları kişiden ayrılırlarsa, eş bağı mühürlenene veya sevgi nesnesi ölene kadar giderek daha şiddetli ve tehlikeli hale gelirler."

Gözlerim dehşet içinde açıldı. "Bu yüzden mi daha önce hiç canavarlarla beslenmedik?"

"Evet. Genellikle genç yaşta çiftleşirler ve kiminle vakit geçirecekleri konusunda dikkatli olurlar."

"Ama Zora'nın bir siren olduğunu anlarsa..."

"Onu zorlamak için kesinlikle kasıtlı olarak onunla etkileşime girebilir. Üçümüzün sana sahip çıkması, toplumun sirenlerin harika eşler olduğuna dair fikrini kesinlikle azaltmadı."

Kah

retsi

n.

Lan

et

olsu

n.

Lan

et

olsu

n.

"Eğer işler kötü giderse, bir daha asla başka bir erkeğe bakmayacak, Kai."
Elimi saçlarımda gezdirdim, panik göğsümde kabarıyordu.

"Umalım da iş noktaya gelmesin." Beni kendine daha sıkı çekti ve ikimiz de Zora'yı izledik.

O ve adam kapıya yaklaştılar.

Kai çoktan çıkışların üzerinde sarmaşıklar yetiştirmiş, onları mümkün olduğunca engellemeye hazırlanmıştı.

Neyse ki Hale omzuna bir el atarak adamı durdurdu.

Zora'ya bir şey söyledi ve Zora hemen ondan uzaklaşarak Hale'nin arkasına geçti.

İblisin bedeni daha da büyümüş gibiydi.

Bane'in kalabalığı yarıp geçtiğini gördüm. İnsanlar hiç uyarmadan ona doğru ilerledi; o kadar büyüktü ve varlığı da öyleydi.

Hale adama bir şeyler söyledi, Zora'yı bir adım geriye götürürken yüz ifadesi sertti.

" oluyor?" Blair aceleyle yanıma gelip kolumu tutarak bana seslendi.

Ben onun elini tuttum, o da benimkini sıkıca tuttu. Zorayı göstermeme gerek yoktu. Onu o da gördü.

Kai baskıyı çok hızlı açıkladı.

İblis Hale ve Zora'ya bir adım daha yaklaştı. Kai'nin sarmaşıkları kapının üzerinde kalınlaşıyor gibiydi.

"Müdahale etmemiz gerekiyor mu?" Izzy talep etti, o ve Porter neye baktığımızı gördüler ve geri kalanımıza katıldılar.

"Yapamayız," dedi ona . "Ona sığınak veren kişi Hale'di. İblis de Bane'in adamlarından biri. Bunu birlikte çözmek zorundalar."

"Bu saçmalık," diye tersledi Izzy.

"Politika her zaman saçmalıktır," dedi Kai, gözleri kısılmış bir halde. "Hale geçer geçmez çıkışı kapatacağım. Sarmaşıkların hareket ettiğini görmüş. Bu ona bir süre kazandırır.

en azından birkaç dakika."

"İhtiyacı olan tek şey bu," dedi Blair, ama elimi hâlâ sıkı sıkı tutuyordu.

"Neden kimse bize imprinting'den bahsetmedi ya da bizi canavarlar hakkında uyarmadı?" Sesim titreyerek sordum.

"Kendilerine saklıyorlar. Bu yaygın bir bilgi değil. Çoğu dişi bir canavarla çiftleşmeye çalışıyor, bu yüzden genellikle bir tehdit oluşturmuyorlar," dedi Kai, kalçalarımı hafifçe sıkarak.

Sonunda iblis Zora'ya doğru hamle yaptı.

Hale onu vampir hızıyla kapıdan içeri sürükledi ve sarmaşıklar girişin etrafını sararak iblisin kız kardeşime yaklaşmasını engelledi.

İblis omzunu duvara çarptı ve derisinin üzerinde ateş parladı. Sarmaşıklar o yaktıkça yeniden büyüyordu ama o geçmeye kararlı bir şekilde onları ezmeye devam etti.

Partinin geri kalanı umursamadı.

Kimsenin fark ettiğinden bile emin değildim.

Çeşitli büyülü varlıklarla vakit geçirmek söz konusu olduğunda, bunun sadece bölgenin bir parçası olduğunu varsayıyordum.

Bane sonunda iblise ulaştı ve onu sarmaşıklardan çekerek uzaklaştırdı, açıkça ona bir şeyler hırlıyordu.

Blair'in telefonu çaldı ve koyun kostümünün bir parçası olarak giydiği kabarık yeğin cebinden çıkardı.

"O iyi mi?" diye sordu. Hepimiz

ona doğru döndük.

Yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi ama bir sonra gözlerini kapattı.

"Kahretsin. Yakında orada oluruz."

"Ne oldu?" Blair aramayı sonlandırırken Izzy sordu.

"O iyi. Ona dokunmadı." "Ama?" diye sordum.

Başını iki yana salladı. "Çoktan damgalandı. Hale bunun kalıcı olduğunu söylüyor." "Ona ulaşmamız gerek," dedim ve herkes aynı fikirdeydi.

Birlikte dışarı çıktık ve Talon'u tahtının üzerinde taş gibi bir ifadeyle bıraktık. Ejderha ne kadar piç olsa da kimsenin ölmediğinden emin olacaktı. Umarım.

twenty-one

CLEMENTINE

Vampir Malikânesi'ne geri döndüğümüzde, Hale bir telefon görüşmesinin diğer tarafındaki birine hırlarken, ZORA vampirlerin güvenlik kontrol noktasını geçip koridorda ilerliyordu.

Kollarımı ona doladım ama vücudu kaskatı kesilmişti.

"Bir yolunu buluruz," dedim çabucak, kelimelere tam olarak inanmadan.

"En kötü ihtimalle daha iyi biriyle çiftleşebilir, değil mi?" Izzy, Porter ve Kai'nin arasına bakarak sordu. "Bu, çiftleşmeyi sona erdirir mi?"

"Bir eş istemiyorum," diye karşı çıktı Zora, yüz ifadesi karanlıktı ve saçları dağınıktı. Sadece gerçekten strese girdiğinde ellerini saçlarında gezdiriyordu.

"Olabilir de olmayabilir de," dedi Bane, kollarını devasa göğsünün üzerinde kavuşturmuş bir halde bizden sonra güvenlikten geçerken. Gömleğinde yanıklar vardı ama kavrulmuş ya da kanıyor gibi görünmüyordu. Tam olarak ne tür bir canavar olduğundan emin değildim ama görünüşe göre ateşin etkili olduğu bir canavar değildi. "Etkilenmeyi sona erdirmenin tek garantili yolu onu öldürmektir. Üzerine baskı yaptığı kadını başka bir erkekle görmek bağı koparabilir ama bu nadiren olur."

"O zaman onu öldürürüz," dedi Porter kesin bir ifadeyle. "Oldukça basit. Onun iradesi dışında onunla bağ kurdu."

"Hayır," dedi Kai başını sallayarak. "Yasalar var."

"Büyü ile yaratılan ve desteklenen yoğun, kırılmaz yasalar. Eğer damgası yüzünden onu öldürürsen, seni öldürmek zorundayım," diye açıkladı Bane. "Bunu sadece onunla çiftleşmek isteyen bir erkek yapabilir."

Hale telefon görüşmesini bitirip sohbete yeniden katılırken, "O zaman sana söylemeden yapacağız," dedi.

Kai hâlâ başını sallayarak, "Siz bizim kadar uzun süredir buralarda değilsiniz," dedi. "İşler o şekilde yürümüyor. Bir damganın gücü canavarların taşıdığı vahşi, kadim büyü tarafından desteklenir. Hiçbirimiz müdahale edemeyiz."

"O zaman ben ne yapacağım?" Zora beni ve Avery'yi itip kollarını karnının üzerinde kavuştururken sesi biraz çatallaşarak talepte bulundu.

"Burada kalabilir ve onu kabul edip etmeyeceğine karar vermek için telefonda tanımaya çalışabilirsin," dedi Bane, şimdi doğrudan onunla .

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde.

"Eğer başka bir eş alırsan, yasalar eşinin senin bağlantın yüzünden onu öldürmesini engellemez. Bunu yapmak istemiyorsan, diğer tek seçenek Canavar Malikanesi'ne taşınmak ve benim korumam altında diğer dişilerle birlikte kendini tecrit etmek. Şiddete başvuracak kadar aklını kaybettiğinde ve Malikânenin kurallarını yeterince çiğnediğinde onu öldürebilirim."

"Bu ne kadar sürer?" "Yıllar,"

dedi açıkça.

"Ne yani, bunu kader olarak kabul edip onunla çiftleşmem mi gerekiyor?" diye sordu bir elini vahşi saçlarının arasından geçirerek. "Hayır!"

"Geceyi onunla flört ederek geçirecek kadar ondan hoşlandın. O kötü bir adam değil. Çoğunlukla güvendiğim birkaç canavardan biri. Ve o benim en iyi teknik adamım, bu da bu durumu dişilerim için çok tehlikeli hale getiriyor," dedi Bane, onu inceleyerek.

"Güvenlikte olduğunu söyledi."

"Teknik güvenlik."

Gözleri büyüdü. "Yani senin sistemini aşabildi mi?" "Onu o yarattı, Zora. Çok fazla kırılması gerekmez."

"Açıkkası, Malikaneniz söz konusu olamaz. Orada kalırsam, dişi canavarları riske atmış olurum, değil mi?"

"Olabilir," diye itiraf etti Bane. "Ama kendi durumlarındaki diğer kadınları korumak söz konusu olduğunda risk alıyorlar."

"Onlara bunu yaşatmayacağım. İçinde lanet olası canavarların olduğu bir partide ne olduğumu yayınlayan moron benim." Zora elini tekrar saçlarının arasına soktu ve volta atmaya devam etti. "Vampir Malikânesi'nin güvenliğini aşabilir mi?"

"Hayır," dedi Hale. "Benim adamlarım da en az Bane'inkiler kadar iyi. Eğer içeri girmek isteseydi, bunu başarması zaman alırdı. Bir uyarı olacaktır."

"O zaman şu anda benim için en güvenli yer burası."

"Kısa vadede, evet," diye kabul etti Bane. "Ama Malikâne'nin benim kanadımda olmadığına sürece seni korumak için hiçbir şey yapamam."

"O zaman sanırım senin korumana ihtiyacım yok. Bir yolunu bulurum. En kötü ihtimalle Avrupa'ya giden bir uçağa falan binerim, değil mi?"

"Bir iz, geçici bir eş bağından daha güçlüdür. Ondan kaçmak için gidebileceğin hiçbir yer yok," dedi Bane.

Zora dudağını ısırarak başını salladı. "Ben... yüzmeye gidiyorum. Bu sorun bir saat içinde hâlâ burada olacak, değil mi?"

"Ne yazık ki," diye kabul etti canavar kral.

"Harika. Teşekkürler." Koridorda ilerlemeye başladı, ben ve kız kardeşlerim de hemen peşinden gittik. Arkasına bakmadan, "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var, çocuklar," dedi.

Bizim yanımızda hiç ağlamazdı.

Ağlayacağından da şüpheliydim.

Endişeli bakışlar attık ama köşede kaybolan Zora'yı kimse durdurmadı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Blair.

"Siktir." Izzy kırmızı başlıklı küçük kız kostümünün kapüşonunu iterek çıkardı ve elini başının üzerine koydu.

"Ne ?" Ben sordum.

Avery sessizce, "Sanırım sonunda aşık olabileceği biri olmasını umuyoruz," dedi.

Bane, "Onu rahat bırakmaya ikna etmek için elimden geleni yapacağım," dedi. "Onunla mesajlaşmaya ya da onu aramaya ikna etmeye çalış. Ne kadar çok konuşurlarsa o kadar kararlı olacaktır. Ona benim telefon numaramı da ver. Olur da benim kadınlarımla kalmak konusunda fikrini değiştirirse diye."

"Pekâlâ," dedi Hale, sesi yorgun
geliyordu. Sanırım hepimiz bunu
hissediyorduk.

Bane dışarı çıktı.

Bane gittiğinde Hale, "Hiçbir şeyin kontrolden çıkmadığından emin olmak için bazılarımızın partiye geri dönmesi gerekiyor," diye ekledi.

Porter, ", " dedi ve Izzy başıyla onayladı.

"Biz de gidebiliriz." Blair bana ve Avery'ye baktı. "Size en yakın olan o çocuklar. Havuzdan çıktığında orada olmalısınız."

İkimiz de başımızı salladık.

Kız kardeşlerim ve ben yollarımızı ayırmadan önce birbirimize sıkıca sarıldık ve Kai bana yetişerek asansöre doğru giderken elimi tuttu.

Her şey yoluna girecekti. Olmak
zorundaydı.

BİRKAÇ SAAT GEÇTİ.

Avery bir şezlonga kıvrılmış, suyun yüzeyine bakıyordu. Ben de Kai'nin kucağında oturuyor, kendi sandalyemizde ona sokuluyordum. Saate baktım ve saatin neredeyse sabahın dördü olduğunu fark ettim.

"Mutlu Noeller," diye fısıldadım kulağına, küçük ama içten bir gülümseme kazandı. "Seni buraya sürüklediğim için özür dilerim. Tatillerin en eğlencelisi bu değil, değil mi?"

"Dostum kollarımda ve ikimiz de simlerle kaplıyız. Bu gecenin daha iyi olacağını nasıl hayal edebilirsin?"

Hafifçe güldüm.

Yanağımdan öptü. "Noellerimin çoğunu bir şişe şarapla yatakta yalnız geçirdim. İnanın bana, bu büyük bir gelişme."

"Bir daha asla yalnız bir tatil geçirmeyeceksin."

"Biliyorum, Beş. Gözümün önünden o kadar uzun süre ayrılmama izin vermeyeceğim." Ona gözlerimi devirdim ama o sadece sırttı.

Birkaç dakika sonra su nihayet dalgalandı ve Zora su yüzeyine çıktı.

Gözleri kızarmıştı ama suya girmeden önceki halinden çok daha kararlı görünüyordu.

Ayağa fırladım ve ona ulaştığımızda Avery beni karşıladı, ikimiz de kollarımızı ona doladık. Bize sıkıca sarıldı ama onu bıraktığımızda duygularına dair başka hiçbir belirti yoktu.

"Daha iyi görünüyorsun," dedi Avery, sesi biraz temkinliydi. "Bir sonraki hamlemi düşündüm," dedi.

Bekledik.

"Ondan hoşlanmadım," diye itiraf etti ve Avery'nin oturduğu şezlonga doğru yürüyüp oturdu. "Tek gecelik bir ilişki yaşamayı deneyimlemek istedim. İçimdeki Clem'i yönlendirdim." Bana eliyle işaret etti.

Yüzümü buruşturdum. "Zora..."

"Biliyorum. Çok saçmaydı. Kişiliğinde bana uymayan pek çok şey vardı ama bunun sadece bir gece olduğunu düşündüm. Konuşmamız uzadıkça ondan daha az hoşlandım."

"Bunu söyleyebilirim," diye onayladı Avery.

Bir kenarda oturuyordu ve olayların bu şekilde gelişmesinden pek de memnun görünmüyordu.

"Onunla çiftleşmem," dedi açıkça. "Ama biriyle çiftleşmek zorundayım, değil mi? Canavarlar belli ki kendilerine eş arıyorlar. Sirenler onlara iyi geliyor olmalı. Bane'den, baskı kırılmazsa Oscar'ı öldürebilecek kadar güçlü tanıdığı adamların bir listesini isteyeceğim ve onlardan biriyle çiftleşeceğim. Kimden daha çok hoşlanıyorsam. Tıpkı senin Fae aleminde planladığın gibi." Bana baktı.

"gerçekten sevmedim," diye itiraf ettim. "Ama senin için işe yaradı, değil mi?"

"Belli oluyor. Şu muhteşem erkek örneğine bakın." Kai'ye elimle işaret ettim, o da iki parmağını sallayarak kaldırdı.

Zora'nın dudakları azıcık da olsa yukarı doğru kıvrıldı. "Bunun benim için işe yarayacağına inanmak zorundayım. Başka kimseyi tehlikeye atmayacak tek seçenek bu."

Ona tekrar sarıldım. "Eminim harika birini bulacaksın." "En azından birimiz eminiz."

Avery ve ben usulca güldük.

"Uyumaya çalışmalıyız," dedi Zora. "Sanırım ailemizin Noel partisi birkaç saat içinde başlayacak."

"Akşam erteleyelim. Ben Blair ve Izzy ile konuşurum." "Mükemmel," diye kabul ettim.

Son bir kez kucaklaştıktan sonra hepimiz dışarı çıktık. Onlar odalarına, ben ve Kai de malikânedeki şubemize döndük.

Kız kardeşlerimle yollarımız ayrılırken, "Umarım planı gerçekten işe yarar," diye fısıldadım.

"Ben de öyle." Kai beni daha da yaklaştırdı.

Parti sona eriyor gibi görünüyordu, bu yüzden kalabalığın arasından geçerken fazla konuşmadık. Bizi tanıyan herkes bize bolca yer verdi, ama bir kez olsun biz de aralarına karıştık.

Bu güzeldi.

"Muhteşem bir erkek örneği, ha?" Sonunda odamıza adım attığımızda Kai sordu.

"Aksini iddia etmek için kör olmak gerekir."

Beni kollarına alıp yatağa taşıdı ve beni gülümsetti. "Bu muhteşem erkek örneği, *bu* mükemmel kadın örneğini becermek istiyor, Beş." İkinci *cümleyi* vurgularken beni biraz zıplattı.

Gülümsedim. "Buna asla karşı koyamayacağımı biliyorsun."

"Sadece emin olmak istedim." Bizi yatağa indirirken dudaklarımı yakaladı ve benimle yavaş, tatlı bir sevişme yaptı.

Tutulmalar sona ermişti.

Zora'nın bir planı vardı.

Hepimiz iyi olacaktık.

Evet, hayat dağınık, vahşi ve çılgıncaydı ama delilikle başa çıkmak Kai'yi devam ettirmem anlamına geliyorsa, hayatımın geri kalanında bunu gülümseyerek karşılayabilirdim.

epilogue

KA —ONE YE RALA TER

Sarmaşık onu sert ve hızlı bir şekilde doldururken CLEMENTINE bir nefesle uyandı. Onu yüzüme doğru çektim, ağzım klitorisinin üzerindeyken büyüm onu bir çığlıkla boşalana kadar becerdi.

"Kahretsin," diye inledi, gözlerime dolan kırmızıyı görünce dehşete dönüşen şaşkın bir bakışla bana bakıyordu. "Oh, lanet olsun. Bana tekrar başlamayacağını söyle. Bir tutulma daha yaşıyor olamayız. Çapanın-ohhh." Dişlerimi klitorisinin üzerinde onun sevdiği şekilde gezdirirken inledi, tekrar boşalana kadar onu çalıştırdım.

Asmayı vücudundan söktüm ve onu elleri ve dizleri üzerine yuvarlayarak arkadan sertçe içine girdim. Birkaç dakika sonra sikimin üzerine boşaldı ve ben de onunla birlikte boşaldım, onu serbest bırakmamla doldurdum.

"Seven," diye nefes aldı. "Bu çok kötü. Bir şeyler yapmalıyız."

"Güneş tutulmasının yılda bir kez gerçekleşmesi gerekiyor. Her yıl," diye homurdandım, birleşik zevkimiz iç uyluklarından aşağı sızmasına rağmen hala ona doğru itiyordum.

"Yani kötü değil

mi?" "Hayır."

"Ah." Omzunun üzerinden bana baktı, olasılıkları düşünürken gözleri genişledi. "O zaman eğlenceli olabilir."

"Zaten , değil mi?" Bacaklarının arasına bir sarmaşık gönderdim, onu klitorisine doğru sallayarak küfretmesini ve kalçalarını oynatmasını sağladım.

"Sanırım öyle," diye alay etti, ama hâlâ hızlı hızlı nefes alıyordu. "Belki de rekorumuzu kırmayı denemeliyiz."

"Buna güvenebilirsin, Beş." Tekrar haykırana kadar içine girdim, vücudu etrafımda sıkılaşıyordu.

Güneş doğduktan kısa bir süre sonra tutulma geçene kadar seviştik, sonra birlikte yatağa yığıldık. Onu yavaşça öptüm ve çekildikten sonra bana sarıldı, altımda sıkışmak yerine göğsüme uzandı.

"Taliplerimden hiçbiriyle çiftleşmeme izin vermediğin için çok mutluyum," diye fısıldadı.

"Adaylar," diye homurdandım.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Doğru.

Adaylar." "Ben her zaman en iyi seçenektim."

Boğazıma bir öpücük kondurarak "Açıkçası," diye alay etti. "Seni seviyorum, Kai."

Burnunu şakacı bir şekilde öptüm ve o da gülümseyerek burnunu kırıştırdı. "Ben de seni seviyorum."

Ellerini saçlarımın arasına soktu. "Düşünüyordum da..." "Ne hakkında?"

"Hayat."

"Tamam."

Elimi yavaşça sırtında gezdirdim.

"Izzy ve Porter birkaç ay önce bebek sahibi olmayı denemeye başladılar," dedi. "Henüz şansları yaver gitmedi ama..."

"Ama ne, Beş?"

"Ama belki biz de aynısını yapmayı düşünmeliyiz."

Elim hareketsiz kaldı.

Başını kaldırdı ve gözlerimle buluştu. "Ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum."

"Bunu genellikle bir şeyleri işlemek istemediğinde söylersin. Ya da henüz bana ne hissettiğini söylemeye hazır olmadığında."

Yüzümü buruşturdum.

Haksız değildi.

Bana küçük bir gülümseme verdi ve bunu beni incitmek için söylemediğini biliyordum. "Durup dururken bunu sana söylediğimi biliyorum. Şu anda senden hevesli olmanı ya da her şeyi yapmanı istemiyorum. Sadece bunu düşünmeni istiyorum, tamam mı?"

"Tamam. Düşüneceğim." Ama eğer bunu düşüneceksem, onun düşüncelerinin nerede bilmek istiyordum. Ne de biz bir takımdık. "Bu konuda ne düşünüyordun?"

Dudağını ısırdı ve itiraf etmeden önce bir dakika boyunca beni inceledi, "Hayat güzel. Hem de çok iyi. Fae Malikanesi huzur içinde ve diyardaki şehrimiz inanılmaz büyük. Ben mutluyum. Sen de mutlusun."

Dudaklarım yukarı doğru

kıvrıldı. Orada da haklıydı.

"Bir bebeğin mutluluğumuzu değiştireceğini sanmıyorum. İşler daha da zorlaşır ama üstesinden gelebiliriz. Ailemiz var ve ihtiyacımız olduğunda bize yardım edeceklerdir."

Clem bana baktı ve onayımı bekledi.

Başımı salladım. Ne demek istediğini anlayabiliyordum. Her şey yeterince sorunsuz işliyordu, gerekirse daha az çalışmamızda bir sakınca yoktu.

"Ve bunun ne kadar eğlenceli olacağını bir düşün," dedi, gözleri hüznle büyüyordu. "İkimize de benzeyen küçük bir büyür. Belki o da

saçımı alırdı. Ya da o seninkini. Büyümelerini izleyebilirdik. Onlarla konuşuruz. Onlara öğretebilirdik. Onlarla gülebiliriz."

"Pisliklerini temizleyin," diye işaret ettim.

Gülümsedi, ifadesi o kadar parlaktı ki göğsüm ısındı. "O da var. Kolay olmayacak ama buna değecek. En azından ben öyle düşünüyorum. Bunu düşünecek misin?"

"Tabii ki." Onu hafifçe öptüm ve o da dudaklarını ayırarak öpücüğü derinleştirdi.

Sonunda çekilip tekrar göğsüme yerleştiğinde, "Bunu daha ne kadar düşünmen gerekecek?" diye fısıldadı.

Güldüm.

Soru tamamen Clementine'a aitti. "Birkaç gün," dedim.

"Daha spesifik bir cevaba ihtiyacım olacak, Seven."

"Neden bana söylemiyorsun?" Alay ettim.

Pembe yanakları ve umut dolu gözleriyle gülümseyerek bana baktı. "Yarın gece mi?"

"Bu bir randevu."

Bana doğru sokuldu. Onu yakınımnda tutarken kalbinin her zamankinden daha hızlı attığını duyabiliyordum.

O kadar mükemmeldi ki.

Dürüst olmak gerekirse, bunu düşünmek için fazla zamana ihtiyacım yoktu. Zaten düşünüyordum.

Harika bir anne olacaktı. Sadece ona endişeleniyordum.

"Şimdi ne düşünüyorsun?" diye sordu ve ben uzun bir nefes verdim.

"Beni çok iyi tanıyorsun Beş."

"Sen benim en iyi arkadaşımsın. İş tanımında bu var."

Kolum ona daha sıkı sarıldı. "Nasıl baba olunacağını bilemem." Bir an sessiz kaldı.

Uzun bir an.

"Ben de nasıl anne olunacağını gerçekten bilemezdim," diye itiraf etti. "Annemi severdim ve her zaman da seveceğim ama bana seksapelimin arkasına saklanmayı öğreten oydu. Ya çocuğumuz bir sirene dönüşürse? Onlara ne öğreteceğimi bilemezdim. Ve onlar bir yetişkin olana kadar Dünya tarafında kalmak zorunda kalırdık."

"Onları o kadar çok severdik ki bir yolunu bulurduk. Ve tabii ki onları güvende tutabiliriz. Eğer bir siren olarak doğarlarsa, halkımız bizim için krallıkta işlerin yürümesini sağlamak için devreye girer," dedim. "Bunun üstesinden gelebiliriz."

"Bu mantığa göre, nasıl baba olunacağını bilmemeniz bizim de anlayacağımız bir şey."

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı. "Sanırım."

"Birçok açıdan riskli olurdu," dedi yanağını göğsüme bastırarak. "Ama aynı zamanda bir macera da olurdu. Bence buna bayılırız."

"Belki de yapardık."

"Evet diyeceksin," diye fısıldadı. "Belki."

Gözlerini benimkilere kaldırdı ve gözlerinde zafer vardı. Zafer ve heyecan. Cevabımı vermeye tam olarak hazır olmasam bile, cevabımın ne olacağını biliyordu. "Acele etme, Seven. Ben bekleyebilirim."

Güldüm ve parmaklarımı onun yumuşak, kabarık saçlarında gezdirdim. "Tam bir baş belasısın, Clementine."

"Yine de beni seviyorsun," dedi gülümseyerek.

"Söyleyebileceğim kelimelerden çok daha fazlasını."

Ve hayal ettiğimden çok daha fazlası mümkündü.

Hayatımı o kadar iyi yönde değiştirmişti ki, onu Dünya'dan çalan piçi öldürdüğüm için neredeyse pişman olacaktım.

Neredeyse.

afterthoughts

Aww.

Yalan söylemeyeceğim, Clem ve Kai bana tüm mutlu şeyleri hissettiriyor.

Çok tatlılar.

Yazdığım yeni favori çift?

Evet.

Bakalım bir dahaki sefere kendimi aşabilecek miyim? Parmaklar çapraz ;) Her neyse, Malikaneyi ve bu siren kız kardeşleri gerçekten çok seviyorum. de dört kız kardeşim var, dolayısıyla bu da bana her şeyi hissettiriyor. Büyük aileler

Bazen dramatik olsalar da çok eğlencelidirler.

Umarım Kai ve Clementine'i benim kadar sevmişsinizdir ve umarım seksi bir canavar kralın sirenlerimizin en ateşlisine aşık olmasını izlemeye hazırsınızdır. Sabırsızlanıyorum. Cidden, bu art düşünceyi yazmayı bitirir bitirmez yazmaya başlayacağım. Düzenleme. Bekleyebilir.

Bir dahaki sefere kadar!

Sevgilerimle,

Lola Glass <3

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

all series by lola glass

Bağlantılı Bağımsızlar:

Kralla iftleşen Cub

Lake Romanları

iftleşen Eşin Hayatta

Kalması Mountain

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan

Şekil

Değiştiren

Şehir

Doğaüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı Reddedilen

Eş Sığınağı

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşk tutkusu olan bir kitap aşığıdır. Özellikle şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler arasındaki aşk;) Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda kocası ve iki küçük oğluyla takılıyor ya da muhtemelen yememesi gereken (ama yiyeceği) şekerli bir şeyler pişiriyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.